

דברי הכנסת

טו / מושב שלישי / ישיבות ר"ד-ר"ו /

י"ב-י"ד בשבט התשע"א / 17-19 בינואר 2011 / 15

חוברת ט"ו

ישיבה ר"ד

הישיבה המאתיים-וארבע של הכנסת השמונה-עשרה

יום שני, י"ב בשבט התשע"א (17 בינואר 2011)

ירושלים, הכנסת, שעה 16:02

תוכן העניינים

5.....	מסמכים שהונחו על שולחן הכנסת
5.....	מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:
7.....	הודעת יושב-ראש הכנסת
7.....	היו"ר ראובן ריבלין:
9.....	הצעות סיעות קדימה ורע"ם-תע"ל-ל-חד"ש-בל"ד להביע אי-אמון בממשלה בשל:
9.....	1. נתניהו מבודד את ישראל בסדרת פעולות ומחדלים מדיניים;
9.....	2. מערך התכנון והבנייה ביישובים הערביים
10.....	נחמן שי (קדימה):
14.....	השר מיכאל איתן:
38.....	אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):
45.....	השר לשירותי דת יעקב מרגי:
48.....	רחל אדטו (קדימה):
50.....	רוברט אילטוב (ישראל ביתנו):
52.....	נסים זאב (ש"ס):
57.....	יעקב כץ (האיחוד הלאומי):
61.....	דניאל בן-סימון (העבודה):
70.....	אורי מקלב (יהדות התורה):
73.....	אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):
76.....	דב חנין (חד"ש):
79.....	אילן גילאון (מרצ):
81.....	אורי אורבך (הבית היהודי):
83.....	חנין זועבי (בל"ד):
84.....	אופיר אקוניס (הליכוד):
93.....	השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:
98.....	דברי יושב-ראש הכנסת לזכרו של חבר הכנסת לשעבר דוד קורן, זיכרונו לברכה
98.....	היו"ר ראובן ריבלין:
99.....	הצעות סיעות קדימה ורע"ם-תע"ל-ל-חד"ש-בל"ד להביע אי-אמון בממשלה בשל:
99.....	1. נתניהו מבודד את ישראל בסדרת פעולות ומחדלים מדיניים;
99.....	2. מערך התכנון והבנייה ביישובים הערביים
101.....	הצעת חוק שירות ביטחון (הוראת שעה) (הצבת יוצאי צבא בשירות בתי-הסוהר) (תיקון מס' 5), התשע"א-2011
	שאל מופז (יו"ר ועדת החוץ והביטחון)
	הצעת חוק שירות ביטחון (תיקון מס' 7 והוראת שעה) (שירות במשטרה ושירות מוכר) (תיקון מס' 12), התשע"א-2011

שאל מופז (יו"ר ועדת החוץ והביטחון)

- 107..... הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 182), התשע"א-2011
- 109..... משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):
- 111..... הצעת חוק ייעול הליכי האכיפה ברשות ניירות ערך (תיקוני חקיקה), התשע"א-2011
- 112..... משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):
- 115..... חיים אורון (מרצ):
- 118..... משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):
- הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התוכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010)
- 119..... (תיקון מס' 6), התשע"א-2011
- 119..... חיים כץ (יו"ר ועדת העבודה, הרווחה והבריאות):
- 121..... הודעת הממשלה על העברת סמכויות משר לשר
- 122..... השר לביטחון פנים יצחק אהרונוביץ:
- 123..... דב חנין (חד"ש):
- 124..... שלמה מולה (קדימה):
- 125..... מאיר שטרית (קדימה):
- 127..... אילן גילאון (מרצ):
- 129..... נסים זאב (ש"ס):
- 130..... סעיד נפאע (בל"ד):
- בקשת הממשלה להאריך בצו את תוקפו של חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה),
- 131..... התשס"ג-2003
- 132..... דב חנין (חד"ש):
- 139..... היו"ר ראובן ריבלין:
- 140..... השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:
- 145..... חיים אורון (מרצ):
- 147..... דב חנין (חד"ש):
- 148..... עפו אגבאריה (חד"ש):
- 149..... אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):
- 151..... אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):
- 152..... חנין זועבי (בל"ד):
- 157..... סעיד נפאע (בל"ד):
- 158..... נסים זאב (ש"ס):
- 161..... אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):
- 162..... השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:
- הצעת חוק לתיקון פקודת בתי-הסוהר (מס' 39) (מניעת פגישת אסיר עם עורך-דין מסוים),
- 163..... התשע"א-2011
- 164..... השר לביטחון פנים יצחק אהרונוביץ:

- 165.....: דב חנין (חד"ש):
- 167..... התשע"א-2011 (חלק כללי) (תיקון מס' 2),
- 168.....: דוד רותם (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):
- 170.....: יריב לוין (יו"ר ועדת הכנסת):
- החלטת ועדת החוקה, חוק ומשפט בדבר תיקון טעות בחוק אימוץ ילדים ילדים (תיקון מס' 8),
- 171..... התשע"א-2010
- 171.....: דוד רותם (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):
- 173..... מסמכים שהונחו על שולחן הכנסת
- 174..... סגן מזכירת הכנסת נאזם בדר:
- 174..... הצעת חוק לתיקון פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין) (מס' 19), התשע"א-2011
- 175.....: זבולון אורלב (בשם ועדת הכספים):
- 177..... הודעת יושב-ראש ועדת הכנסת
- 178.....: יריב לוין (יו"ר ועדת הכנסת):

מסמכים שהונחו על שולחן הכנסת

היו"ר ראובן ריבלין:

אדוני השר, חברותי וחברי חברי הכנסת, היום יום שני, י"ב בשבט תשע"א, 17 בחודש ינואר 2011 למניינם. אני מתכבד לפתוח את ישיבת הכנסת.

הודעה למזכירת הכנסת.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

תודה.

ברשות יושב-ראש הכנסת, הנני מתכבדת להודיעכם, כי הונחו היום על שולחן הכנסת –

לקריאה ראשונה, מטעם הממשלה: הצעת חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) (הגדלת ההיצע של דירות מגורים – הוראת שעה), התשע"א–2011.

לקריאה ראשונה, מטעם הכנסת: הצעת חוק פיקוח על בתי-ספר (תיקון מס' 8) (אישור להעסקת מנהל בבית-ספר על-יסודי), התשע"א–2011, של חברי הכנסת אלכס מילר, זבולון אורלב ורונית תירוש; הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 101) (התקנת מראות קדמיות ברכב להסעת תלמידים), התשע"א–2011, של חברת הכנסת רונית תירוש.

לדין מוקדם: החל בהצעת חוק פ/2846/18 וכלה בהצעת חוק פ/2871/18 – הצעת חוק יסודות התקציב (תיקון – תקציבי ממשלה), התשע"א–2011, של חברי הכנסת דוד אזולאי, אורי מקלב ופניה קירשנבאום וקבוצת חברי הכנסת; הצעת חוק רישוי עסקים (תיקון – פיקוח על קייטנות), התשע"א–2011, מאת חבר הכנסת סעיד נפאע; הצעת חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים (תיקון – איסור הפליה מחמת מקום מגורים), התשע"א–2011, מאת חבר הכנסת אורי אורבך; הצעת חוק העונשין (תיקון – איסור שימוש ומסירת מידע סודי), התשע"א–2011, מאת חברי הכנסת עתניאל שנלר וציון פיניאן; הצעת חוק הביטוח הלאומי (תיקון – הארכת תוקף ניסוי), התשע"א–2011, מאת חברי הכנסת שלי יחימוביץ וחיים כץ; הצעת חוק שעות עבודה ומנוחה (תיקון – העבדה מותרת בשעות נוספות), התשע"א–2011, מאת חבר הכנסת חיים כץ; הצעת חוק הגנת השכר (תיקון – פטור מדמי טיפול מקצועי-ארגוני), התשע"א–2011, מאת חברות הכנסת מירי רגב ואורלי לוי אבקסיס; הצעת חוק הקוסמטיקה, התשע"א–2011,

מאת חברות הכנסת אורית זוארץ ומירי רגב; הצעת חוק ניסויים רפואיים בבני-אדם, התשע"א–2011, מאת חבר הכנסת מאיר שטרית; הצעת חוק למניעת מפגעים (תיקון – איסור הפעלת מפוחים רועשים), התשע"א–2011, מאת חברת הכנסת רותית תירוש; הצעת חוק האנטומיה והפתולוגיה (תיקון – הסכמה להשתלת איברים), התשע"א–2011, מאת חברי הכנסת רוחמה אברהם-בלילא וזאב אלקין; הצעת חוק איסור שימוש בסמלים ובכינויים בעלי זיקה לשואה או לנאציזם, התשע"א–2011, מאת חברת הכנסת מרינה סולודקין; הצעת חוק לתיקון פקודת העדה הדתית (המרמה) (סמכות לתת תעודת אישור להמרמה), התשע"א–2011, מאת חברי הכנסת נחמן שי, שלמה מולה, יוליה שמאלוב-ברקוביץ ורוברט טיבייב וקבוצת חברי הכנסת; הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (עידוד נשים בעסקים), התשע"א–2011, מאת חברי הכנסת רוחמה אברהם-בלילא ורוברט אילטוב וקבוצת חברי הכנסת; הצעת חוק הבוררות (תיקון – בוררות חובה בתובענה כספית), התשע"א–2011, מאת חבר הכנסת יריב לוין; הצעת חוק הביטוח הלאומי (תיקון – הוספת נותני שירות להסעת יולדת), התשע"א–2011, מאת חברי הכנסת אורי מקלב, משה גפני, מנחם אליעזר מוזס ויוליה שמאלוב-ברקוביץ; הצעת חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) (תיקון – איסור חקירת חשוד בלילה), התשע"א–2011, מאת חברת הכנסת מרינה סולודקין; הצעת חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב) (תיקון – הנחה בארנונה בשל הקמת הרכבת הקלה בירושלים), התשע"א–2011, מאת חברי הכנסת רחל אדטו, יריב לוין, נסים זאב ודוד רותם; הצעת חוק התכנון והבנייה (תיקון – שימוש בהפקעות לקידום דיור בר-השגה לצעירים), התשע"א–2011, מאת חברי הכנסת זאב בילסקי, דב חנין ויריב לוין; הצעת חוק ביטוח בריאות ממלכתי (תיקון – קביעת תורים בבית-החולים), התשע"א–2011, מאת חבר הכנסת חיים כץ; הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (פרסום התקציב באינטרנט), התשע"א–2011, מאת חברי הכנסת דב חנין וזאב בילסקי; הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (ביטול פטור מארנונה לכביש אגרה), התשע"א–2011, מאת חברי הכנסת שי חרמש וציון פיניאן; הצעת חוק הביטוח הלאומי (תיקון – זכאות לגמלת נכות לתושב חוזר), התשע"א–2011, מאת חבר הכנסת משה מטלון; הצעת חוק הביטוח הלאומי (תיקון – זכאות לדמי לידה), התשע"א–2011, מאת חברת הכנסת דליה איציק; הצעת חוק לתיקון פקודת הראיות (חיסיון עיתונאי), התשע"א–2011, מאת חברי הכנסת נחמן שי, שלי יחימוביץ, רוברט טיבייב, דב חנין ומירי רגב וקבוצת חברי הכנסת; הצעת חוק מימון מפלגות (תיקון – עידוד ייצוג לצעירים), התשע"א–2011, מאת חבר הכנסת יואל חסון.

החלטת ועדת הכנסת בדבר שינוי בהרכב הסיעתי של הכנסת ובדבר שינוי שם סיעה.

הסכם בדבר שיתוף פעולה בתחום הדואר והתקשורת בין ממשלת מדינת ישראל לבין ממשלת הרפובליקה הצרפתית.

עוד אודיעכם כי ועדת החוקה, חוק ומשפט, בהתאם לסמכותה על-פי הוראות סעיף 124 לתקנון הכנסת, מבקשת לחדש את דיוניה בהצעת חוק לתיקון פקודת האגודות השיתופיות (מס' 8), התשע"א–2010. תודה.

היו"ר ראובן ריבלין:

תודה למזכירת הכנסת.

הודעת יושב-ראש הכנסת**היו"ר ראובן ריבלין:**

מכובדי, אדוני השר, מכובדי חברי הכנסת, נתבקשתי להודיע על ידי ועדת החוקה, חוק ומשפט בנדון: הצעת חוק לתיקון פקודת האגודות השיתופיות (מס' 8), התשע"א-2010. הצעת החוק שבנדון הונחה על שולחן הכנסת לקריאה שנייה ושלישית ביום 15 בנובמבר 2010. הצעת חוק זו היא של החברים ישראל חסון, שי חרמש ושל חבר הכנסת דוד רותם. בישיבתה היום החליטה ועדת החוקה, חוק ומשפט, בהתאם לסמכותה על-פי הוראות סעיף 124 לתקנון הכנסת, לחדש את דיוניה בהצעת חוק זו. זאת אומרת שלפי סעיף 124 החזירה ועדת החוקה את החוק לוועדה על מנת להכניס בו תיקונים והיא תחזיר אותו פעם נוספת לקריאה שנייה ושלישית אחרי שהוועדה תחליט מה שהיא החליטה. המדובר בחוק האגודות השיתופיות.

רוני בר-און (קדימה):

זאת הודעה של יושב-ראש הכנסת?

היו"ר ראובן ריבלין:

כך כתוב: נבקש להודיע על כך במליאת הכנסת. ככה ביקש ממני.

רוני בר-און (קדימה):

אני זכרתי שיושב-ראש הוועדות בדרך כלל מודיעים.

היו"ר ראובן ריבלין:

הוא ביקש ממני להודיע. הואיל והדבר הוא מאוד עדין ואני לא יודע אם הוא רוצה או לא רוצה לעלות, אני בחרתי לומר את זה אחרי שהוא ביקש ממני. אני חושב שזה צריך להיות הודעת הוועדה

ורשאי יושב-ראש ועדה – כך ביקש יושב-ראש הוועדה. אם ירצה לעלות בעצמו ולהודיע. אני חשבת שהדבר הזה חשוב.

כמו כן, חברי הכנסת, אדוני השר, אני שמח לבשר לכם ולצופים בנו שהיום נכנס לראשונה לשימוש המעלון החדש שהותקן לאחרונה כאן במליאה. המעלון יאפשר לחברי הכנסת המוגבלים בתנועתם להיכנס אל אולם המליאה באופן עצמאי על אף המדרגות הממוקמות כאן בכניסות. פרויקט ההנגשה יושלם כפי שקבוע בחוק במהלך השבועות הקרובים, כאשר יותקן המעלון הנוסף ויוגש גם דוכן הנואמים של הכנסת.

אני מבקש להודות לכל מי שטרח כדי להשלים מלאכת קודש זו. גברתי, מזכירת הכנסת, אדוני, מנכ"ל הכנסת.

זאב בילסקי (קדימה):

הצעה לסדר – אם אפשר רק לשנות את הצבע.

היו"ר ראובן ריבלין:

דאי, נחכה אולי לראות אם הממשלה נפלה, ואז – – –

זאב בילסקי (קדימה):

לא, לא, לא, רק לשנות את הצבע.

היו"ר ראובן ריבלין:

לשנות את הצבע של מה? של המעלון?

זאב בילסקי (קדימה):

כן, הכול פה כל כך חום ויפה ושם שמו בצבע כזה שזה לא מתאים.

דליה איציק (קדימה):

זה מה שיש לכם להתעסק עכשיו?

עפו אגבאריה (חד"ש):

ולהאריך את הדלת, שמה יש מרווח גדול.

היו"ר ראובן ריבלין:

אני אקבל כל אחד שירצה, יבוא אלי ללשכה, ייתן לי את הסקיצה עם המפה ותוכנית העבודה ואני אשמח לבדוק, חבר הכנסת בילסקי.

הצעות סיעות קדימה ורע"ם-תע"ל-חד"ש-בל"ד להביע אי-אמון בממשלה בשל:**1. נתניהו מבודד את ישראל בסדרת פעולות ומחדלים מדיניים;****2. מערך התכנון והבנייה ביישובים הערביים****היו"ר ראובן ריבלין:**

רבתי חברי הכנסת, היום יום שני, שהוא היום הראשון לישיבות הכנסת השבוע, ואני מודיע לכם שיש שתי הצעות לאי-אמון בממשלה. אחת היא הצעה של סיעת קדימה והשנייה הצעה משותפת של סיעות רע"ם-תע"ל, חד"ש ובל"ד להביע אי-אמון בממשלה. הנושא הראשון הוא נושא שמציעה סיעת קדימה והוא בכותרת: נתניהו מבודד את ישראל בסדרת פעולות ומחדלים מדיניים. יציג את הצעת האי-אמון חבר הכנסת נחמן שי. המשיב הוא השר מיכאל איתן, הנמצא כאן באולם. נדמה לי שהיה הראשון להופיע היום לישיבת הכנסת.

רוני בר-און (קדימה):

כל השרים שהתפטרו לא דיברו על זה שמלמיליאן התפטר, מה הולך פה?

היו"ר ראובן ריבלין:

האם השר רוני בר-און רוצה להודיע על התפטרותו של מלמיליאן? אני רוצה גם לברך את אולפני הכנסת על האולפן החדש שנפתח היום. אנחנו נחוג את זה בצהרי יום ד', מי שיוכל אז ולא יהיה עסוק במליאה – לרדת לרגל פתיחת האולפן החדש.

השר מיכאל איתן:

אולי נדחה את זה לט"ו בשבט.

היו"ר ראובן ריבלין:

בט"ו בשבט אנחנו נמצאים בנטיעות בכרמל, וכל החברים מוזמנים, כמובן, לבוא לנטיעות בכרמל ביום חמישי בשעה 12:00, הכנסת יחד עם קרן קיימת.

רבותי, הצעת האי-אמון של סיעת קדימה כפי שתנומק על-ידי חבר הכנסת ד"ר נחמן שי.

נחמן שי (קדימה):

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, קדימה אומרת היום לראש הממשלה: לך הביתה, קח אתך את הממשלה שלך, אשר מיום ליום מצטיירת כאסון גדול שנפל על ישראל. כך הכנתי את הפתיחה לנאום הזה לפני 24 שעות. ביססתי את דברי על המפולת המדינית שהפיל ראש הממשלה על ראש כולנו, אבל בשעות הבודדות שחלפו מהבוקר התעצמה עוד יותר תחושת המיאוס מממשלת הליכוד ושותפיה. הקריאה "לך הביתה" צריכה להישמע מתוך כל בית ומעל כל במה.

איזה מהלך מבריק היה לנו, אדוני היושב-ראש. טובי המוחות של היחידה מתכנסים בשעות הלילה בחדרי-חדרים, הרחק מן העין הציבורית, ותופרים חליפות חדשות לחמישה חברי כנסת. השאלה היחידה המעסיקה אותם היא איך להבטיח את כיסאותיהם, את משרותיהם המיניסטריאליות ואת שברי השברים של מעמדם הציבורי. המהלך החשאי מסתיים בהצלחה גדולה. שרידי העבודה פורשים עם שחר ממפלגת האם, ומפליגים לעולם שכולו עצמאות. כאילו לפני כן מישהו הגביל אותם בבית הפוליטי המט לנפול שהשאירו מאחוריהם. איזה מבצע פוליטי מבריק חווינו.

והרי הוא מעיד כי אילו רק רצו שותפיו, התאומים נתניהו וברק, שני הבחורים הטובים, להשקיע 10% מן האנרגיה הזאת בקידום תהליך השלום; אולי בסגירת הפערים החברתיים שפעם, אי-שם, מפלגת העבודה היתה חרדה להם; אולי בקידום החינוך במדינת ישראל, הצונח והולך אל מדינות העולם השלישי; ומה בדבר דיור לזוגות צעירים? פריפריה? אלימות? מה בדבר שילוב החרדים בחברה הכללית? אולי גם נחשוב על המיעוט הערבי שזכאי לזכויות ולשוויון. החברה הישראלית קורסת, אבל ברק ונתניהו חרדים אך ורק, אך ורק לשרידותם האישית.

מה כבר נשאר לברק? מפלגה אין לו, בוחרים אין לו, כי הרי לפי התחזיות מפלגתו, עד לפני כמה שעות, צונחת לתוצאה חד-ספרתית בבחירות. מצע פוליטי מזמן נשכח מאחור. נשאר רק התיק והיוקרה של תפקידי העבר. ונתניהו? האיש שהבטיח הכול וקיים כלום. האיש שהצהיר לפני שנה על שתי מדינות לשני עמים ונשאר עם מדינה אחת לשני עמים; האיש שבחר בשותפים הטבעיים שסוחטים אותו בכל רגע, ואפילו בשעה הזאת, שאנחנו מדברים פה. מי שכלא את ישראל אל עידן של

בדידות בין-לאומית כי לא השכיל לחסום את ההחלטות המסוכנות ואת החוקים ההרסניים שהכנסת הזאת, אדוני, מעבירה. מה יהיה עליו?

אני רוצה שנזכור את העובדות הבאות: בישראל, נכון לרגע זה, יש קואליציה של 66 חברי כנסת, מהם חברים בממשלה 30 שרים ותשעה סגני שרים. 30 שרים ותשעה סגני שרים. עוד לא היה כדבר הזה. אל תשכח, יובל שטייניץ, להעלות עוד קצת את המסים, כבר מזמן לא עשית את זה. אולי תקפיץ את ישראל למקום הראשון בעולם במחירי הדלק, אנחנו רק במקום השלישי. בכל זאת, מישהו צריך לממן את השערורייה הזאת.

הנרי קיסינג'ר אמר פעם כי לישראל אין מדיניות חוץ, רק מדיניות פנים, ומעולם לא צדק כל כך. ראש הממשלה, דיפלומט מנוסה ואיש העולם, צריך לפקוח את עיניו ולראות את הצונאמי המדיני השוטף אותנו; את גל המדינות בדרום-אמריקה המצהירות על הכרה במדינה פלסטינית בגבולות '67. ואזכיר את כולן: ברזיל, ארגנטינה, צ'ילה, אורוגוואי, פרגוואי, בוליביה, גינאה. האחת אחרי האחרת הן נפרדות מתהליך השלום, והולכות ובחורות בהחלטה חד-צדדית, בגבולות '67. לא גבולות של הגנה, לא הכרה בירושלים המאוחדת, לא הכרה בגישה החופשית למקומות הקדושים. הכול נלקח בבת-אחת. פלסטינה וישראל בגבולות '49. האם ראש הממשלה אינו רואה את הכתובת על הקיר? ואם ראה, מה עשה כדי למנוע זאת? כלום. עובדה שקוביות הדומינו נופלות בזו אחר זו. כך בדרום-אמריקה ובקרוב באסיה, אולי באירופה, ובסוף כנראה גם בארצות-הברית.

ראש הממשלה מינה את אהוד ברק להיות שליחו המיוחד לממשל האמריקני. היום, כפי שכתב לאחרונה "הארץ", ברור כי הוא הטעה אותם. לא הוא, לא עמיתיו בעבודה וכמובן לא הקואליציה חדלת האונים הזאת התכוונו לכך ברצינות. גם השליחויות המיוחדות של ברק למזכיר האו"ם הסתיימו בצורה דומה. בין ברק ובין מזכיר האו"ם באן קי-מוון, מתנהל שיח של חירשים, אמר השבוע דיפלומט בכיר באו"ם.

על שני עמודים מונחת מדינת ישראל: על המשטר הדמוקרטי מבית ועל הרצון לקדם שלום בינה לבין שכנותיה כלפי חוץ. שניהם נועדו להבטיח את קיומה כמדינה יהודית, דמוקרטית, השוכנת בשלום בגבולות בטוחים. שני העמודים הללו נפלו. שר חוץ שעניינו, כולו, בנושאי פנים, הצליח להוציא את דיבתה של הארץ רעה. אלפי אנשים חזרו לצעוד ברחובות תל-אביב מתוך חשש אמיתי לאופיה הדמוקרטי של מדינת ישראל. רק ליברמן יכול. וכלפי העולם גדל והולך החשש כי ישראל אינה חותרת באמת ובתמים לשלום. כפי שאמרה מזכירת המדינה הילרי קלינטון: ישראל מערערת את המאמץ לחדש את תהליך השלום. מעשיה נוגדים את ההיגיון של הסכם מתבקש בין הצדדים על הסדר בירושלים. ושרת החוץ של האיחוד האירופי, קתרין אשטון, חזרה אחריה ואמרה: פרשת מלון "שפרד" וההתנחלויות מערערות את האמון בין הצדדים ומהוות מכשול לשלום.

האם אתה שומע את הקולות הללו, אדוני ראש הממשלה? האם אתה קורא – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

תהיה נינוח, תקריא שיבינו אותך.

נחמן שי (קדימה):

למה, אתה נהנה?

היו"ר ראובן ריבלין:

לא. יותר טוב שישמעו אותך מאשר תמהר.

נחמן שי (קדימה):

אני אוכל לקרוא את זה שוב. אני מאוד כואב את הדברים שאני אומר.

היו"ר ראובן ריבלין:

לא אמרתי בציניות.

נחמן שי (קדימה):

האם אתה שומע את הקולות הללו, אדוני ראש הממשלה? האם אתה קורא את דיווחי הדיפלומטים ואת חוות הדעת שלהם, או שאתה מעניש אותם, כפי שעשה שר החוץ שלך, אם דעותיהם אינן תואמות את שלך? אופס, טעיתי. הרי הדיפלומטים שלך, החיילים של המלחמה בדה-לגיטימציה שובתים. מי כמוך מבין מה פירוש להיות דיפלומט בימים האלה ובכלל. אבל במקום להתגייס ולהטיל את כובד משקלך על מנת להחזירם למעגל הפעילות, אתה פורש, כדרכך, החוצה והצדה, ונותן לאוצר לחבל במשא-ומתן.

כך מתבטלים ביקורים בישראל של נשיא ארצות-הברית, של ראשי ממשלות סלובניה וקוראטיה, עוד מעט של קנצלרית גרמניה, נסיעות של שרים, שמחון וסער, גם שלך, גברתי, יושבת-ראש האופוזיציה, משלחת פרלמנטרית לצרפת. נזקים לקשרי הביטחון בינינו ובין מדינות בעולם, נזקים לתיירות נכנסת ומאות ישראלים שתקועים בפינות שונות של העולם בלי דרכון, חסרי אונים, מתדפקים על דלתות הקונסוליות. האם כך תרצה, אדוני ראש הממשלה, כי ישראל תנהל את

מאבקה המדיניים וכי כך תתייחס לאזרחיה? פעם קראנו להם "שגרירי הסברה", אם אתה זוכר, בפינות שונות של העולם.

תום פרידמן, חבר וידיד אך מאוכזב מאוד מממשלתך, כתב לאחרונה כי אתה משחק בנשיא אובמה וגורם לישראל להיראות כאילו היא מעדיפה אדמה על שלום. ואחר כך תיאר את התמונה הבאה: אם אתה קופץ מבייין בן 80 קומות, במשך 79 קומות אתה חושב שאתה עף, עד שאתה נתקע בקרקע. באיזו קומה אנחנו עכשיו?

אז יש לי הצעה בשבילך, ראש הממשלה, אל תנהל משא-ומתן מגוחך עם מפלגה שנולדה עם שחר ותגווע לעת שקיעה. לך לרחוב הנשיא 3 – – –

ציפי לבני (קדימה):

המשא-ומתן הסתיים כבר.

נחמן שי (קדימה):

נכון, אבל יש עוד שותפים קואליציוניים שבקרוב יופיעו עם דרישות.

– – – לך לרחוב הנשיא 3 בשכונת טלביה בירושלים, יושב שם שמעון פרס, יושב ואינו מאמין. כשנכנסת לתפקידך הוא הוביל את הבשורה הגדולה לאמריקה: ביבי יביא שלום – –

רוני בר-און (קדימה):

אל תבנה עליו, יכול להיות שהוא לא יקבל את ההתפטרות שלו.

נחמן שי (קדימה):

– – כך הלך ממקום למקום והיה לשגרירך הנווד. עד שקלט, לאחרונה, כי תחת שלטוןך ישראל לא תגיע לשום מקום. ויותר מכך, הוא ראה את הדמוקרטיה הישראלית מתפרקת והולכת.

רוני בר-און (קדימה):

אם הוא היה אומר את זה, היה הרבה יותר טוב, נחמן.

נחמן שי (קדימה):

לך לנשיא, תחזיר לו את המנדט, תאמר לו כי מיצית את דרכך הפוליטית, הסתיימו שני הניסיונות. ההיסטוריה תשפוט אותך. בינתיים, תכריז על בחירות חדשות ותן לציבור להחליט בהליך הדמוקרטי, כל עוד הוא נהג במקומותינו, מי יבוא אחריך. תודה.

היו"ר ראובן ריבלין:

תודה רבה לחבר הכנסת ד"ר נחמן שי. אני מזמין את השר מיכאל איתן להשיב על הצעת האי-אמון. אני מבקש לקרוא לשר הפנים, כדי שיהיה מוכן לשמוע את חבר הכנסת, השיח' אברהים צרצור.

רוני בר-און (קדימה):

השר מיכאל איתן:

--- אדוני היושב-ראש ---

היו"ר ראובן ריבלין:

רבתי. חבר הכנסת בר-און, עד רגע זה היה נחמן שי פה. רצית להפריע, הוא לא הפריע לו, אין לי בעיה. כרגע לא מפריעים לשר אלא בקריאות ביניים מדודות.

השר מיכאל איתן:

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, הקואליציה עוברת היום טלטלה. מסתמן שינוי. עד היום היא מנתה 74 חברים, ועל-פי מה שאנחנו צפויים כנראה לקבל כתוצאה מהפילוג במפלגת העבודה, בסיעת העבודה, אנחנו עלולים מבחינתנו לקבל קואליציה של 66 חברים.

מאיר שטרית (קדימה):

--- עם אמסלם 66.

השר מיכאל איתן:

השאלה היא מה המשמעות של השינוי הזה. 66 חברים בקואליציה, מבחינה מספרית זה בטוח פחות מ-74. השאלה האם 66 חברים בקואליציה יכולים להיות קואליציה יותר חזקה ויותר טובה מ-74. זה אפשרי בהחלט, וכל אחד שהיה כאן בכנסת או שעקב אחר כנסות קודמות וממשלות קודמות, יודע שלא דווקא 74 יותר חזק מ-66. יותר טוב שיהיה 74 כנראה, אבל לא בהכרח 74 מתפקדים יותר טוב מ-66.

אם אנחנו מסתכלים למשל על שני הפלגים בסיעת העבודה, אחד מהם היה יותר צמוד במהלכים המדיניים ובניווט המהלכים המדיניים לעמדות ראש הממשלה והממשלה, ואילו אחרים – שבעצם היו רשומים כקואליציה אבל חלקם ישבו פה והצביעו כל הזמן כאופוזיציה – הם היו רק תיאורטית חלק מה-74, אבל בפועל הם היו שייכים לאופוזיציה כבר קודם לכן.

וחלק אחר שישבו בממשלה והיו שרים בממשלה, ועשו עבודה טובה וחשובה למען מדינת ישראל בתחומים רבים – בתחומי עבודה, ואני חושב שיש לשבח אותם על כך – בכל אופן חלקו בדברים מסוימים ואף הצהירו פעם אחר פעם ששעון העצר שהם שמו לגבי השתתפותם בממשלה הולך ואוזל, או הולך ומתקרב לנקודת הכרעה שבה הם יסיקו מסקנות ויפרקו את הקואליציה.

מצב כזה אינו מצב שהוא טוב לקואליציה. מדוע? משום שהוא מייצר ציפיות גם בזירה הפוליטית הפנימית, אבל חמור מכך, בזירה החיצונית, שבה – במסגרת הציפיות הללו – אומרים בני-שיחו של ראש הממשלה: אין לנו מה למהר, אין לנו מה לוותר, אין לנו מה להגמיש את עמדותינו; שעון העצר הזה, ששותפים של נתניהו בממשלה אומרים, הולך ואוזל אם נתניהו לא יעשה כך וכך וכך, משחק לטובתנו.

אני, חס וחלילה, לא רוצה לומר כהוא-זה שאותם שרים שדיברו מתוך הממשלה על לוח זמנים ועל שעון עצר, הם חס וחלילה אינם פטריוטים ישראלים – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

חבר הכנסת חסון, האם השר שמשיב מפריע לך? כי אני אבקש ממנו – – –

ישראל חסון (קדימה):

לא, אני – – –

קריאות:

אריה ביבי (קדימה):

לתרגם אותו.

היו"ר ראובן ריבלין:

לא, כי אתה מרצה לחברך על במה בלי מיקרופון, אני אבקש ---

אריה ביבי (קדימה):

הוא מתרגם אותו.

ישראל חסון (קדימה):

אדוני היושב-ראש, אני מכיר את השר ---

היו"ר ראובן ריבלין:

חבר הכנסת חסון, יש לנו הרבה כבוד אליך, אבל ---

ישראל חסון (קדימה):

אני מכיר את השר כאחד האנשים שמדייקים ביותר.

היו"ר ראובן ריבלין:

נכון.

ישראל חסון (קדימה):

והוא ציין ---

השר מיכאל איתן:

משתדל. אין אדם שמדייק ביותר. משתדלים. אנחנו כולנו רק משתדלים.

ישראל חסון (קדימה):

אתה ציינת שאתם בקואליציה של 66. אני מבין שאתם בקואליציה של 51 – – –

השר מיכאל איתן:

אני פשוט שמעתי את דובר קדימה שעמד כאן על הבמה – – –

ישראל חסון (קדימה):

ויש סיעה שחושבת – – –

השר מיכאל איתן:

לא, לא, אל תשכנע אותי. חבר הכנסת חסון – –

ישראל חסון (קדימה):

לא, כי אתם שניכם – – –

השר מיכאל איתן:

– – בניגוד לך, מאחר שאני הייתי צריך להשיב על דבריו של נציג קדימה שהגיש כאן את הצעת האי-אמון, הייתי צריך לבוא מההתחלה – הקשבתי למה שהוא אמר. וחבר הכנסת נחמן שי אמר שהקואליציה תמנה 66 חברים – –

שלמה מולה (קדימה):

זה נכון.

השר מיכאל איתן:

– – ואם יש תיקונים, תפנה אליו ותתקן אותו.

ישראל חסון (קדימה):

אתה מקבל את הטעות – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

חבר הכנסת חסון.

השר מיכאל איתן:

חלק כן וחלק לא. אתה יודע איך זה בחיים? אני חלק מהדברים בהחלט מקבל ועל חלק אני חולק.

ובכן, אני רוצה לומר בהקשר של המשך דרכה של הקואליציה. כאשר יש שרים שאינם רואים עין בעין את הניווט על-ידי ראש הממשלה, ואינם מקבלים את קצב ההתקדמות כפי שהוא מוביל את התהליך המדיני, והם אינם שומרים את ההסתייגויות לעצמם או משמיעים אותן בתיאום עם ראש הממשלה לאוזניו, אלא מגיעים למצב שבו הם מכריזים שיש שעון ויש לוח זמנים והם לוחצים שראש הממשלה ישנה או יעשה את עמדותיו אחרת ממה שהוא עושה היום, עדיף שהם יסיקו את המסקנות ויתפטרו מהממשלה מאשר יקשו על ראש הממשלה ללכת בדרכו. כי ברור שכאשר מנהלים משא-ומתן ומתוך הממשלה יש כאלה שהם יותר נוחים למי שאתו הם מנהלים משא-ומתן, ברור שהצד השני יחכה עד שאותם אנשים אולי יביאו לו את הסחורה שהם מבטיחים לו יותר בזול.

שלמה מולה (קדימה):

מה עם ליברמן – – –

השר מיכאל איתן:

אז לכן, יותר מתאים – ולפעמים ממשלה יותר קטנה, במקום 74, 66, שיכולים לשמור על קו מדיני שמוביל ראש הממשלה, היא לפעמים יותר חזקה מממשלה של 74 שכוללת שרים שאינם מקבלים את הקו הזה.

רחל אדטו (קדימה):

יש לו קו מדיני?

שלמה מולה (קדימה):

שר החוץ מקבל ---

השר מיכאל איתן:

אני מבין ---

היו"ר ראובן ריבלין:

חבר הכנסת מולה. השר משיב לנחמן שי.

שלמה מולה (קדימה):

אני יודע ---

היו"ר ראובן ריבלין:

האם אתה רוצה לבטל את מה שנחמן שי אמר ואתה תעלה, מחדש נעשה?

שלמה מולה (קדימה):

אני אמרתי, שר החוץ במדינת ישראל אומר ---

היו"ר ראובן ריבלין:

אבל זה לא חשוב מה שאתה אומר כרגע ---

שלמה מולה (קדימה):

--- אני לא מקבל את עמדת הממשלה ---

היו"ר ראובן ריבלין:

– – הוא עונה עכשיו לנחמן שי. הוא עונה לנחמן שי. אחרי זה אני אאפשר לך שאלות, אם הוא יסכים.

השר מיכאל איתן:

אני מבין שיכולים להיות חילוקי דעות על עצם הקו – –

רחל אדטו (קדימה):

יש קו?

השר מיכאל איתן:

– – ואז יכול להיות, ובאופן טבעי האופוזיציה אומרת: מאחר שאנחנו חלוקים על הקו, אז אנחנו רואים בזה יום חג – –

ישראל חסון (קדימה):

אנחנו על הקו שלכם – – –

השר מיכאל איתן:

– – אבל אני רוצה לומר כך. אני רוצה לומר כך – –

ישראל חסון (קדימה):

שר החוץ חולק על הקו שלכם. שר החוץ חולק על הקו של היושב-ראש.

השר מיכאל איתן:

– – האמירה הזאת שבתחום המדיני, ובעיקר בתחום – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

חבר הכנסת חסון, הוא מעולם לא היה במפלגה – אה, לא. כששר החוץ היה בליכוד, הם היו יחד.

השר מיכאל איתן:

לא באותה סיעה בכנסת.

היו"ר ראובן ריבלין:

לא באותה סיעה בכנסת, נכון, אבל הם היו באותה מפלגה.

ישראל חסון (קדימה):

לא משנה אבל הוא ציין 66 – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

אבל היו אחרים בכנסת שהיו אתו באותה מפלגה.

ישראל חסון (קדימה):

יש לך סיעה שלמה שחושב בה – היא לא חושבת, היא סיעה שחושב – שאתה וכבוד היושב-ראש, כבוד השר וכבוד היושב-ראש לא רלוונטיים לדיון המשותף בכלל.

היו"ר ראובן ריבלין:

לא, לא, לא צריך להגזים.

ישראל חסון (קדימה):

אני מצטער, זה מה שהם אמרו.

היו"ר ראובן ריבלין:

לא צריך להגזים. לא צריך להגזים. אנחנו מאוד רלוונטיים לדיון.

ישראל חסון (קדימה):

הם טוענים. אני חושב שאתם מאוד רלוונטיים.

היו"ר ראובן ריבלין:

הם טוענים ובכל זאת אנחנו – – –

ישראל חסון (קדימה):

אני חושב שאתם – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

ובכל זאת, נוע תנוע.

מאיר שטרית (קדימה):

"פיינשמקרים".

ישראל חסון (קדימה):

אתה יודע שאני גם מאוד מכבד, לא כמוהו.

היו"ר ראובן ריבלין:

טוב, אבל עכשיו תאפשרו לשר, הוא יטפל בכל אחת מההערות שלכם, אני מכיר אותו.

השר מיכאל איתן:

חבר הכנסת חסון, אתה – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

תנו לו לענות קודם כול לשי.

השר מיכאל איתן:

אתה בסופו של דבר לא תמיד היית בסיעת קדימה.

ישראל חסון (קדימה):

מודה ועוזב ירוחם.

השר מיכאל איתן:

מודה ועוזב ירוחם, אבל הוא ירוחם מתוך איזו חשדנות מסיימת. בכל אופן.

ישראל חסון (קדימה):

למה?

השר מיכאל איתן:

בכל אופן.

מאיר שטרית (קדימה):

כולם מודים ועוזבים את ירוחם.

השר מיכאל איתן:

בכל אופן, צריך להיות קצת יותר – בוא נגיד ככה, צריך להיות קצת יותר ביקורתי וצנוע כאשר אתה מעביר ביקורת על השותפות הזאת, כאשר בסופו של דבר אתה באת משם – – –

ישראל חסון (קדימה):

– – – להעביר ביקורת על שותפות. אני רוצה להגיד לך שמה שאתה אומר – – –

השר מיכאל איתן:

בסדר. אני רוצה רגע להתקדם ולענות על הביקורת של חבר הכנסת נחמן שי. לגבי העניין שאתה אומר – הממשלה הזאת הפילה מפולת על ראשיהם של אזרחי ישראל – טוב, ויכוח. האמירה חריפה. אבל אני רוצה, למען ההגינות, שאנחנו נבדוק שני פרמטרים מרכזיים – אני חושב המרכזיים ביותר – בשירות של הממשלה לאזרח במדינת ישראל. הדבר הראשון במדינת ישראל ובתנאיה של מדינת ישראל זה העניין הביטחוני, ושמירת שלומם וגופם של אזרחי ישראל. אני לא רוצה להיכנס להשוואות ולמספרים – זה דברים מכוערים שלא צריך לעשות אותם. אבל כאשר באים אלינו ואומרים: אתם הפלתם, אתם הפלתם מפולת על ראשיהם של אזרחי ישראל, אני רוצה לציין, ואני חושב שזאת זכותה של הממשלה להתברך בכך, שמבחינה ביטחונית, מבחינת כמות הנפגעים – –

נחמן שי (קדימה):

תאונות דרכים.

השר מיכאל איתן:

– – מבחינת השלום של גופם של אזרחי ישראל. אנחנו – בבקשה?

נחמן שי (קדימה):

תאונות דרכים? תאונות דרכים עולות.

השר מיכאל איתן:

תראה, דיברת על העניין המדיני – –

היו"ר ראובן ריבלין:

גם נושא הבצורת אפשר.

השר מיכאל איתן:

– – ודיברת בהקשר הזה, ובהקשר הזה אני רוצה לענות לך: אם מחלקים ציונים לממשלה בהגינות, צריך לומר ולציין את זה: הממשלה הנוכחית הביאה את מדינת ישראל לכך שכמות

הנפגעים הביטחוניים היא הנמוכה ביותר מזה שנים רבות, שנים רבות מאוד. והיא נמצאת במשברים ומנהלת משברים, והיא נמצאת מול איומים – כולנו נמצאים בעניין הזה.

ולכן אפשר להגיד, ויכול להיות שאפילו הייתי – אני אומר בהגינות – מצטרף לתביעה ולרצון לעשות יותר למען השלום, אבל הביטחון קודם. והזכות של הממשלה הזאת בנושא הביטחוני אינה מוטלת בספק, וממנה נהנו הרבה מאוד ישראלים, שלפחות על-פי הסטטיסטיקה עלולים היו להיות בין הקורבנות, אם היתה מדיניות אחרת.

אני רוצה לומר בהקשר השני: מדינת ישראל – וגם על זה אי-אפשר להתווכח – נמצאת היום, מבחינה כלכלית, בעידן הטוב ביותר – אני לא רוצה להיות – מאז ומעולם; בשנים האחרונות בטוח.

נחמן שי (קדימה):

אבל זו מפולת מדינית.

השר מיכאל איתן:

ההישגים שלנו מבחינת התוצר, ההישגים שלנו מבחינת הכלכלה, ההישגים שלנו מבחינת המדיניות, כפי שהיא מקבלת לגיטימציה בכל מקום בעולם, חוץ מאשר בבית, וזה גם טבעי – – –

נחמן שי (קדימה):

איפה היא מקבלת לגיטימציה?

השר מיכאל איתן:

בכל מקום בעולם אומרים שהמדיניות של ישראל היא המדיניות הנכונה וזכתה להישגים – –

נחמן שי (קדימה):

איפה?

השר מיכאל איתן:

--- זכתה להישגים מול המשבר העולמי ---

נחמן שי (קדימה):

אתה לא חי פה.

השר מיכאל איתן:

חבר הכנסת נחמן שי, מה לעשות ---

היו"ר ראובן ריבלין:

חבר הכנסת נחמן שי, הוא מביע את דעתו ---

השר מיכאל איתן:

אני לא מביע את דעתי, אני מצטט עובדות.

נחמן שי (קדימה):

--- לליברמן.

השר מיכאל איתן:

הצריכה הפרטית עלתה ---

אילן גילאון (מרצ):

איפה?

השר מיכאל איתן:

--- האבטלה ירדה. כל האינדיקטורים מראים שהמצב הכלכלי בישראל יותר טוב מאשר שנים רבות אחורה.

שלמה מולה (קדימה):

רחל אדטו (קדימה):

והפערים?

אילן גילאון (מרצ):

מה עם האזרחים?

השר מיכאל איתן:

וכולם יודעים שמי שאחראים להישגים האלה הם שני אנשים: אחד, שהניח את היסודות במדיניות רפורמה מרחיקת לכת תוך מהלכים מאוד מאוד קשים, זה ראש הממשלה הנוכחי, אז שר האוצר, בנימין נתניהו, והשני זה שר האוצר הנוכחי יובל שטייניץ, שמביא ---

שלמה מולה (קדימה):

או ---

השר מיכאל איתן:

--- שמביא את מדינת ישראל להישגים ---

אילן גילאון (מרצ):

השר מיכאל איתן:

--- ונלחם מלחמות צודקות ---

רחל אדטו (קדימה):

אתה לא מאמין למה שאתה אומר.

השר מיכאל איתן:

-- ומגן – אני, לא רק שאני מאמין, אני --

אילן גילאון (מרצ):

--

היו"ר ראובן ריבלין:

טוב, חבר הכנסת גילאון.

אילן גילאון (מרצ):

שייתן מקום אחד.

היו"ר ראובן ריבלין:

אבל אתה לא יכול להשתלט על הדיון. השר מדבר, הוא לא רוצה שאלות.

אילן גילאון (מרצ):

איפה? שיביא מקום אחד.

היו"ר ראובן ריבלין:

שמעתי. הוא לא רוצה. הוא לא רוצה לענות.

השר מיכאל איתן:

אני מקווה, דרך אגב, שבמאבק שלו בעניין אימוץ המלצות ועדת-ששינסקי גם אתם תתמכו.

נכון?

שלמה מולה (קדימה):

כבר תמכנו.

מרינה סולודקין (קדימה):

תמכנו.

רחל אדטו (קדימה):

אבל זה לא שלו.

השר מיכאל איתן:

בכל אופן – – –

נחמן שי (קדימה):

תמכנו בוועדה.

השר מיכאל איתן:

אתם תתמכו. בכל אופן – הנה, אופוזיציה אחראית, אני לא אומר. אתם תתמכו. זאת אומרת, אתם תומכים במהלכים נכונים ונבונים וטובים. אתם לא תומכים בדברים לא נכונים. אז לממשלה הזאת יש הישגים, יש לה, כמובן, כמו בכל דבר, צללים – זה יהיה תפקידכם לתאר.

שלמה מולה (קדימה):

מה עם החוקים הגזעניים?

השר מיכאל איתן:

בסך הכול הממשלה יוצאת היום לדרך – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

חבר הכנסת מולה – –

שלמה מולה (קדימה):

תשמע, אני רק – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

– – אנחנו מצפים להצבעה, שאז יכול להיות שהממשלה נופלת, כי הגשתם הצעת אי-אמון. כשאני הייתי באופוזיציה, הייתי שותק כשהשר מדבר, כדי לאפשר כמה שיותר מהר את ההצבעה, כדי שנביא, כפי שהיטיב חבר הכנסת נחמן שי לומר, לסיימה של הקדנציה של הממשלה. למה אתה מפריע לזו? כי כל זמן שתפריע לו הוא ידבר.

שלמה מולה (קדימה):

אני רק רציתי להזכיר – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

הרי זאת כוונת ההצעה, לא? ההצעה היא – – –

שלמה מולה (קדימה):

אני רק רציתי להזכיר לו, בדרך, את שתיקתו של ראש הממשלה בעניין חקירת, אתה יודע, ארגונים אזרחיים.

היו"ר ראובן ריבלין:

אבל הוא עכשיו עונה, אתה רוצה שגם על זה הוא יענה? דרך אגב, דרך אגב – –

שלמה מולה (קדימה):

הוא מדבר על הסוגיה הביטחונית.

היו"ר ראובן ריבלין:

– – היו כמה סיעות שחברים שלהן הצביעו בעד העניין הזה.

השר מיכאל איתן:

נכון.

היו"ר ראובן ריבלין:

היו כמה סיעות. למשל, השר לא הצביע. אבל היו כמה סיעות שהיו בהן חברי כנסת שהצביעו בעד.

אילן גילאון (מרצ):

– – –

השר מיכאל איתן:

אני רוצה להבהיר בהקשר לעניין.

היו"ר ראובן ריבלין:

לא במרצ.

השר מיכאל איתן:

אני מכבד – אני 26 שנים מכהן בכנסת, 27 כבר, ואני מכבד את המוסד הזה שקוראים לו משמעת סיעתית. לא פעם אנשים שאלו אותי בקריירה שלי: איך זה יכול להיות שאתה מדבר נגד חוק, נלחם נגד חוק, ומצביע בסוף, יחד עם העשייה שלך, עם החוק. איפה המצפון שלך? ואני אומר להם: תראו, אם אני, כשהלכתי לפריימריס במפלגה שלי, לבחירות המוקדמות, הייתי אומר לבוחרים: תראו, אתם בוחרים בי היום, אבל דעו לכם שאני לוקח לעצמי את המנדט ואת החופש, אחר כך, להצביע איך שמתחשק לי – אז הייתי יכול לעשות את זה. אני חושב שהמנגנון הדמוקרטי ואותו מצפון ואותה מוסריות צריכים לבוא לידי ביטוי גם בכך, שכאשר אני הולך לציבור הבוחרים שלי, ונבחר בליכוד, לייצג את הליכוד, אני מקבל את הכלי הזה של משמעת סיעתית. ואני נלחם עד לרגע שבו הסיעה קיבלה החלטה, קיבלה משמעת סיעתית. באותו רגע, אם אני לא יכול לכבד את זה, אני לא

יכול להצביע נגד. ואני גם, דרך אגב, באופן אישי, הצהרתי, כתבתי את זה, כחלק ממצע הבחירות האישי שלי בקמפיין הפנימי בתוך הליכוד. אמרתי: לא אצביע נגד משמעת סיעתית.

מה שקרה בהצבעה זו – אני הצבעתי נגד, משולחן הממשלה – ולשרים בטח אי-אפשר להצביע נגד. מדוע? משום לממשלה לא היתה עמדה – בניגוד מוחלט למה שאמר כאן סגן שר החוץ. הממשלה לא התייחסה לנושא, הוא לא נדון, כי זאת לא היתה הצעת חוק. זאת היתה הצעה לסדר-היום על הקמת ועדת חקירה פרלמנטרית. היא לא עוברת דרך ועדת השרים, ולכן בממשלה לא היה שום דיון. זה הגיע לכאן. בסיעת הליכוד היה דיון כיצד צריכה הסיעה לנהוג, והסיעה לא קיבלה עמדה מחייבת, אלא קיבלה איזה סיכום ביניים שהדיון יימשך, והיום, דרך אגב, נמשך הדיון.

היו"ר ראובן ריבלין:

כבוד השר, כבוד השר.

השר מיכאל איתן:

ולכן, לכן, אם אתה שואל אותי – אני מסיים מייד – לכן אם אתה שואל אותי לגבי העניין הזה, בעניין של ועדות החקירה, אני חושב שאין מקום לעשות בכנסת שימוש – זה שימוש בכנסת – למטרות לא לגיטימיות. ואני מקווה מאוד שהכנסת תתעשת ורוב חברי הכנסת ידחו את המהלך הזה. אני אומר את זה כמי שחרד לגורל הכנסת ומי שחבר בה במהלך 27 שנים, ומי שידוע למה מכוונת ועדת חקירה פרלמנטרית, כי אני עצמי עמדתי בראש שתי ועדות כאלה, שהן ועדות שבאות לבדוק נושאים שנמצאים לא בחתך של רוב ומיעוט לפי סיעות הבית, אלא בנושאים שדורשים התייחסות ציבורית מתוך הסכמה רחבה, ולא שרוב כופה על מיעוט וחוקר מיעוט וארגוני מיעוט במטרה למצוא אשמים. לשם כך יש מוסדות אחרים.

היו"ר ראובן ריבלין:

כבוד השר, כבוד השר – – –

השר מיכאל איתן:

אני מסיים – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

רק שנייה, לפני שאתה מסיים, אני רוצה רק לומר: קודם כול, אני מכבד אותך ואני מכבד את המתך האישית בנושא זה. יחד עם זאת, עלי לציין עובדה אחת. ביררתי, חבר הכנסת אילטוב, עם הממשלה, שכן פרצה פה מחלוקת קשה בין כבוד השר איתן לבין סגן שר החוץ, ואני מוכרח לומר למען הסדר הטוב ולפרוטוקול, שהממשלה הודיעה לי שהיא הסמיכה את סגן שר החוץ לענות בשמה, אבל היא לא קיבלה עמדה. זה אני – – –

השר מיכאל איתן:

אני רוצה לעשות את ההבחנה, אם אתה העלית את זה. זאת נקודה טובה.

היו"ר ראובן ריבלין:

לכן כדאי.

השר מיכאל איתן:

הממשלה מטילה, מבחינת סדר עבודתה, לתת תשובות על הצעות לסדר-היום שעולות. הממשלה גם במקרה הזה הטילה על השר שהיא חשבה שהוא הנוגע בדבר שהוא יענה וישיב על הצעה לסדר-היום, אבל כאשר השר בא הנה, או כאשר סגן השר בא הנה, והוא צריך להציג את עמדת הממשלה, השר המשיב – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

כן.

השר מיכאל איתן:

אדוני היושב-ראש, אני לא בא בטענות למה שנעשה כאן בכנסת, כי הכנסת קיבלה הודעה – ישיב סגן השר.

היו"ר ראובן ריבלין:

כתוב רק ככה, אני רוצה לומר לך. אחרי ההנמקה לפי סעיף קטן (ב) בפרק החמישי – ועדות חקירה פרלמנטריות – "רשאי חבר הממשלה המדבר בשמה". את מזכירות הממשלה שאלתי האם הוא הוסמך לדבר בשמה.

השר מיכאל איתן:

אדוני היושב-ראש, אתה היושב-ראש, ואני החייל הנאמן שלך כאן, אבל תרשה לי הקטן להעיר לך. יכול לבוא סגן שר או שר ולדבר בשם הממשלה ואז הוא בא הנה והוא מוסר לכנסת: לממשלה אין עמדה בנושא הזה, הממשלה לא דנה. מה שעשה סגן השר, וזה מעשה שלא ייעשה, הוא אמר "הממשלה תומכת", והממשלה לא תומכת, היא לא תמכה.

ישראל חסון (קדימה):

מיקי, תראו על מה אתם מדברים.

השר מיכאל איתן:

ולכן אני מסכים עם מה שאתה מעיר.

דוד רותם (ישראל ביתנו):

השר מיכאל איתן:

עוד שנייה.

היו"ר ראובן ריבלין:

ממשלה צריכה לדאוג שהמדבר בשמה יאמר את הדברים שהיא רוצה לשמוע.

השר מיכאל איתן:

המדבר בשמה צריך גם להגיד מה עמדותיה.

היו"ר ראובן ריבלין:

נכון.

השר מיכאל איתן:

הוא מדבר בשמה, הוא צריך להגיד אמת מה היא אומרת, אז הוא יכול להגיד: עמדתי האישית היא בעד. הממשלה אין לה עמדה, וזה מה שהוא היה צריך לומר. הממשלה אין לה עמדה, והוא אמר: הממשלה תומכת.

היו"ר ראובן ריבלין:

נכון.

השר מיכאל איתן:

זה לא היה נכון ולא ראוי להגיד את הדבר הזה.

היו"ר ראובן ריבלין:

אני מאוד מודה.

השר מיכאל איתן:

אני רוצה לסיים.

דוד רותם (ישראל ביתנו):

ראש הממשלה לא קובע את עמדת הממשלה?

השר מיכאל איתן:

ראש הממשלה – הוא לא היה ראש הממשלה כרגע.

דוד רותם (ישראל ביתנו):

אני רוצה פשוט לענות לך.

השר מיכאל איתן:

אנחנו לא מדברים – – –

דוד רותם (ישראל ביתנו):

היו לך טענות על נאומי של השר ליברמן בעצרת האו"ם. גם שם הממשלה לא החליטה כלום.

שלמה מולה (קדימה):

נכון.

היו"ר ראובן ריבלין:

יש הבדל, יש הבדל בין תקנון האו"ם לתקנון הכנסת. פה הממשלה צריכה לדעת, ואמרה לי הממשלה – השר דיבר בשמה של הממשלה.

השר מיכאל איתן:

היו לי טענות – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

זה דבר שבמידה מסוימת מחמיר את – – –

שלמה מולה (קדימה):

– – –

השר מיכאל איתן:

היו לי טענות משום שחשבתי שכאשר – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

עושים לך את העבודה יותר טוב פה.

שלמה מולה (קדימה):

אני אומר, ליברמן הוא בעל-הבית, זה משהו אחר.

היו"ר ראובן ריבלין:

טוב, חבר הכנסת מולה, אני אתן לך כל שלוש דקות לומר דבר, אבל יש לחכות בין זמן לזמן.

השר מיכאל איתן:

חשבתי שהיחסים התקינים בין שר החוץ לראש הממשלה לא היו צריכים להכתיב לשר החוץ לצאת חוצץ בבמה חיצונית. כאן בארץ זאת זכותו, הוא יכול להתווכח, אולי זו חובתו לפי השקפתו, אבל ללכת לאומות המאוחדות וקבל עם ועולם להגיד שבעצם יש כאן עמדות אחרות, אני חושב שזה דבר שלא צריך היה להיעשות, וחבל שאנחנו חוזרים לזה. חשבתי שגם שר החוץ הבין שהוא קצת חרג ממה שהיה מצופה וממה שהיה צריך לעשות, חבל שאנחנו חוזרים לזה.

אני רוצה לסיים ולומר כך: נכון, אולי גם ההערות האלה של חילופי הדברים בינינו, והדיון מעיד על כך שגם בקואליציה של ה-66 עוד יש מחלוקות ודעות – כך טבעו של עולם, לא כולנו מאותה מפלגה, לא כולנו עם אותן השקפות. השאלה, אם נשכיל, אדוני דוד רותם, יושב-ראש ועדת החוקה ואחד החברים הבולטים של ישראל ביתנו, השאלה, אם נשכיל למצוא את המכנים המשותפים ולהוכיח שהקואליציה הזאת של 66 היא אפילו יותר חזקה מהקואליציה של 74, וביחד נקדם את מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית ליעדים המשותפים של הקואליציה.

היו"ר ראובן ריבלין:

תודה רבה לשר. רבותי חברי הכנסת, אני מזמין את חבר הכנסת השיח' אברהים צרצור לעלות לבמה על מנת לנמק את הצעת האי-אמון של סיעות – הצעת רע"ם-תע"ל, חד"ש ובל"ד להביע

אי-אמון בממשלה, בכותרת: מערך התכנון והבנייה ביישובים הערביים. חבר הכנסת אברהים צרצור, המועמד להיות ראש ממשלה צריך להיות נוכח באולם. אנחנו נשמע את זה.

אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):

אין בעיה, נזעיק אותו.

היו"ר ראובן ריבלין:

ישיב השר יעקב מרגי בשם שר הפנים. בבקשה, כבוד אדוני.

אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):

תודה.

כבוד היושב-ראש, מכובדי השרים, כנסת נכבדה, פסק-הדין במשפטו של נשיא מדינת ישראל לשעבר קצב תפס את המנהיגות בישראל לא מוכנה. בעת שהמנהיגות הזאת התכנסה בביתו של הנשיא דהיום מר שמעון פרס, אחד מיועציו בא ולחש לאוזנו והביא לידיעתו את בשורת איוב – הוא עמד על הדוכן ואמר דברי חוכמה שקשורים לנושא שאנחנו דנים בו היום: מערך התכנון והבנייה במגזר הערבי. הוא אמר את הדברים האלה: "אין שתי מדינות ישראל, יש רק מדינת ישראל אחת. אין שתי מערכות שיפוט בישראל, יש רק מערכת שיפוט אחת. אין שני סוגי אזרחים בישראל, יש רק סוג אזרחים אחד וכולם שווים בפני החוק". ואני שואל, כבוד היושב-ראש, מכובדי השרים, כנסת נכבדה, האם מה שאמר הנשיא הוא האמת לאמיתיה? האם מה שאמר כבוד נשיא המדינה אכן משקף את המציאות? אני אומר לכם במלוא הכנות: אני בספק רב.

מעריך התכנון והבנייה במגזר הערבי מעיד כאלף עדים על כך שאין מדינה אחת שקוראים לה מדינת ישראל, יש שתי מדינות. אולי נוכל להגיד כך – יש מדינה אחת, אבל יש שתי מערכות תכנון שונות, אחת לכיוון של היהודים ואחת לכיוון של הערבים. ועל כן אני אביא לידיעתכם כמה דוגמאות שמעידות, כפי שאמרתי, שאכן אין המדיניות בנושא של התכנון והבנייה זהה הן בקטע של היהודים והן בקטע של הערבים.

אתחיל דווקא במה שקבעה ועדת-אור, כבוד היושב-ראש, במסקנותיה, בהמלצותיה משנת 2003, זאת אומרת, לפני שבע שנים בערך. מה אמרה ועדת-אור בנושא של התכנון במגזר הערבי – ואני מצטט: "יש מקום לקביעת הסדרים תכנוניים מתאימים בכל ההקדם על מנת למנוע אותו חלק של הבנייה הבלתי-חוקית אשר אחד הגורמים לו הוא היעדר תוכניות תקפות המאפשרות קבלת היתר לבנות". הוועדה ממשיכה, ואני ממשיך בציטוט: "מתבקש כי הסחבת והרפיון המאפיינים את

המהלכים למציאת פתרון לבעיה זו יפנו את מקומם לפעולה מערכתית נמרצת אשר תעניק מענה אמיתי לסוגיות הריסת הבתים וההפקעות". יתירה מכך, כבוד היושב-ראש, מה אומרת הוועדה, וזה דבר חסר תקדים – "לא אחת מתקבלות בהקשר זה החלטות שסבירותן מפוקפקת ואשר משקפות חוסר רגישות ולעתים חוסר תבונה". זה מה שקבעה ועדת-אור בשנת 2003 בנושא של התכנון, ואני חושב שאין להוסיף מלים על מה שאמרה ועדת-אור.

ברשותך, כבוד היושב-ראש, אני מביא כמה נתונים, כפי שאמרת, שמעידים שיש הבדלים ויש צורך באמת בתיקון המצב. לפני כמה ימים שמענו את כבוד ראש הממשלה עומד על אחד הדוכנים באחד הכנסים אל מול אולי אלפים של אנשים שהתכנסו באותו מקום, ומדבר על בתים שנבנו ללא היתר בשטחים הכבושים על אדמות פלסטיניות יוקרתיות, אבל הם – אני מתכוון לשני הבתים, לשתי הווילות האלה – שייכים לשני קצינים של צה"ל שנפלו, אחד בצפון במלחמת הלבנון השנייה ב-2006, והשני נפל ברצועת-עזה במלחמה כנגד רצועת-עזה ב-2008. הוא עמד על הדוכן ואמר דברים מזעזעים שפשוט מאוד אין הדעת סובלת.

הוא אמר: אני, כראש הממשלה, לא ארשה בשום פנים ואופן ששני הבתים האלה ייהרסו. הוא דיבר על שתי המשפחות של שני הקצינים האלה, שנפלו. אין שום ספק, זה נושא אנושי ממדרגה ראשונה, אבל איך הוא מעז – ואני אביא דוגמאות ממול עכשיו – איך הוא מעז לבוא ולהתעלם מעבירה על החוק במדינת ישראל, בגלל עניין אנושי, שאנחנו באמת מייחסים לו משקל כבד מאוד, אבל לא רק ליהודים, גם לערבים.

דוד רותם (ישראל ביתנו):

אתה זוכר את – – – ובית-המשפט אישר את זה.

אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):

יפה. אל מול הדוגמה הזאת – דרך אגב, אני לא קבעתי עמדה עכשיו אל מול העמדה של ראש הממשלה. אני רק מנסה לעשות מה שנקרא דיאגנוזה עובדתית, אמיתית, מדויקת, למה שקורה, לצערי הרב, בשתי מערכות שונות. מול העמדה של ראש הממשלה, באותה מלחמה שישראל הכריזה על רצועת-עזה, נפל חייל בדואי מהנגב, כבוד ראש הממשלה.

מיכאל בן-ארי (האיחוד הלאומי):

ישראל הכריזה על עזה, אה?

אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):

רק שבוע, שבוע לאחר – – –

מיכאל בן-ארי (האיחוד הלאומי):

– – – כל השקרים – – – מה שרוצים אפשר להגיד.

אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):

שבוע לאחר נפילתו – – –

מיכאל בן-ארי (האיחוד הלאומי):

אה, מה שרוצים אפשר להגיד.

היו"ר ראובן ריבלין:

מספיק, מספיק להפריע.

מיכאל בן-ארי (האיחוד הלאומי):

לא. אבל, אדוני היושב-ראש – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

אתה לא תקבע לי. לא. אמרתי לך להפסיק להפריע. הוא אמר את דבריו. תעלה אחריו, תענה לו.

אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):

שבוע לאחר נפילתו של החייל באותה מערכה שנפל בה הקצין הזה, שמדבר עליו ראש הממשלה, ושבנה וילה בשטחים כבושים על אדמה פלסטינית שנגזלה מהם – – –

דוד רותם (ישראל ביתנו):

--- זה לא אמת. זה שקר ---

אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):

--- שבוע, שבוע ---

מיכאל בן-ארי (האיחוד הלאומי):

היו"ר ראובן ריבלין:

חבר הכנסת רותם, הוא לא אומר את האמת. הוא אומר את מה שהוא רוצה.

מיכאל בן-ארי (האיחוד הלאומי):

--- אין אף אחד ---

קריאות:

היו"ר ראובן ריבלין:

בן-ארי, אני קורא אותך לסדר פעם ראשונה.

מיכאל בן-ארי (האיחוד הלאומי):

--- אבל אין אף אחד ---

היו"ר ראובן ריבלין:

חבר הכנסת רותם, אני קורא אותך לסדר פעם ראשונה. חבר הכנסת רותם, הוא אומר את

דעתו.

מיכאל בן-ארי (האיחוד הלאומי):

לא, אבל הוא אומר עובדות – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

אתה רוצה שהוא – – –

אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):

אני מביא עובדות גם ממקורות לא שלי – של התקשורת הישראלית.

היו"ר ראובן ריבלין:

הוא אומר מה שהוא רוצה.

אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):

אל מול העובדה הזאת, שבוע לאחר שנפל אותו חייל ברצועת-עזה, רשויות אכיפת החוק הישראליות דוהרות בבולדוזרים שלהן – והורסים שלושה צריפים; לא רק של החייל שנפל לפני כשבוע, אלא של כל המשפחה, בטענה שהצריפים – לא הווילות – שהצריפים האלה נבנו ללא היתר.

דוגמה שנייה, כבוד היושב-ראש, "בית יהונתן" בירושלים. רק לפני כשבוע, עשרה ימים, מפנה היועץ המשפטי לממשלת ישראל – מה שנקרא – אזהרה תקיפה ביותר, כולנו שמענו על זה – הפנה את האזהרה הזאת לראש עיריית ירושלים, והזהיר אותו מהסכנות הטמונות בכך שהוא מתערב בנושא לא לו. פשוט נושא של אכיפת החוק – ראש עיר לא צריך להתערב בנושאים האלה; והוא הזהיר אותו, יתירה מכך, שאם הוא ימשיך להתערב בכך הוא עלול לעמוד בפני החוק, דהיינו, היועץ המשפטי יכול לפתוח נגדו חקירה שתוביל בסופו של תהליך גם להאשמתו, או להגיש כתב אישום נגדו.

מה קורה אל מול האזהרה של היועץ המשפטי לממשלה? שום דבר לא זז. "בית יהונתן" נשאר, ראש העיר – גם כל הרשויות האחרות לא עושות כלום כדי לכפות את החוק באותו מבנה. לא אוטמים את המבנה הזה, לא מפנים את הבניין הזה, והבניין הזה נשאר עד היום בועט ומסמל את "שוויוניות" באכיפת החוק במדינת ישראל.

אל מול זה בכל יום אנחנו שומעים על עשרות בתים של פלסטינים בירושלים, בסביבות ירושלים, שהרשויות בישראל הורסות – על בסיס יומי, עשרות של בתים. דרך אגב, יותר מ-150 – וזאת סטטיסטיקה שפורסמה רק לאחרונה בתקשורת הישראלית: 150 בתים של פלסטינים נהרסו בשנת 2010 על-ידי רשויות אכיפת החוק במדינת ישראל.

דוגמה שלישית, כבוד היושב-ראש, מאחזים בלתי חוקיים. אנחנו כולנו יודעים שב-8 במרס 2005 הגישה עורכת-הדין טליה ששון, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה דאז, דוח על המאחזים הבלתי-חוקיים בשטחים הכבושים. ומה היא קובעת? רשויות ציבוריות וגופים מטעם המדינה, בכללם משרדי הממשלה – ביטחון, שיכון, פנים, ההסתדרות הציונית – נתנו את חלקם בהקמת המאחזים הבלתי-חוקיים האלה. עורכת-הדין המכובדת הזאת – גם הדוח הזה קבע: הרשויות שקיבלו לידיהן סמכויות בכל הקשור עם ההתיישבות הישראלית ביו"ש עשו בסמכויות אלה שלא כדין. דבר שלישי, הדוח הזה קובע: המינהל האזרחי סירב לתת לחוקרת נתונים בדבר מספרם האמיתי של מאחזים אלה. מנתונים שהצטברו – מנתונים חלקיים שהצטברו אצלה, הגיע מספרם של מאחזים בלתי חוקיים בחלקי הגדה המערבית הכבושה ל-105 מאחזים שהוקמו בצורה בלתי חוקית. אולם, היא קובעת – יתירה מכך – אולם בפועל המספר גדול בהרבה.

הדוח הזה נמצא על שולחנה של הממשלה הקודמת, על שולחנה של הממשלה הנוכחית, מאז 2005 ועד היום. חמש שנים, כבוד היושב-ראש, עברו מאז הנחת הדוח הזה – 105 מאחזים, אולי 120 מאחזים מאז ועד היום. אולי – אולי –

מיכאל בן-ארי (האיחוד הלאומי):

— — — 50,000

היו"ר ראובן ריבלין:

— — — לשבת, לשבת.

אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):

— — הפכו ל-200 מאחזים בלתי חוקיים שהוקמו בשטחים כבושים, וישראל לא עושה כלום.

אל מול זה, לא בשטחים הכבושים, אלא בתוככי מדינת ישראל, לפני שלושה ימים, כבוד היושב-ראש, מזעיקים אותי משכונה ערבית בעיר לוד, שנקראת שכונת רמז – שכונת רמז, כבוד היושב-ראש, כיכבה בשנת 2006; רשויות אכיפת החוק באו והרסו עשרות בתים באותה שכונה. אנשים צעקו, משפחות נזרקו אל מחוץ לבתים שלהן. אנחנו דנו בסוגיה הזאת, אנחנו, חברי הכנסת

הערבים, הבאנו את הצעקה של האנשים האלה לכנסת, לוועדות, למליאה, בדיונים שהיו בינינו לבין השרים הנוגעים בדבר. בסופו של דבר היה שר בינוי ושיכון אמיץ, יש להגיד, חבר הכנסת מאיר שטרית – ב-2006 הוא אמר: כן, יש פה דבר לא צודק, שנעשה לאנשים האלה. הגיע הזמן שנעשה משהו לטובת האנשים האלה.

היו"ר ראובן ריבלין:

הפריעו לך – – –

אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):

אני מסיים.

היו"ר ראובן ריבלין:

הפריעו לך, אני נותן לך עוד שתי דקות.

אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):

אני מאוד מודה לך, מקרב לב, כבוד היושב-ראש.

מה שקרה שבדיוק ככה, השר לשעבר בא וקבע: אנחנו מקפויים את צווי ההריסה, מריצים תוכנית שנקראת לד/1/220. חמש שנים – התוכנית הזאת עדיין בשלבים של הפקדה. לפני שלושה ימים מישהו מהמינהל מתעורר ומתחיל לשלוח צווי הריסה לאנשים שנמצאים במסגרת ההסדר שהיה מ-2006. במקום שרשויות החוק בישראל ילכו עם ההסכם ויעשו צדק, הלכה למעשה, לטובת האנשים האלה, הם דווקא בוחרים ללכת בדרך הקשה ביותר, לרוץ אחרי האנשים האלה ולהרוס את החיים שלהם.

לסיכום, כבוד היושב-ראש, אני אומר בשני משפטים – במשפט אחד, בתמציתיות: הבעיה של מערך התכנון והבנייה, כבוד היושב-ראש, במגזר הערבי, איננה עניין טכני בלבד; היא עניין של מנטליות. הגיע הזמן שישראל – שממשלות ישראל, שהרשויות בישראל – יחליטו פעם ולתמיד שהמגזר הערבי הוא חלק אינטגרלי של אזרחי ישראל; אזרחי ישראל הערבים אינם שוהים בלתי חוקיים. הם אזרחי ישראל החוקיים, הלגיטימיים, ויש להם זכות שממשלות ישראל ייקחו אותם במסגרת מה שנקרא תכנון לאומי. הגיע הזמן שצדק יעשה כלפי המגזר שלנו. תודה מקרב לב.

היו"ר ראובן ריבלין:

תודה רבה לחבר הכנסת שיח' אברהים צרצור. אני מזמין את השר יעקב מרגי, השר חבר הכנסת יעקב מרגי. אדוני יעלה ויבוא. ואני מזמין את סגן יושב-ראש הכנסת אחמד טיבי להחליף אותי.

אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):

לא, אמרו לי – – – אני לא רוצה להיות – – – כזאת ממשלה אני לא רוצה.

קריאה:

– – – את הממשלה.

היו"ר ראובן ריבלין:

בשלב זה אתה תחליף אותי, ואם אכן יוטל עליך – אולי השר יסכים – אני מייד אחזור ואחליף אותך. אני מייד אחזור.

היו"ר אחמד טיבי:

בבקשה, אדוני השר מרגי.

השר לשירותי דת יעקב מרגי:

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, הצעת אי-אמון בראש הממשלה בנושא מערך התכנון והבנייה ביישובים הערביים. חשוב להבין את נושא התכנון והבנייה במגזר הערבי בכלל ובתחומי היישובים בפרט. נושא התכנון והבנייה במגזר הערבי נמצא במשבר מכמה סיבות, ושתי הסיבות העיקריות הן, האחת – –

היו"ר אחמד טיבי:

אדוני עונה במקום שר הפנים?

השר לשירותי דת יעקב מרגי:

כן, זה הודגש לפני כן. הוא נמצא באזכרה לכבאי חייט, זיכרונו לברכה.

היו"ר אחמד טיבי:

אני מודה לך. בבקשה, אדוני.

השר לשירותי דת יעקב מרגי:

– – אי-קיומה של תוכנית מפורטת, ואי-קיומה מונע הוצאת היתרי בנייה. סיבה שנייה – חוסר רצון וחוסר שיתוף פעולה מצד הרשויות והאזרחים. חוסר שיתוף פעולה נובע מכך שיש אי-רצון של התושבים לבנות בתחום התוכניות המפורטות והמאושרות, כדי להימנע מהוצאת היתרי בנייה הכרוכים בתשלום, היטלים ואגרות, וזאת למרות העובדה שגם בהיעדר תוכנית מיתאר ארצית אין מניעה לקדם תוכנית מיתאר מפורטת. השיח' אברהים, בוא תשמע. למרות העובדה שגם בהיעדר תוכנית מיתאר ארצית אין מניעה לקדם תוכנית מיתאר מפורטת כבסיס חוקי למתן היתרי בנייה על-פי חוק. לראיה – אני לא ידעתי, זה חידוש, כשהכנתי את התגובה – לראיה, בעיר תל-אביב אין תוכנית מיתאר מאושרת, ובכל זאת נושא התכנון והבנייה מתנהל למישרין ואין בנייה בלתי חוקית בעיר תל-אביב.

אין ספק שיש חשיבות לתוכנית מיתאר כלל-יישובית, המאפשרת איזון באינטרסים השונים ביישוב וקבלת תוצאה מיטבית לטובת האזרח, טובת הציבור. האחריות להכנת תוכניות מיתאר מקומיות מוטלת על הרשות המקומית בוועדה המקומית לתכנון ובנייה. ממשלת ישראל קיבלה על עצמה בסדרה של החלטות שונות לתת עדיפות למגזר הערבי כאפליה מתקנת בכל הקשור לקידום תוכניות מיתאר ותוכניות-אב, לצורך הרחבת והסדרת שטחי המגורים וקידום רווחת החיים ביישובים – יידי חבר הכנסת אברהים צרצור, זאת לשון ההחלטה – וזאת על מנת להביא לפיתוח התשתיות כבסיס לתכנון מפורט אשר יאפשר הסדרת רישום המקרקעין והוצאת היתרי בנייה.

לידיעה, במגזר הערבי יש 128 יישובים, לא כולל ערים מעורבות. 120 יישובים עברו תהליך תכנון או שהם בתהליך תכנון מיתארי. מהם – 90 תוכניות מיתאר בהובלה של משרד הפנים. יש להדגיש כי התכנון המיתארי נעשה בשיתוף עם הרשויות המקומיות, אשר נציגיהן מלווים את התכנון בכל שלביו, נוסף על תהליך של שיתוף הציבור, אשר כולל קבוצות דיון בנושאי תכנון שונים, כנסים, סקרים – וכל זה בשיתוף האוכלוסייה.

אני אומר, חבר הכנסת אברהים צרצור, אין ספק – אמרתי את זאת מעל הדוכן הזה, אם אני לא טועה, כמה וכמה פעמים, עד עשר פעמים – קשה, קשה לבוא בטענות לצד אחד. גם לא

לאוכלוסייה. בהיעדר תוכניות, בהיעדר תשתיות, בהיעדר שטחים, בהיעדר הרחבות, מה אתה הוצה?
החיים יותר חזקים מהכול.

עפו אגבאריה (חד"ש):

אז מי אחראי?

אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):

אז מה עושים? מה עושים?

השר לשירותי דת יעקב מרגי:

אני אומר. ואני אומר: פה צריך שילוב ידיים, גם של היישובים, של ההנהגה של המגזר הערבי, כולם יחד, עם הממשלה, לשלב ידיים, לקדם את התוכניות המקומיות יחד עם תוכניות המיתאר. ושוב אני אומר לכם, רבותי: צריך להטמיע את זה, יחד. לא יעזרו שום תוכניות, לא ארציות ולא מקומיות, אם הציבור לא ישתף פעולה ולא יטמיע את זה שהבנייה על-פי תכנון, על-פי תוכניות מיתאר, היא לא עזרה לממסד, היא בראש ובראשונה סיוע לתושבים. גם אני נכנס ליישובים ערביים. לפעמים אני מזדעזע מהעליות, אתם מכירים את זה, וחוסר שוליים, וחוסר מדרכות, והכביש נסלל עד לפתח הבית. רבותי, הבעיה היא בעיה קשה, אבל הציבור צריך לדעת: בנייה שלא לפי תוכניות פוגעת בראש ובראשונה בתושבים עצמם, שאין להם מרחב החיים הנאות והמגיע להם.

לכן אני חושב שאין מקום להצעת האי-אמון. מה שצריך לעשות זה כן לשלב ידיים יחד, לקיים דיונים נוקבים בוועדת הפנים של הכנסת – אתם יודעים שיש לכם אוזן קשבת בוועדת הפנים – לקיים דיונים מעמיקים, דיונים נוקבים, ולהביא סוף לסוגיה הזאת.

היו"ר אחמד טיבי:

אין ספק שדיברת בשם הממשלה. תודה רבה. חברת הכנסת רחל אדטו, ארבע דקות. היטבת לדבר בשם הממשלה. אני מקווה שאתה לא מאמין למה שאמרת.

השר לשירותי דת יעקב מרגי:

הייתי קצת עדין, אבל בגלל היחס – – –

רחל אדטו (קדימה):

אפשר?

השר לשירותי דת יעקב מרגי:

הכבוד הוא לי.

רחל אדטו (קדימה):

הכבוד הוא לי.

אדוני היושב-ראש, אדוני השר, חברי חברי הכנסת, 180% תפוסה בבתי-חולים בירושלים, 135% תפוסה בבתי-חולים בפריפריה, יותר מ-100% תפוסה, וחולים במסדרונות של כמעט כל בתי-חולים בארץ. האחיות מאיימות כי ממחר לא יטפלו בחולים מעבר לתקנים הרשמיים בבתי-החולים. רופאים אין במחלקות, וכבר ימים שלמים שאני תוהה איפה ראש הממשלה שלנו, כאשר למעשה הוא עצמו שר הבריאות, למה הוא לא מתערב בנושא? למה הוא אפילו לא מתבטא, מגלה איזו מעורבות, איזו אמפתיה, משהו? איפה השר? אבל עכשיו – גילינו הבוקר, גילינו איפה שר הבריאות, איפה ראש הממשלה – –

אברהם מיכאלי (ש"ס):

שר הבריאות – – –

רחל אדטו (קדימה):

– – הוא פשוט עסוק בלפרק את מפלגת העבודה. זה מה שהוא עשה בימים האחרונים. זה יום עצוב לפוליטיקה הישראלית. מפלגת העבודה, שהקימה את מדינת ישראל, פורקה, לא בשל אידיאולוגיה, אלא בשל כיסאולוגיה. כמו שראיתי באחת הכותרות בעיתונים, מה רבין – בקברו – היה אומר, שלא לדבר על מה בן-גוריון, עם חזונו, היה אומר אם הוא היה חי כאן היום.

זהו יום רע לממשלת נתניהו, אבל מאידך זה יום שנותן תקווה לאזרחי ישראל, כי אזרחי מדינת ישראל אולי יבינו מי זאת הממשלה שכרגע מושלת, והרצון לגמור עם הממשלה הזאת, לפרק אותה, להירתע ממנה – אולי היום הזה מהווה איזה סימן או סימן-דרך לקראת זה. זוהי ממשלה שמתפוררת מבפנים בשל היעדר חזון והיעדר דרך.

דיבר קודם השר מיקי איתן רבות על המדיניות, על קו המדיניות שמובלת על-ידי הממשלה. שאלנו אותו איזה קו, איזו מדיניות, על איזה חזון, על מה מדברים בכלל – הרי החזון היחיד בכל הממשלה הזאת הוא רק החזון איך לשרוד. זוהי ממשלה שבראש סדר העדיפויות שלה לא עומדת המדינה, לא האזרח, לא רווחת האזרח ובריאותו, אלא רק שרידות הממשלה בלבד עומדת מול עיניו של ראש הממשלה.

נתינה, שלפני שנה עסק רוב זמנו בניסיונות לפרק את קדימה, בחוסר הצלחה, היום הוא לקח את חברו מהסיירת, ושניהם יחד, במעטה של סודיות, שני אנשי הדממה, הצליחו לפרק את מפלגת העבודה. וכל אלה שהלעיזו היום, וכל אלה שצעקו היום: אבל גם אתם, בקדימה, גם אתם עשיתם את אותו הדבר – התשובה היא: לא; קדימה לא פורקה כדי לקבל כיסאות, אלא – כשקדימה פרשה, או קדימה עזבה את הליכוד, זה היה א. על רקע אידיאולוגי; ב. זה לא היה במטרה ל – כיסאות, אלא מייד לאחר הפירוק הלכו לבחירות, ואנשים שעזבו את קדימה עזבו את המפלגות, התפטרו מהמפלגות שלהם ולא לקחו את המנדטים ועברו לתוך קואליציה אחרת. ולכן הניסיון להשוות את הפילוג היום למה שקרה בקדימה לפני שנתיים הוא ניסיון טועה, ומטעה כל מי שמנסה להשוות בין השניים.

ולכן אין לנו פה שום אידיאולוגיה היום, ולא רואים שום אידיאולוגיה. כמו שאמרתי, האידיאולוגיה היחידה שקיימת פה זה רק הכיסא, סבב הכיסאות בממשלה, ואנחנו נחכה – בעוד יומיים, שלושה ימים אנחנו גם נשמע את ההבטחות ואת ההפתעות ואת כל מה שקיבלו כל הפורשים החדשים.

זוהי ממשלה חולה. ראש הממשלה, שאתה גם שר הבריאות של הממשלה הזאת, לא מסוגל לרפא אותה. הציבור נוכח היום באמת מי נאמן לדרכו, ומי זונח את עברו ובוחריו. קדימה נאמנה לדרכה ולבוחריה. מפלגת העבודה זנחה את בוחריה וזנחה את דרכה, ולעומת זה הליכוד זונח את ערכיו פעם אחר פעם.

ואם נסתכל רק ברצף האירועים של התקופה האחרונה, של השבוע-שבועיים האחרונים: ועדת חקירה פרלמנטרית, ממשלה שתומכת בגזענות, ממשלה ללא חמלה שמגדילה את הפערים בחברה. עמד כאן השר מיקי איתן וסיפר לנו קודם על ההצלחה הכלכלית המסחררת של הממשלה הזאת, אבל הוא לא הדגיש שהפערים הכלכליים בחברה גדלו מאשר היו אי-פעם; הריח של העשן ביערות הכרמל עדיין עולה באפנו, אבל הרעיון של ועדת חקירה שתבדוק את עצמה ותבדוק את המהלכים טואטא מתחת לשטיח, וזה מתוך פחד. מחיר הדלק מאמיר, מחיר המים עולה – הממשלה הזאת חייבת להחזיר את המנדט שהיא קיבלה.

הממשלה הזאת היא לא ממשלת אחדות, השותפים הטבעיים שלה אינם טבעיים, ולכן נאמר גם בשבוע שעבר: ראש הממשלה, קח את המפתחות שקיבלת, תניח אותם על השולחן – אנחנו נמצא את הדרך.

היו"ר אחמד טיבי:

תודה רבה. חבר הכנסת רוברט אילטוב. שמעתי שאתה מועמד לתפקיד שר לענייני מיעוטים אחרי ברורמן.

רוברט אילטוב (ישראל ביתנו):

היו"ר אחמד טיבי:

אחריו – חבר הכנסת נסים זאב, ואחריו – חבר הכנסת אורי מקלב, שלא נמצא בשלב זה במליאה. בבקשה. ארבע דקות.

רוברט אילטוב (ישראל ביתנו):

כבוד יושב-ראש הכנסת, כבוד השר, חברי חברי הכנסת – –

דוד רותם (ישראל ביתנו):

היה רוצה להיות יושב-ראש הכנסת.

רוברט אילטוב (ישראל ביתנו):

– – אני ראיתי את הנושא שמפלגת קדימה העלתה, ואני פשוט עברתי קצת על דפי ההיסטוריה. הלכתי לא רחוק מדי; הלכתי שנתיים וחצי, שלוש שנים, אחורה, ומה אני מזהה?

היו"ר אחמד טיבי:

מה אתה מזהה, באמת?

הוברט אילטוב (ישראל ביתנו):

אני מזהה שמדינת ישראל, התחילו לבודד אותה הרבה לפני תקופת הממשלה הזאת, ומכמה פעולות. דרך אגב, אני תמכתי בהיותי באופוזיציה בפעולות האלה של הממשלה, "עופרת יצוקה" ו"מלחמת לבנון השנייה". בעקבות הפעולות האלה היה דוח-גולדסטון שבו העבירו ארגונים ישראלים לזכויות אדם נתונים שחיילי צה"ל הרגו ופשעו, ולא הבחינו בין אזרחים לבין פעילי טרור, ובעצם פגעו בכך באוכלוסייה האזרחית – דבר שהוא לא נכון בעליל. אותם ארגונים לא רק לא הגנו על זכותם של ישראלים שחיים גם היום תחת מתקפת הטילים וגם היום לא מגינים על זכותם לחיות בביטחון. דווקא אותם ארגונים סיפקו לאותו דוח-גולדסטון הרבה מאוד מידע, ומתברר שחלק מאותם הארגונים מקבלים מימון וממשיכים לקבל מימון.

חבל שחברת הכנסת אדטו הלכה, כי היא טוענת שוועדת החקירה היא לא לגיטימית, ואני רוצה להפנות את חברת הכנסת אדטו לבג"ץ, שהוא לא גוף פוליטי – לבג"ץ 562/86, מ-1986, של אל-חטיב ואחרים נגד הממונה על המחוז. בגוף העתירה מדובר על סגירת שני עיתונים ערביים במזרח-ירושלים שפעלו במימון לא לגיטימי, כנראה, של גופים שמזוהים עם גופי טרור כאלה ואחרים, ובג"ץ קבע שהוא סוגר את שני העיתונים האלה. ומה לעשות, אז גם לא היתה ישראל ביתנו, ואז כנראה גם לא היתה גזענות.

אבל מה קבעה אותה החלטה של בג"ץ? אני רוצה לצטט מה נכתב באותו בג"ץ: אין זה עולה כלל על הדעת שמדינת ישראל תיתן היתר לארגוני טרור להקים בתחומה עסקים "לגיטימיים" ככל שיהיו ולנהל ביטאונים ולהפעיל עיתונים, יהיה תוכנם אשר יהיה, ממש כפי שלא יעלה על הדעת שמדינה ריבונית ומתוקנת תסבול בתחומה קיומו של עסק "לגיטימי" המנוהל על-ידי ארגון פשע. השאלה איננה מה הנזק לציבור שייגרם על-ידי ניהול עסק "לגיטימי" כזה. מדובר בהחלת כלל של תקנת הציבור, שמדינה לא תיתן יד למהרסיה.

אדוני היושב-ראש, יש צורך להבדיל בין פעולות לגיטימיות לפעולות לא-לגיטימיות.

היו"ר אחמד טיבי:

נא לסיים.

הוברט אילטוב (ישראל ביתנו):

מה שנעשה פה היום זה ניסיון לקבוע שהחלטה של הכנסת להקים ועדת חקירה היא לא לגיטימית. הכנסת סוברנית להחליט ברוב קולות – אנחנו במדינה דמוקרטית, ואנחנו רוצים לבחון את הניהול התקין של אותם ארגונים – מי מממן את אותם הארגונים. אנחנו בעצם רוצים לחשוף לציבור

מהן הפעולות. דרך אגב, לא אמרנו שזה ימין או שמאל. אנחנו דיברנו על ארגונים שפועלים כדי להכפיש את מדינת ישראל ופועלים כנגד חיילי צה"ל.

היו"ר אחמד טיבי:

תודה רבה.

רוברט אילטוב (ישראל ביתנו):

אין הגדרה של "ימין" או "שמאל". אם יש ימין ושמאל, מי שפועל נגד חיילי צה"ל ומדינת ישראל, אנחנו נבחן אותם.

היו"ר אחמד טיבי:

תודה רבה.

רוברט אילטוב (ישראל ביתנו):

אני מבקש לדחות את הצעת האי-אמון. תודה.

היו"ר אחמד טיבי:

נשקול את בקשתך. חבר הכנסת נסים זאב בשם ש"ס. אחריו – לא נמסר לי מי ידבר בשם סיעת העבודה. כתוב פה: עבודה, קו. אחר כך – אורי מקלב בשם יהדות התורה. לאחר מכן כתוב שם חדש, העצמאות, ולידו ריק. אני מבקש שימסרו לי מי ידבר בשם סיעת העבודה, ומי ידבר בשם הסיעה החדשה העונה לשם העצמאות.

נסים זאב (ש"ס):

אני מוכן לדבר בשם שניהם, אם אדוני יאפשר לי. אני מוכן לדבר גם בשם מפלגת העבודה וגם בשם העצמאות. אם זה אפשרי, אני אודה לך.

ניצן הורוביץ (מרצ):

ובטוח שהוא יעשה את זה יותר טוב.

היו"ר אחמד טיבי:

בהחלט. אתה בשם העצמאות יכול בהחלט לדבר.

דוד רותם (ישראל ביתנו):

איך אומרים "עצמאות" בערבית?

היו"ר אחמד טיבי:

"איסתיקלאל".

דוד רותם (ישראל ביתנו):

לא "נכבה"?

היו"ר אחמד טיבי:

"איסתיקלאל". "העצמאות" – "אל-איסתיקלאל"

נסים זאב (ש"ס):

אדוני היושב-ראש, זה לא בית-ספר לשפה הערבית פה, עם כל הכבוד.

היו"ר אחמד טיבי:

לא מוצא חן בעיניך – תפרוש.

נסים זאב (ש"ס):

אז אני אגיד לך משהו על פרשים, אם ככה. בפרשת השבוע הפסוק אומר: אשירה לה' כי גא אה גאה. הפרשים הלכו יחד עם הסוסים.

זאב בילסקי (קדימה):

סוס ורוכבו רמה בים.

נסים זאב (ש"ס):

סוס ורוכבו רמה בים. מה מיוחד היה בסוסים האלה, המיוחדים? הסוסים תפסו את הפרשים, לא נתנו להם לעזוב אותם. לכאורה כשהסוס דוהר, נכנס לתוך הים – הפרש צריך לעזוב את הסוס, ולהגיד לו, אִמְרָכָה, לך לבד, מה אתה סוּחַב אוֹתִי אֶתְךָ. בכל זאת, אדוני היושב-ראש, הפרשים הלכו יחד עם הסוסים. מה אתה אומר על זה? זה מפלגת העבודה – – –

היו"ר אחמד טיבי:

ברשותך – – –

נסים זאב (ש"ס):

זה מפלגת העבודה.

היו"ר אחמד טיבי:

חבר הכנסת נסים זאב, ברשותך. נא לפזר את ההפגנה של ישראל ביתנו שם. אם אין חיילים, אז הסדרנים. תודה רבה.

ישראל חסון (קדימה):

תפוס אתם יחסים.

דוד רותם (ישראל ביתנו):

– – – מפזר הפגנות.

היו"ר אחמד טיבי:

בכל זאת השר לענייני מיעוטים יהיה מהם, אתה אומר.

נסים זאב (ש"ס):

אני רוצה לומר לך, אדוני היושב-ראש, אתה כל פעם מוציא אותי מהריכוז, ואני מבקש ארבע דקות מחדש.

היו"ר אחמד טיבי:

אני אפצה אותך.

נסים זאב (ש"ס):

אני מודיע לך, אתה מוציא אותי מהריכוז, אני פשוט שכחתי מה אמרתי קודם לכן.

היו"ר אחמד טיבי:

אני אפצה אותך, חבר הכנסת זאב.

קריאה:

זאב בילסקי (קדימה):

הפרשים.

היו"ר אחמד טיבי:

הפרשים ברחו, כן.

נסים זאב (ש"ס):

אבל הסוסים כבר ברחו. ואני רוצה לומר לך, מפלגת העבודה, יש להם הפרשים, הרוכבים – אלה שמנהיגים את המפלגה הזאת. ויש שם גם סוסים שדוהרים – לאן הם רוצים להגיע? הם בעצמם לא יודעים. הם טובעים אבל רוצים לקחת את כל המנהיגות אחריהם.

ואני רוצה לומר לך, לא שאני מפרגן ליושב-ראש מפלגת העבודה אהוד ברק, אבל אני חושב שמפלגת העבודה זה סרח העודף של מפלגת מפא"י 40 שנה. איפה הערכים שלהם, לבנות ולהיבנות ולהקים יישובים? מה קרה? עכשיו עוסקים בהרס ובחורבן? מתוסכלים? אני חושב שמה שעשה פה יושב-ראש מפלגת העבודה, שפרש ממפלגה שבאמת סיימה את דרכה, הוא נכון, הוא נבון ושקול. אני רואה בזה אומץ ומנהיגות מצד היושב-ראש.

24 שעות נושפים בעורפו, כמו איזה אשה שכורעת ללדת, כל שנייה: מתי כבר הבייבי יצא לאוויר העולם? כבר רוצים את השלום, אוי ואבוי אם עוד חודשיים, עוד 30 יום, עוד ארבעה חודשים. כל פעם אתה שומע אמירות והצהרות – מדוע לא דוהרים? צריך לדהור לשלום. איזה שלום כבר מייחל לנו? מה הקשקשת הזאת? הלא כבר עשינו את השלום בעזה, ראיתם מה יש לנו שם; עשינו את השלום בלבנון. מה, אנחנו עיוורים? סומים? לאן אנחנו דוהרים?

ולכן, אדוני היושב-ראש, כאשר עמד פה השר איתן – ואני רוצה לענות לו – כשהוא בא ואמר: 66 חברים זה פחות מ-74. אני רוצה לומר את הפסוק: לא מרובכם בחר ה' מכל העמים, כי אתם המעט מכל העמים; כי מאהבת ה' אתכם.

אני רוצה לומר לך, אדוני היושב-ראש, שקואליציה, המבחן שלה זה לא במספרים. כאשר הקואליציה המורחבת והגדולה יותר, כאשר בכל הצבעה ובכל הצעת חוק הם יותר גרועים מהאופוזיציה, מתנהגים, אז איזה מין קואליציה זאת? לפחות אתה יודע היום מי נמצא בשמאל, מי נמצא במרכז. וכאשר הולכים למרכז תל-אביב ומניפים דגלי אש"ף, אני לא יודע מה חברי הכנסת האלה עושים בבית הזה. פשוט בוש וכלימה.

היו"ר אחמד טיבי:

את מי אתה רוצה שנסלק? תן שמות.

נסים זאב (ש"ס):

אני לא רוצה להגיד את השמות, כי צריך לסלק כמעט את כולם, אז לא תישאר כנסת בסוף.

היו"ר אחמד טיבי:

רק תן שמות.

נסים זאב (ש"ס):

לכן, אדוני היושב-ראש, אנחנו צריכים לדעת – כשאנחנו חותרים למדינה יהודית וציונית, וזה רוח הדברים, לא יכול להיות שברק היום, במפלגה החדשה שלו, הוא יאמר שאנחנו מפלגה ציונית. רק. כשהוא אומר "ציונית", המשמעות שהיא לא יהודית, וחבל מאוד. אני חושב שאם כל כך חשובה לנו היהדות יחד עם הציונות, שבאמת לא נשכח את זהותנו היהודית.

היו"ר אחמד טיבי:

תודה רבה, אני מודה לך. תמה הדקה השישית. חבר הכנסת יעקב כץ, בבקשה – התחלף עם חבר הכנסת אורי מקלב. לאחר חבר הכנסת יעקב כץ אני אמשיך. מטעמי התחשבות במצוקה ובהתפתחויות, אם יגיע בכל שלב שהוא של הדיון נציג שיוכח שהוא נציג של סיעת העבודה, או נציג שיוכח שהוא נציג סיעת העצמאות, אני אתן לו, לפני משורת הדין, לדבר.

רוני בר-און (קדימה):

אתה טועה, אדוני היושב-ראש, יש עבודה בראשות ברק, יש עבודה בלי ראשות ברק, יש עצמאות. דרך אגב, היום אני הצעתי שלאור השם, שהם לקחו את השם עצמאות, נגיש הצעת חוק שמכאן ואילך יום העצמאות יהיה יום עבודה. למה הם לא קראו לזה סיעת הנכבה? אל תענה לי. אל תענה לי.

דוד רותם (ישראל ביתנו):

את הבדיחה הזאת כבר שמעו.

היו"ר אחמד טיבי:

גם לך ייתנו ארבע דקות, אדוני.

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

ברשות היושב-ראש, אדוני השר, מכובדי חברי הכנסת, האמת שלהצביע אי-אמון בממשלה צריך בגלל כמה דברים שקורים בשנים האחרונות – ואני רוצה למנות אותם – מאז חבר נתניהו לברק, שני החברים מהמטכ"ל – –

היו"ר אחמד טיבי:

אתה תחבור אליהם?

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

זה תלוי במה שיציעו.

היו"ר אחמד טיבי:

או, או: יש ידיעה.

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

-- על כל פנים, לאחר שחברו --

עפו אגבאריה (חד"ש):

הצבעת אתם בתקציב.

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

"קק דילה"?

אילן גילאון (מרצ):

אתה לא הולך להיות השר הבא לענייני מיעוטים?

היו"ר אחמד טיבי:

תמשיך. תמשיך.

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

אילן, אתה מפריע לי -- --

אילן גילאון (מרצ):

אני מציע לך להיות שר לענייני מיעוטים, כצ'לה.

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

על כל פנים, רציתי לומר, מאז חבר נתניהו לברק, שני החבר'ה מהיחידה, מה לא קרה במדינת ישראל – יש אפילו איזה דבר שחבר הכנסת אחמד טיבי הסכים אתי, ואפילו כשהבאתי חוק לכנסת הוא יצא החוצה מההצבעה.

קודם כול, מאז חברו שני החבר'ה האלה יחדיו – הקפאה מוחלטת במה שתלוי בשני החבר'ה האלה – בנושא בנייה בירושלים וביהודה ושומרון. בירושלים הוצאו למכרזים רק 235 יחידות דיור מאז עלתה הממשלה הזאת לשלטון, ולכן המחירים בירושלים – כל איש בירושלים שמחזיק דירה נהיה מיליונר, עוד מעט הוא יהיה מיליארדר.

היו"ר אחמד טיבי:

חבר הכנסת דני בן-סימון, אתה מדבר אחרי חבר הכנסת יעקב כץ.

דניאל בן-סימון (העבודה):

אני לא רשום.

היו"ר אחמד טיבי:

מה?

דניאל בן-סימון (העבודה):

לא אכפת לי. באמת אפשר?

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

הוא רוצה.

היו"ר אחמד טיבי:

אני קובע. אני קובע.

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

בוא, בוא שב פה, דניאל. בוא, תוכל לעלות מייד אחרי.

דניאל בן-סימון (העבודה):

אני כבר יכול לעבור כאן?

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

אתה יכול לשבת על כיסאי, ואני מבטיח לך שאני נותן לך – – –

דניאל בן-סימון (העבודה):

ממש לא. אני, עם כל הכבוד, לא אשב בכיסא שלך.

היו"ר אחמד טיבי:

תמשיך. תמשיך.

אילן גילאון (מרצ):

אבל חכה, יבואו עוד שבעה.

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

דניאל, בוא שב פה, תעלה מייד אחרי.

על כל פנים, מאז חברו שני החבר'ה האלה יחדיו, 235 יחידות דיור בלבד יצאו בעיר ירושלים, וכשהודיעו לפני שנה, חבר הכנסת דניאל בן-סימון, שבארץ יש 250 מיליונרים נוספים, אני טענתי שכל יהודי שמחזיק דירה בירושלים נהיה מיליונר. לכן, צריך להוסיף עוד אלפים רבים, אולי יהיו עשרות אלפים, שלא לדבר על מעלה-אדומים, שלא לדבר על ביתר, שלא לדבר על קרני-שומרון,

שלא לדבר על אפרת, שלא לדבר על כל המקומות ביהודה ושומרון שהיה שר הביטחון הפוסט-ציוני, ששכח מה זה לבנות את ארץ-ישראל, עסוק בהרס הבתים שם. שני החבר'ה האלה – לכן כל כך מצער היום לראות את ברק עומד במסיבת עיתונאים ואומר, חבר הכנסת אחמד טיבי, שהוא נפרד מהחבורה שיושבת מסביבו, משום שהם נהיו פוסט-ציונים והלכו יותר מדי שמאלה. לדידנו הוא הקצה של הקצה של האמא של הקצה של השמאל.

לאחר מכן, יש עוד דבר אחד שקרה תחת הנהגתם של שני החבר'ה האלה, שנכנסו במשך השנתיים האחרונות יותר מ-25,000 מסתננים ממצרים ללא רשות, ללא רשיון, ותופסים פה מקומות עבודה של בדואים שהיו רגילים לעבוד במלונות בים-המלח; של ישראלים – יהודים ושאנים יהודים – בבתי-מלון, במוסכים, במסעדות, ותופסים מקומות עבודה רבים – זה היה היום אצלנו בוועדה, אדוני היושב-ראש – ולכן הדבר הזה הוא חמור מאוד.

ולכן אני טוען שצריך להצביע אי-אמון בממשלה הזאת, משום שהיא מביאה עלינו אסונות: אסון אחד – שאין בנייה בארץ, ולכן המחירים טסים ועולים. אז אין בועת נדל"ן, ואני חוזר ואומר: אין בועת נדל"ן, פשוט אין נדל"ן. לכן הממשלה היתה צריכה להחליט על בנייה תקציבית, כי הגירעון הוא כל כך גדול.

היו"ר אחמד טיבי:

תודה.

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

ב. היתה צריכה לעצור את כניסת המסתננים לארץ-ישראל לא רק במהלכים דפנסיביים, אלא גם במהלכים אופנסיביים – להכריז משטר חירום ולעצור אחת ולתמיד את כניסת המסתננים לישראל. תודה.

היו"ר אחמד טיבי:

תודה רבה. ובכן, רבותי, הבמה שלך, חבר הכנסת דני בן-סימון, לאחר תקופת היעדרות ארוכה מעל הדוכן.

דניאל בן-סימון (העבודה):

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, אני מתנצל על הצרידות שלי, עבר עלינו יום קשה.

אלי אפללו (קדימה):

זה בגלל זה או בגלל מה שבלעת? בלעת איזה משהו גדול שנתקע לך בגרון.

דניאל בן-סימון (העבודה):

מפאת הידידות שלי אתך אני רוצה להתעלם מההערות הלא-רציניות האלה. אני רק רוצה לומר, אדוני היושב-ראש – –

אלי אפללו (קדימה):

– – –

היו"ר אחמד טיבי:

תנו לו לדבר, בכל זאת מדובר בנציג סיעת העבודה.

דניאל בן-סימון (העבודה):

– – תתייחס בכבוד לצרידות הזאת, היא באה אחרי עמל רב.

אלי אפללו (קדימה):

זה היה בהומור.

דניאל בן-סימון (העבודה):

זה היה עמל רב. ואני אומר לך, אדוני היושב-ראש – –

היו"ר אחמד טיבי:

בבקשה.

דניאל בן-סימון (העבודה):

– – אני לא ציפיתי למחווה הזאת, שתעלה אותי לבמה. זו הפעם הראשונה בסיעה שאני עומד פה כאיש האופוזיציה. אני לא רק חשקתי בזה, אדוני – – –

היו"ר אחמד טיבי:

זה רק מוכיח מה שתמיד אמרתי, שכשאני בשלטון, אני מגלה נדיבות לב ומתינות. בבקשה.

דניאל בן-סימון (העבודה):

לא רק שחשקתי בזה, כמעט פנטזתי על הרגע הזה, שאני אעמוד ואומר את דעתי על הממשלה הזאת, שאני אומר לכם, בשנה האחרונה, היא הובילה אותנו למצבים פשוט בלתי אפשריים. ולשבת בקואליציה אפורטוניסטית של מפלגתי לשעבר, של שר הביטחון לשעבר, שחשף אפורטוניזם ללא שליטה פשוט – – –

אלי אפללו (קדימה):

למה "שר הביטחון לשעבר", הוא שר הביטחון נוכחי.

דניאל בן-סימון (העבודה):

מטעם העבודה.

אלי אפללו (קדימה):

תגיד: מפלגת העבודה לשעבר.

דניאל בן-סימון (העבודה):

למה? תגיד, באת לפה להפריע לי עכשיו? תן לי נאום ראשון כאיש אופוזיציה. אני עכשיו, אתה יודע – – –

אלי אפללו (קדימה):

אני מבקש לעלות אחריו.

מיכאל בן-ארי (האיחוד הלאומי):

למה מפריעים בנאום ראשון? לא מפריעים בנאום ראשון.

דניאל בן-סימון (העבודה):

נאום ראשון כחבר האופוזיציה זה סיטואציה שלא ניתנה לכל אחד, במיוחד לחברים שלנו, שחלקם ישבו – – –

אלי אפללו (קדימה):

אני רוצה לברך – – –

היו"ר אחמד טיבי:

אני שוקל לקרוא אותך לסדר, חבר הכנסת אפללו.

אריה ביבי (קדימה):

בן-סימון, אתה מתחיל לעניין...

היו"ר אחמד טיבי:

הוא תמיד היה מעניין, רק לא נתנו לו – – – נא לתת מים לחבר הכנסת בן-סימון.

דניאל בן-סימון (העבודה):

זה לא רק מעמד מיוחד. זה גם ההתרגשות לעמוד פה, כמו שעמד חבר הכנסת מולה, למשל, בשנה וחצי האחרונה. אני באמת הסתכלתי עליך וקינאתי בך, שיכולת לומר את האמת שלך; אני נצרתית אותה בתוכי, ואפילו לא יכולתי לכתוב אותה, כי אני כבר לא כותב כמו פעם. לכן אני אומר: זה סיטואציה, אדוני היושב-ראש, תחושה של יציאה מעבודות לחירות – – –

אלי אפללו (קדימה):

יום העצמאות.

אריה ביבי (קדימה):

בן-סימון, יש לי הרגשה שקיבלת כנפיים – שתית "רדבול" – – –

דניאל בן-סימון (העבודה):

לא לקחתי כלום, אני נשבע לכם. לא לקחתי – – –

היו"ר אחמד טיבי:

קתרזיס קוראים לזה.

דניאל בן-סימון (העבודה):

קתרזיס הוא מונח רפואי, והיושב-ראש יודע על מה הוא מדבר.

לכן אני אומר, אדוני היושב-ראש, מעכשיו אנחנו כל שבוע נתייצב פה כמו חיילים צייתנים נגד הממשלה האומללה הזאת, שבמשך שנה וחצי נמנענו לומר מה שבלבנו – – –

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

למה?

היו"ר אחמד טיבי:

נבצר ממנו.

דניאל בן-סימון (העבודה):

וכשאמרתי או עשיתי, כצ"ה, נענשתי גם, וקיבלתי את העונש באהבה. לכן אני רוצה לבשר לכם – – –

שלמה מולה (קדימה):

השאלה הגדולה – מה יגידו אנשי סיעת אקירוב.

דניאל בן-סימון (העבודה):

רגע, אל תעזור לי. אל תעזור לי בנושא אקירוב.

אלי אפללו (קדימה):

חסמב"ה.

דניאל בן-סימון (העבודה):

חברי האופוזיציה, יהודים וערבים כאחד, אתם מקבלים עכשיו חבורה נחמדה, שסוף-סוף יוצאת אל המרחב החדש.

היו"ר אחמד טיבי:

אתה מתכוון חבורה אסרטיבית, לא רק נחמדה, דני – – –

דניאל בן-סימון (העבודה):

אתם מקבלים חבורה של אנשים שעד היום היו שרים בממשלה. הם יצטרכו תקופת צינון, אבל תתייחסו אליהם בכבוד – עבר עליהם יום קשה. אנא מכם, אני הייתי תמיד באופוזיציה, אבל למי שישב פה, בשולחן הזה, ועכשיו הולך לשבת בצד שלכם, אנא, גלו סבלנות, גלו אמפתיה – המעבר מקואליציה לאופוזיציה אינו פשוט. אני שמח שעשיתי את המעבר הזה, גם אם הוא יזום על-ידי אדם אחר.

היו"ר אחמד טיבי:

חבר הכנסת בן-סימון, נשאלתי, ואני מעביר את השאלה: האם אתה חושב שההצעה שהועברה לך בשבוע שעבר על-ידי שמחון וברק היתה תרגיל הסחה?

דניאל בן-סימון (העבודה):

תראה, אמר פה מנחם בגין באחת הפעמים – ואנשי מפא"י צחקו עליו, ואז הוא כאילו אמר להם: אתם יודעים, בסופו של דבר, ילוגלגו המלגלים, הקומבינטורים האלה, מלידה, כמעט גן של קומביניציה, שחלקם – מה יכתבו על הקומבינטור הזה ספרי ההיסטוריה? מה יכתבו על שר

החקלאות לשעבר – או בהווה? מה יכתבו בעוד 15 שנה – מה הוא תרם לחברה? מה הוא תרם למדינה? ואותו הדבר, כל הניסיון פה ללגלג ולשקר. אז נכון, עשו תרגיל, אבל בסופו של דבר ההיסטוריה ודברי הימים יאמרו את שלהם, ויאמרו את האמת על האנשים האלה, שבילו ימים ולילות כדי לעשות תרגילים, המאיסו את הכנסת הזאת על הציבור ונמנעו מלומר אמת.

אלי אפללו (קדימה):

היית חלק מהם.

שלמה מולה (קדימה):

אתם הייתם עיוורים.

דניאל בן-סימון (העבודה):

חבר'ה, אתם יודעים את מצבי, לכן, אני אומר לכם, אתם מדברים עם אדם שחי בפיצול אישיות במשך שנה וחצי – ישב שם, אבל הרגיש פה.

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

פה.

דניאל בן-סימון (העבודה):

אדוני היושב-ראש, אני מבקש רק לא להושיב אותי ליד כצ"ה במושב החדש שלי, אני חושש שהשכנות הזאת לא תעלה יפה. מיזוג אחד כבר הלך פארש.

היו"ר אחמד טיבי:

תגיד, איך נודע לך – אני מקבל שאלות אס.אם.אס של עיתונאים – Ynet שואלים: איך נודע לך על ההתפתחות הזאת?

אלי אפללו (קדימה):

שאלה מעניינת. ועדת חקירה?

דניאל בן-סימון (העבודה):

אם זה סיאנס אישי פה, לא אכפת לי. זה באמת – קיבלתי טלפון בבוקר – – –

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

– – –

היו"ר אחמד טיבי:

כצ'לה, נא לאפשר לחבר הכנסת בן-סימון להשלים את דבריו. נא להשלים.

דניאל בן-סימון (העבודה):

קודם כול, נסים זאב לא נהנה כפי שאחרים נהנים – אני מתנצל על המהלך הזה. אני מבטיח שזו פעם יחידה. אני רק אומר שקיבלתי טלפון בבוקר – – –

נסים זאב (ש"ס):

זאת פעם אחרונה.

דניאל בן-סימון (העבודה):

אני קיבלתי טלפון הבוקר מחבר הכנסת טיבי, שאמר: אני בדרכי לבוא לסיעה כדי להודיע – לקבל איזה משהו רשמי על ההתפלגות. הוא אמר לי שאהוד ברק עוזב. חשבתי שזה לא הזמן לצחוק. אני במצב שאני בא ליום מאוד חשוב, ואומר לי: אהוד ברק עוזב. אמרתי לו: אחמד, זה לא הזמן, דבר אתי עוד שעה. אומר לי: תלחץ רדיו. אני בטעות, מרוב התרגשות, לחצתי "קול המוזיקה". אומר לי: תלחץ גל"צ, והאצבע הלכה ל"קול המוזיקה", ולקח לי זמן, האוטו כמעט – היטלטל מצד לצד, והיום הזה, שהיה אמור להיות יום קשה, הוא יום של הקלה, לדעתי, לכל חברי סיעת העבודה, ולאלטרנטיבה בישראל – סוף כל סוף להעמיד קול אלטרנטיבי למדיניות הרעה הזאת של הממשלה הזאת, שבסופו של דבר תיתקל בקיר, ובסופו של דבר לתת לבוחר את האלטרנטיבה. אדוני היושב-ראש, אני חושב – – –

היו"ר אחמד טיבי:

בכל זאת, שאלה אחרונה לפני הסיום: האם אתה מקל ראש בעובדה שחברות הכנסת עינת וילף ואורית נוקד עוברות לקדמת הבמה של הנהגת מדינת ישראל?

אלי אפללו (קדימה):

מפלגת העבודה.

דניאל בן-סימון (העבודה):

אני מאוד מבקש ממך, אדוני היושב-ראש, עם כל הכבוד שאני רוחש לך, אני מבקש לא לענות על השאלה הזאת, לא בשלב זה. אני חייב לבחון את השאלה הזאת לעומקה, כדי להיות מסוגל לתת תשובה ראויה.

היו"ר אחמד טיבי:

טוב. סיימת את דבריך? אני מודה לך. אם יהיה נציג של העצמאות שרוצה לענות, אני אאפשר לו.

אלי אפללו (קדימה):

הוא נקב בשמי. אני יכול לענות?

היו"ר אחמד טיבי:

תפנה למזכירת הכנסת. חבר הכנסת מקלב.

אלי אפללו (קדימה):

דובר שעולה, ופונה – – –

היו"ר אחמד טיבי:

חבר הכנסת אפללו, אני שוב לא קורא אותך לסדר.

מיכאל בן-ארי (האיחוד הלאומי):

חבר הכנסת בן-סימון, יש לך מקום פה לידי, אני שומר לך.

אלי אפללו (קדימה):

אני רוצה להשיב.

היו"ר אחמד טיבי:

הוא לא השמיץ אותך, הוא לא פגע בכבודך – זה לא עונה על האייטם הזה. בבקשה, ארבע דקות, נא לא להפריע.

אורי מקלב (יהדות התורה):

אדוני היושב-ראש, תודה רבה, חברי חברי הכנסת, באמת מעבר חד מהדברים הרציניים מאוד – – –

ישראל חסון (קדימה):

הוא לא הודיע גם לך?

אורי מקלב (יהדות התורה):

יש לי רק פלאפון כשר, וזה לא כל כך מסתדר, הפלאפון הכשר שלי והטלפון שלו.

שלמה מולה (קדימה):

בכל זאת, בשבת אפשר להתקשר – – –

אורי מקלב (יהדות התורה):

לא, זה אחרי שבת. לקבל טלפון מאחמד טיבי מותר גם בשבת. אי-אפשר להרים את זה, אבל לקבל אפשר ממנו. לו מותר.

רבתי, מדברים רציניים לדברים פחות רציניים, ואחת ההצעות של האי-אמון בממשלה, שגם מבקשת למנות את אחמד טיבי לראש הממשלה, זה הנושא של היעדר מערך תכנון ובנייה ביישובים ערביים, בערים ערביות, ואני חושב שהדבר הזה מאוד מאוד נכון. אם אנחנו כל הזמן מלינים על בנייה לא-חוקית, ושומעים על צווי הריסה בערים כאלה, ערים חדשות שנבנות, הדבר קורה מסיבה אחת – אני לא חושב שכולם, שאלה שפועלים ככה כי הם קרימינלים ועבריינים בפועל. אנשים שאין להם ברירה, אומרים אצלנו שהחיים הם יותר חזקים, ואני חושב שהחיים המשותפים הם יותר חזקים, ולכן, מחוסר ברירה – – –

אלי אפללו (קדימה):

אני חושש שיתחילו לערבב את הנושא, חברי חברי הכנסת מסיעות אופוזיציה, מסיעות ערביות, אני אומר, לא לערבב; בואו נדבר על מה שקורה בתוך מדינת ישראל – ואני תומך בעניין. לא איפה שיש מחלוקות, זה מה שאני אומר. אני מקווה שנוכל כולנו לתמוך.

אורי מקלב (יהדות התורה):

אתה שומע שאין מקום להרחבה. יש חיים, אנשים נולדים, ואחרי זה מתחתנים, והחיים יותר חזקים, אנשים צריכים לגור באיזה מקום, והחיים המשותפים עוד יותר חזקים, ואנחנו אחרי זה אומרים שבונים ללא רשות, ואני תמיד אומר, יש פתגם בארמית: לא עכברא גנב – לא העכבר הוא הגנב, אלא החור הוא הגנב. ברגע שיש חור, ברגע שיש ואקום, שאין פעילות אחרת ואין תכנון מדיניות, ולא רק מדיניות תכנון, אין גם באופן מעשי, אין שום דבר, ודאי שזה ככה נראה.

אבל האמת היא, זה נכון לא רק לגבי המגזרים הערביים או לגבי מגזר זה או אחר, זה נכון לגבי כל המגזרים במדינת ישראל. יש היעדר תכנון, יש היעדר בנייה, באופן מעשי שום דבר לא נעשה פה. אין ממשלה שאומרת: תשמעו, אני רוצה היום לא לחזק את הערים האלה והאלה, אני רוצה לחזק את הפריפריה, לכן שם אני כן נותנת את האפשרות לבנות ולפעול. אני נותנת אפשרות בדרום, לחזק את הצפון. אין שום מלה שנאמרת בכלל בנושא הזה.

באמת, הממשלה היא חסרת מעש בנושא הזה, ואם היינו בוחנים רק את הנושא הזה באי-אמון, לפי דעתי גם הקואליציה היתה מצביעה אי-אמון, מכיוון שאנחנו רואים ממשלה שכבר מנטיחה ורוצה לעשות משהו, כפי שראינו שלאחר דיוני התקציב האחרונים היו שתי הצעות חוק שהממשלה עצמה תמכה בהן; שתי הצעות חוק של סיעת ש"ס וסיעת יהדות התורה, שדיברו לא עליהם, לא על הציבור הזה, אלא על כלל הציבור בלי שאפשר להגיד שבמשהו זה מגזרי. הצעת החוק הזו, שנתמכה על-ידי הממשלה – שומעים ששר האוצר הוא זה שהגיש ערעור בממשלה על ההצעות האלה, על הצעות החוק האלה שאושרו בקריאה טרומית.

קשה להגיד ששר האוצר הוא לא בממשלה, הוא לא באותה מפלגה של ראש הממשלה. קשה להגיד ששר האוצר לא קשור לראש הממשלה. אם יש שר שמאוד קשור, במיוחד שר האוצר כאן, אני לא חושב בממשלה הזאת – מאוד מאוד קשור ועושה דברים בלי ראש הממשלה. איך יכול להיות, איזה אמון יש בציבור כשמצד אחד הממשלה אומרת שהיא תומכת בחוק הזה ולאחר מכן, לא עוברים 30 יום, שבועיים, עשרה ימים, ושר האוצר מגיש ערר. איזה אמון יש בזה? ואני כבר שומע את הקולות – את החוק הזה המפלגות החרדיות דרשו. כבר נותנים לזה איזה קונוטציה של מפלגה חרדית.

היו"ר אחמד טיבי:

נא לסיים.

אורי מקלב (יהדות התורה):

לא מזמן היה חוק האברכים. הממשלה רצתה לכסות את עצמה בנושא התקציב, ולא נגעה בשום דבר בעוני, לא טיפלה בעוני, לא טיפלה בנכים, בהרבה דברים לא טיפלה; העלתה את מחיר הדלק, העלתה את מחיר המים – אבל מה שדיברנו כאן כולנו עליו זה חוק האברכים. גם היום, האם החוקים האלה הם חוקים שהם רק מגזריים או שהם חוקים לכולם? מדינה היא לא רק המנן והיא לא רק דגל. מדינה צריכה דבר ראשון, בבסיס שלה, לתת מגורים מינימליים וסבירים לאזרחיה. והיום המצב הוא שמי שגר במחסנים, מי שגר בחניונים, זה לא נקרא מגורים. הקן המשפחתי היום נפגע, ומי שקרוב לדברים האלה יודע כמה בעיות שלום-בית יש כשגרים אצל ההורים, גרים במחסנים. זה נקרא מדינה שלא נותנת שום מענה לתושביה.

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

בואו אתנו לאופוזיציה, הרב מקלב.

אורי מקלב (יהדות התורה):

אנחנו נפעל בתוך הקואליציה בדבר הזה. ואני אומר עכשיו גם על ההתפטרות האחרונה.

היו"ר אחמד טיבי:

נא לסיים.

אורי מקלב (יהדות התורה):

משפט הסיום. לאור ההתפתחויות האחרונות שאנחנו שומעים היום, מה שקרה, אני לא יודע כמה זמן הממשלה הזאת תחזיק מעמד, ובסופו של דבר הציבור ישפוט אותה גם על מחירי הדלק, גם על המים, אבל בעיקר ובעיקר במה שנוגע כמעט לרוב הציבור, וזה נושא הדיור. תודה רבה.

יעקב כץ (האיחוד הלאומי):

אין דיור, תגיד שאין דיור, שלא בנו פה.

אורי מקלב (יהדות התורה):

גיור אולי יש אבל אין דיור.

היו"ר אחמד טיבי:

ובכן, תודה רבה לחבר הכנסת אורי מקלב על הדברים שנשא בשם סיעת יהדות התורה בהצעת האי-אמון. הדברים עכשיו עוברים, הבמה היא של חבר הכנסת אחמד טיבי. תודה רבה.

אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):

אדוני היושב-ראש, רבותי חברי הכנסת, אין ספק שההצעה שהעלה חבר הכנסת צרצור על בעיות התכנון והבנייה נוגעת בנקודה גורלית כמעט לחייהם ועתידם של האזרחים הערבים, של המיעוט הערבי בישראל.

עשרות אלפי בתים מאוימים בצווי הריסה. אני חוזר ואומר ומשנן את מה שאמרתי תמיד: כאשר יש כמות כזאת של בנייה בלי רשיון, הדבר מעיד על חוסר ברירה, לא על בחירה מראש. כלומר, יש תוכניות מיתאר, מאפשרים בנייה, נותנים רשיונות, ואז האזרח הערבי עושה דווקא ובונה

ללא רשיון. הדבר חמור שבעתיים כאשר ההריסה מתבצעת על בניין שגרים בו אנשים לאורך שנים באדמה ששייכת להם, אדמה פרטית, או שהאדמה נמצאת בתחום המיתאר של היישוב או במקום שבתכנון עתידי אמור להיכלל. זה נשמע כמו עונש, סנקציה, להכביד את היד על האוכלוסייה.

מדיניות התכנון והבנייה היא אידיאולוגיה, ולכן לאורך שנים האידיאולוגיה הזאת היתה תחת הכותרת "יהוד הגליל", "יהוד הנגב". והפירוש של זה הוא דחיקת חלק מסוים מהאזרחים על בסיס אתני והעדפת אוכלוסיית הרוב. מדינה שבחוק-יסוד קוראת לעצמה מדינה דמוקרטית לא אמורה לנהוג כך. זה שימוש לרעה בתואר דמוקרטיה.

אדוני היושב-ראש, אני לא יכול שלא להתייחס למה שאמרו כאן חברים על מה שהתרחש היום בסיעת העבודה, כי לאחרונה נשמע איום של בכירי מפלגת העבודה ושריה המופנה לנתניהו וברק, שאם לא יהיה תהליך מדיני עם הפלסטינים, אז העבודה תפרוש לפני הפגרה. האיום הזה הובן, נקלט על-ידי אהוד ברק, והמהלך היום הוא העדות המוצקה שלא יהיה תהליך מדיני. כי אם ברק ונתניהו היו חושבים שיהיה תהליך מדיני, שאני לא מאמין לו עם הממשלה הזאת, אבל מבחינתם, לשיטתם, הוא לא היה מתפלג מסיעתו. כי אז, אם היה תהליך מדיני, הם היו נשארים השרים.

היו"ר יצחק וקנין:

אחמד טיבי, יש לי שאלה. האם היתה מפלגת העבודה בכלל במשך השנתיים האחרונות? היתה בכלל? היתה סיעה כזאת? היא היתה מפוצלת.

אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):

היא היתה העבודה. היתה העבודה. היתה העבודה. היא היתה העבודה.

היו"ר יצחק וקנין:

היו ארבעה-חמישה חברי כנסת שהצביעו עם הממשלה, וכל השאר, כל אחד עשה ככל העולה על רוחו. מה, אנחנו סוגרים את עינינו? עוצמים אותן? לא רואים מה היה פה באמת? עם כל הכבוד לדני בן-סימון ולכל שאר החבר'ה, לא היתה סיעת עבודה, לצערי הרב.

אלי אפללו (קדימה):

אבל גם ככה בשביל מה אתה מתעלם מכך שהיא היתה כשהיא לא היתה קיימת? אחמד, הרי אתה יודע שלא.

אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):

שהיא לא היתה קיימת.

אלי אפללו (קדימה):

היא לא היתה קיימת.

אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):

אז שלושתנו מסכימים.

אלי אפללו (קדימה):

היא היתה תיאורטית, אז מה היא היתה?

אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):

אז שלושתנו מסכימים, אבל בכל זאת היום הוקמה סיעה חדשה בכנסת והיום מתחיל משא-ומתן קואליציוני, יחלקו את הכופתאות מחדש. ביום רביעי הכנסת תצביע על תיק זה או תיק אחר. אגב, אני מקווה שהדבר הטוב היחידי יהיה שלא יהיה בממשלה שר לענייני מיעוטים. לא רוצים שר לענייני מיעוטים. אני לא רוצה שר לענייני. אולי. אבל הממשלה הזאת היא ממשלה עם דרך ברורה, דרך ללא מוצא.

אלי אפללו (קדימה):

אתה מאותת שאתה רוצה להיכנס לקואליציה?

אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):

מדיניות של הישרדות. זה מה שעושה – אמרו את זה על נתניהו, עכשיו אומרים את זה על ברק. זו ההוכחה. הצמד הזה רוצה לשרוד, להמשיך. יכול להיות שהמהלך הזה – אתם לא תאהבו את זה – המהלך הזה, במקום בחירות בתחילת השנה הבאה – ידחה את הקץ בעוד תקופה, אבל מי שעושה מהלכים כאלה לפי ההיסטוריה של הפוליטיקה הישראלית, בסופו של דבר נעלם בכנסת שלאחר מכן. אבל אני לא רוצה לפגוע בעתיד המזוהר של חברת הכנסת עינת וילף וחברת הכנסת

אורית נוקד, וגם מתן וילנאי וגם שלום שמחון. בכל זאת מדובר על שרים פונטציאליים בממשלת ישראל. תודה רבה לך, אדוני.

היו"ר יצחק וקנין:

תודה לחבר הכנסת אחמד טיבי. יעלה חבר הכנסת דב חנין, ואחריו – חבר הכנסת אילן גילאון.

היו"ר אחמד טיבי:

בבקשה, אדוני, ארבע דקות.

דב חנין (חד"ש):

אדוני היושב-ראש, אדוני השר, עמיתי חברי הכנסת, אני לא אדבר בנימה מבודחת, כי אני חושב שמה שקורה אצלנו ראוי מאוד להתייחסות רצינית ואפילו להתייחסות מודאגת. הפוליטיקה הישראלית עשתה היום צעד מאוד גדול לכיוון של שפל ערכי ומוסרי, לכיוון שמסביר למה כל כך הרבה אזרחים בישראל קצו בפוליטיקה, מאסו בפוליטיקה ועבורם הפוליטיקה היא שדה הראוי לבוז וללעג.

כי היום עשו פה מעשה פוליטי, כמה ממנהיגי ישראל; אני מבין שבתבשיל הזה בחש לא רק אהוד ברק, שר הביטחון, אלא גם ראש הממשלה נתניהו, עם תרגיל שפשוט הופך לקטן את המעשה הזכור של אותו אדון כלנדר בעיריית ירושלים, שארגן לעצמו פרישה וכיסא ונקרא על שמו המעשה הפוליטי הזה – כלנדרים. מעתה, אדוני היושב-ראש, זה ייקרא בישראל פשוט ברקזים, כי זה יותר מדויק ויותר נכון. הם שברו את כל השיאים. הברקזים יותר פשוט להיגוי וגם יותר נכון פוליטית.

עמיתי חברי הכנסת, מה שקרה היום זה סוף נשף המסכות. הוסרו המסכות; קודם כול הסיר מעל עצמו, סוף-סוף, את המסכה האדון אהוד ברק, אדם שפעם התחפש למנהיג מחנה השלום. אתם זוכרים כזה דבר? האדם הזה התחפש למנהיג מחנה השלום, והוביל את תהליך השלום לחורבן איום בשנת 2000. אחר כך הוא כמובן סיפר לכל העולם שזה לא באשמתו, כי אין פרטנר, ואין עם מי לדבר, ואין על מה לדבר, אבל האמת ההיסטורית הרי מתגלית, והשקרים מתגלים, והעובדות מתגלות, ומסתבר שהסיפור האמיתי שונה לחלוטין. אותו מנהיג מחנה השלום, כביכול, היה אחראי לאירועי אוקטובר הנוראים בשנת 2000 – – –

ישראל חסון (קדימה):

לא לא, לאירועי אוקטובר – – –

היו"ר אחמד טיבי:

נא לאפשר לו לדבר.

קריאות:

אלי אפללו (קדימה):

היו"ר אחמד טיבי:

אני קורא אותך לסדר, חבר הכנסת אפללו.

אלי אפללו (קדימה):

בסדר, תקרא אותי עוד פעם.

עפו אגבאריה (חד"ש):

הוא היה שר ביטחון אז?

דב חנין (חד"ש):

לא על חשבון זמני, אדוני היושב-ראש.

היו"ר אחמד טיבי:

אני אפצה אותך.

דב חנין (חד"ש):

תודה רבה.

היו"ר אחמד טיבי:

נא להירגע.

דב חנין (חד"ש):

האדון הזה, מר ברק, תמיד שמענו, ידוע ביכולתו לפרק שעונים, אבל אף פעם לא שמענו שהוא גם יודע להרכיב את השעונים האלה מחדש. בפירוק הוא מצוין. כל דבר שהוא נוגע בו מתפרק, עכשיו הוא גם הצליח לפרק את מפלגת העבודה.

אני מאחל לו מכל לבי שזה יהיה המהלך האחרון של סוף דרך פוליטית – לא מפוארת, דרך פוליטית מבזה. אני מאחל לו שבזה, הדרך הפוליטית העגומה והמזיקה הזאת תבוא סוף-סוף לסופה. אני מאחל לו את הדבר הזה מכל לבי, ואני מקווה שהציבור הישראלי יזכה לראות את סוף הדרך הזאת.

נינו אבסדזה (קדימה):

אולי הוא יפרק גם את הליכוד?

דב חנין (חד"ש):

אולי. אבל, עמיתי חברי הכנסת, זה לא רק סוף המסכה של אהוד ברק, זה גם סוף המסכה של ממשלת נתניהו. ממשלת נתניהו היום הופכת לממשלה של אסון גלוי בלי שום מסווה. זה נכון, היא תמשיך בוודאי לשקר לעולם, וגם לציבור הישראלי – תהליך שלום והידברות – – –

היו"ר אחמד טיבי:

אני מוסיף לך עוד דקה.

דב חנין (חד"ש):

– – – אבל היום צריך להיות ברור לציבור הישראלי שאנחנו מדברים על ממשלה של התנחלויות, ושל כיבוש, ושל מלחמה – כן, מלחמה אזורית חדשה, שמאיימת עלינו בהיעדר כל תהליך מדיני אמיתי. הידרדרות למלחמה כזאת קיימת, מסוכנת, אמיתית, וזה הזמן להתריע עליה. הממשלה הזאת, ללא שום מסכה, תהיה ממשלה של איומים והתקפה על המרחב הדמוקרטי.

הממשלה הזאת, ללא שום מסכה, תהיה ממשלה של אפליה מעמיקה והולכת של האוכלוסייה הערבית. הממשלה הזאת, ללא שום מסכה, תהיה ממשלה של גזירות, של המשך הצמצום בתקציבי הבריאות והרווחה ודיאטה למערכת החינוך. הממשלה הזאת, ללא שום מסכה, תהיה ממשלה שתמשיך לא לספק פתרונות דיור לזוגות צעירים ולצעירים בכלל בישראל, ולכן, עמיתי חברי הכנסת, הממשלה הזאת היא ממשלה שצריך להעביר אותה מן הארץ, ומוטב מוקדם מן המאוחר.

היו"ר אחמד טיבי:

תודה רבה.

דב חנין (חד"ש):

רבותי חברי הכנסת, רק במשפט אחרון – אני רוצה כמובן להצטרף לכל דברי ההנמקה החשובים שהציג חבר הכנסת צרצור בנושא הספציפי של מצוקת האוכלוסייה הערבית בנושא תכנון ובנייה, שערורייה מתמשכת – אגב, לא רק הממשלה הנוכחית אחראית לה, גם ממשלות קודמות אחראיות לה. אבל המצוקה הולכת ומתמשכת, הולכת ומעמיקה, הולכת ומגיעה למצבים בלתי אפשריים, והממשלה הזאת מובילה לאסון גם בתחום הזה.

היו"ר אחמד טיבי:

תודה רבה. חבר הכנסת אילן גילאון, מרצ. אילן גילאון פה? ארבע דקות גם לך.

אילן גילאון (מרצ):

אדוני היושב-ראש, ודאי שפה – להחזיק את היד לחברי שיוצאים מן הארון עכשיו, והיציאה הזאת היא ממש לא פשוטה, אבל אני לא יכול להיות בנימה מבודחת כי אני מתייחס לכל האירוע בצורה מאוד אמביוולנטית, משום שהייתי אחד מאותם אלפים שהיו בכיכר לפני קרוב ל-11 שנים, שבו נשמע המשפט "שחר של יום חדש". ומאז השחר של היום החדש הזה לא היה, אדוני היושב-ראש, אפילו בוקר טוב אחד, אפילו שחר אחד לא קרה. אז לומר היום שממשלת בב"ל – ביבי, ברק, ליברמן – היא הרכב של פחדן אחד ושל מנותק אחד ושל פירומן אחד, זה לבזבז את הזמן ולהשחית את המלים.

היו"ר אחמד טיבי:

ממשלת בבל"י, עם יו"ד – ישי.

אילן גילאון (מרצ):

בבלי זה שיכון, אדוני, אבל זה בכל זאת לא אקירוב; אתה יודע שיש הבדל גדול בין בבלי לאקירוב מבחינת המקום שבו בחר לעצמו מנהיג מעמד הפועלים לגור בו, אבל זה לסוגיה אחרת. ושחר של יום חדש, אדוני, אני אומר, משום שנוצרה הזדמנות, שחברי לא יצרו אותה, אבל איך אומרים – יותר טוב מאוחר מאשר לעולם לא. אולי בפעם הראשונה לזכך מחדש את אותו מחנה ששורתו איננה מסודרת מאותו בוקר של שחר של יום חדש, אדוני, שבו מדינת ישראל עברה מהחמצה להחמצה, לעומתית יותר ויותר כלפי אזרחיה.

אני לא אומר שלאחוד ברק לא היו קווי יסוד. להיפך. היה לו חדר מלא קווי יסוד אבל הוא תמיד השתמש בקווי היסוד הלא-נכונים.

תמיד הסיפור הזה שיושב-ראש המפלגה פורש מהמפלגה מזכיר לי את מנהל בית-הספר שאמר לאמו שהוא שונא ללכת לבית-הספר, כי הוא שונא את התלמידים, והוא שונא את המורים, אבל אמו אמרה לו: אתה חייב ללכת לבית-הספר, כי אתה מנהל בית-הספר.

תודה לאל, אדוני, שנוצרה מציאות, ובמציאות הזאת צריך לפעול בשום שכל, בלי הרבה מדאגו, ולא להמשיך לקיים את חוק פיזור האנרגיה של המחנה שצריך לייצג באופן מעמדי תנועה חדשה במדינת ישראל – ציונית, סוציאליסטית, הומניסטית ושחרת שלום, שצריכה להיות בנויה על ארבע כפות תמרים: השתחררות מן השטחים ומתן לפלסטינים את מה ששלחם; כיבוש מחדש של מדינת ישראל ומתן מדינת ישראל לאזרחיה החוקיים, שהם רוב אזרחיה; שחרור מדינת ישראל מאותן ידיים כל כך מעטות שמחזיקות בה היום; סדר-יום אזרחי חדש, שבו האזרח הישראלי ירגיש חופשי לחיות במדינה מתקדמת.

אלה הן המטלות שצריכות להתרחש עכשיו בתוך מפלגת העבודה, מתוך בניית התשתית למחנה רחב, רחב מאוד. מתוך בנייה מרחיבה של אותם אנשים שהגיעו, אדוני, אל הכיכר במוצאי-שבת. הם היו 10,000, אולי 15,000 איש, לא רבים כל כך, אבל היו 10,000-15,000 זוגות של עיניים בוערות, וזה מה שצריך, אדוני, כדי לחולל מהפכה תודעתית – לדבר הזה.

והדבר הכי חשוב זה לפנות היום אל הציבור הישראלי, אל הישראלים והישראליות שיכולים להיכנס לתוך מחנה חדש שיגן על האינטרס שלהם כאזרחים; למורים ולמורות, לנכים, לערבים, לנדכאים ולנרפים, לכל אותם אנשים שחסרה פרוטתם כדי לקנות את התרופה שלהם – אלה

שממשלת ברק, ולאחר מכן ממשלות מרכז, ולאחר מכן ממשלות של ריק, ולאחר מכן ממשלות של מנותקים ופירומנים ופחדנים, הלכו ומשלו בהם. הציבור, בסופו של דבר, אדוני, יקבל את מה שהוא יהיה ראוי לקבל.

נוצרה הזדמנות – אני מפחד לומר לך שזה שחר של יום חדש, אבל זה פתח זעיר מאוד דווקא אחרי 12 שנים, ועוד לא אמרתי כלום על כל החמצות ברק, מקמפ-דייוויד ועד כה. תודה רבה, אדוני.

היו"ר אחמד טיבי:

תודה רבה, חבר הכנסת אילן גילאון. האם יש נציג של סיעת העצמאות במליאה?

אילן גילאון (מרצ):

אני.

היו"ר אחמד טיבי:

אני חוזר וקורא לנציג סיעת העצמאות.

אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):

היו"ר אחמד טיבי:

אין נציג. לכן, אנחנו עוברים לדובר הבא, חבר הכנסת אורי אורבך. ארבע דקות.

אורי אורבך (הבית היהודי):

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, סיעת העצמאות יצאה לדרך, אנחנו רואים בעיקר עכשיו את הזיקוקין.

זה יום שמעורר מחשבות על מפלגת העבודה שרק ב-1999, לפני 11 שנה, התחילה קדנציה בראשות הממשלה, בשלטון, ובתוך תשע שנים מאז עזבה את השלטון, היא בעצם איננה. מפלגת

העבודה, מפלגה שיש לה מניית זהב בייסוד המדינה, נפרדת. האורגן הזה שנקרא מפלגת העבודה – לאו דווקא הדעות – נפרד היום.

ואפשר לקשור את זה לאהוד ברק ולמריבות פנימיות, והכול נכון, הקוניונקטורות הפוליטיות הן נכונות, אבל לא המריבות הורסות את מפלגת העבודה.

האם בשמאל הישראלי – היהודי לפחות – שואלים את עצמם פעם אחת מה קרה? ואני לא מדבר רק מ-1999–2001, אני מדבר מ-1992, מממשלת רבין שהביאה אלינו את ההסכם המדיני, את הסכמי אוסלו. מה קרה מאז, שהיום התפרקתם לשניים בינתיים, וכנראה לשלושה ולארבעה, וכל אחד ילך לדרכו ולנפשו?

מה שקרה, שהפכתם מתנועת העבודה לתנועת מחאה, להפגנה בכיכר. אחד הידידים שלי אמר שמה זה השמאל – הוא הפך מתנועה פוליטית לזרם באמנות, למיזג.

זה לא מספיק. זה לא משכנע. נכון שעם מותה של תנועת העבודה כאורגן פוליטי, כמו הדבורה שעוקצת ומתה, העקיצה הזאת הורשה לליכוד ולמפלגות אחרות אולי את העמדות הפוליטיות של השמאל, אבל במפלגת העבודה כנראה כבר אין צורך, כי אנשים, כולל אהוד ברק עצמו, לא מרגישים שהם צריכים להיות חלק ממפלגת שמאל שאין לה תמיכה ואין לה תומכים, אלא אם כן המפלגה רוצה להחתיים רק עצמות של אנשי רוח או לרכז כמה אלפי אנשים בכיכר.

ואני מודה שלבי-לבי גם באופן אישי לשלושה שרים – השר ברוורמן, השר הרצוג והשר בן-אליעזר – שלושת הבי"תים האלה. מה הם יעשו ב-48 השעות האחרונות שלהם כשרים? לדעת, הם עכשיו לוקחים את מכוניות השרד ואת המאבטחים והם נוסעים ברחבי הארץ הלוך וחזור, להיפרד מהכיסא שהיה כל כך נעים, מהתיק שהם כל כך אהבו, מהמאבטחים. הם עוצרים לקנות להם קולה ופלאפל, הם מפרגנים להם ביומיים האחרונים.

הם כל כך לא רצו שזה יקרה להם. הם אמרו: בסוף אנחנו נפרוש, בפברואר, במרס נכנס את הוועידה, באפריל בבוקר יש לנו יום פנוי, אז אנחנו נשב ואם לא נחליט לפרוש, אני קם ויוצא. אולי ביוני, מקסימום ביולי. ופתאום בא אהוד ברק ומשך את השטיח ואת הכיסא ואת המכונית ואת המאבטחים ואת הכיבודים מתחת לרגליהם, וגם אם הם יבלעו לימון ועוד לימון, הם לא יצליחו להסיר את החמיצות מעל פניהם, כי כמו שאמר ראש הממשלה שרון, טוב להיות שר, והם, עם כל האידיאולוגיה והשקפת העולם והרצון להיות אופוזיציה בתוך הקואליציה, מאוד אהבו להיות שר, אבל היום הם מפסיקים.

מקרה אחד יקרה את כולם – והנהגות פורשות ומתפלגות – אבל אני חושב שהיום זה סיפור יותר גדול, יותר חשוב, כי מפלגת העבודה כגוף סיימה את תפקידה ההיסטורי בגלל שמאלנות-יותר,

ועכשיו היא תתארגן מחדש, שאריותיה – יחד עם מרצ, יחד עם גופים אחרים – ואולי תהיה לנו מפלגה של 10–12 מנדטים – –

היו"ר אחמד טיבי:

תודה רבה.

אורי אורבך (הבית היהודי):

– – זה הגודל הנכון של הקבוצה הזאת, ומשר לענייני מיעוטים עכשיו ידונו בחלוקת התיקים, נראה לי שזה יהיה מיעוט לענייני שרים, חמשת החברים.

היו"ר אחמד טיבי:

תודה רבה, חבר הכנסת אורבך.

אורי אורבך (הבית היהודי):

עצוב אבל נתגבר.

היו"ר אחמד טיבי:

תודה רבה. חברת הכנסת חנין זועבי, בל"ד. ארבע דקות.

חנין זועבי (בל"ד):

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, אמרו היום בעיתונות ש"מכשירים את המקום לנטיעות כדי לשמור את הקרקע". והקרקע נשמרת כאשר שומרים על הבעלים שלה, על התושבים שחיים על האדמה. הקרקע נשמרת כאשר מפתחים אותה למען התושבים שחיים עליה. הקרקע לא נשמרת כאשר מתנכלים לאזרחים, כאשר מפגיזים אותם בגז מדמיע, כאשר עוצרים את האנשים, כאשר מתעמתים אתם באגרסיביות. ככה כלום לא נשמר.

דחפורי מינהל מקרקעי ישראל יודעים איך לגזול אדמות. זה השם. זה השם כאשר שוללים מאזרחים את האדמות שלהם. בפעם התשיעית הרסו הדחפורים האלה את המבנים בכפר הלא-מוכר אל-עראקיב. מבנים ארעיים שהוקמו במקום כמסר לדבקות התושבים בזכות שלהם לחיות – רק

לחיות – זו הדרישה. הבניינים האלה נהרסו שמונה פעמים. המשאיות התחילו מייד לפנות את שרידי הבניינים הקודמים כמו שמנקים זירת פשע, על מנת לטשטש את הראיות.

קודם כול, לא מכירים בבעלות הערבים על הקרקע. המדינה מתייחסת למיעוט המולד כאל פולש – ככה אומרים גם בעיתונות, פולשים, גם בתקשורת, גם בקק"ל. זה השם של הילידים – פולשים. אחר כך המדינה לא מתייחסת לאזרחים כאל חלק מהתכנון, כמו שצריכים להתחשב כאשר מגיעים להחלטות בעניין תוכניות המיתאר. לא מתחשבים באזרחים, שוללים את הזכות שלהם על הקרקע ולא מתחשבים בהם.

רק לפני כמה חודשים החליט משרד ראש הממשלה לבטל החלטות של ועדה מקצועית שהחליטה להכיר בשני יישובים בנגב. כלומר, הקריטריון אינו קריטריון של תכנון ובנייה, אין קריטריונים של תכנון ובנייה, אין קריטריונים של רווחת התושבים, של זכויות התושבים. הקריטריון הוא איך לתכנן על מנת לא להכיר בכפרים בנגב, איך לתכנן על מנת לשלול מהערבים אדמות בנגב.

ובאמת, קוראים למעשה הגירוש וההריסה "מבצע". כן, כי הוא מבצע – מבצע משטרתי, כוחות המשטרה מלווים את הדחפורים, התושבים מתנגדים לפינויים ולהריסת הבתים שלהם, נאבקים על זכותם הבסיסית. כתוצאה מכך, חמישה בני-אדם אתמול נפגעו מכדורי צבע ומשאפת גז, ושלושה נעצרו.

כוחות משטרה גדולים סגרו את האזור על מנת למנוע כניסת אנשים ועל מנת למנוע אפילו את אספקת המים והאוכל לאנשים שם. ושמעתי שמתכננים להזמין תלמידי בתי-ספר לנטיעת עצים שם – הדרך שבה קק"ל משתמשת על מנת למנוע מבעלי האדמות לבנות מחדש את הבתים שלהם.

אז מה המסר של משרד החינוך לתלמידים? מה המסר לאזרחים הקטנים האלה? המסר הוא לשמור על אדמות, משמעותו לנטוע עץ ולתלוש את הערבים מהאדמה שלהם. זה המסר שגם משרד החינוך תורם במבצע הזה. זו התרומה, זה התפקיד של משרד החינוך וזה המסר שהוא מעביר לתלמידים הקטנים – לשמור על האדמה זה לנטוע עץ ולנטוש ערבי.

היו"ר אחמד טיבי:

תודה רבה. חבר הכנסת אופיר אקוניס, ליכוד. ארבע דקות.

אופיר אקוניס (הליכוד):

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, כמה צער נפל היום על ראשי מפלגת קדימה. כמה תדהמה ואכזבה אחזה בהם. אדוני, הם כבר תפרו חליפות, הוציאו אותן מהארון, אזוררו מהנפטלין –

דב חנין (חד"ש):

אופיר אקוניס (הליכוד):

-- חילקו את עור הדוב שלא ניצוד, חבר הכנסת חנין --

רוני בר-און (קדימה):

רגע, זה כולל גם אותך, חבר הכנסת אקוניס.

אופיר אקוניס (הליכוד):

לא, אני מדבר עליך.

רוני בר-און (קדימה):

אני? מכולם דווקא אני?

דב חנין (חד"ש):

אופיר אקוניס (הליכוד):

אתה היית שר, אזוררת את החליפה, ואני מדבר עליך גם, בין היתר. וחבר הכנסת דב חנין, בדיוק הגעתי לדוב.

דב חנין (חד"ש):

כן, אני אומר ---

אופיר אקוניס (הליכוד):

בדיוק הגענו לדוב והוא הפריע לי. חילקו את עור הדוב שלא ניצוד עדיין ודמיינו, אדוני היושב-ראש, את עצמם מחליקים למכונות השרד ולשכות השרים, שמהן פוטרו על-ידי הציבור רק לפני שנתיים.

שלמה מולה (קדימה):

פוטרו?

אופיר אקוניס (הליכוד):

על-ידי הציבור.

שלמה מולה (קדימה):

הציבור נתן להם 28 מנדטים.

אופיר אקוניס (הליכוד):

אבל לא השגת את הרוב הפרלמנטרי הדרוש.

שלמה מולה (קדימה):

אתה תגיד – – –

אופיר אקוניס (הליכוד):

פותרתם על-ידי הציבור וכעת אתם מנסים, בכל מיני תרגילים – – –

שלמה מולה (קדימה):

– – –

היו"ר אחמד טיבי:

חבר הכנסת מולה, נא לאפשר לו.

אופיר אקוניס (הליכוד):

--- בכל מיני תרגילים, טריקים ושטיקים ---

שלמה מולה (קדימה):

אני רוצה שהוא ידייק בדברים שלו, לפחות.

אופיר אקוניס (הליכוד):

--- לחזור.

קריאות:

אופיר אקוניס (הליכוד):

אבל מה רבה היתה היום התדהמה.

שלמה מולה (קדימה):

תגיד, אתה יכול להגיד: שאפו, קנינו את ברק.

אופיר אקוניס (הליכוד):

--- אדוני, האם זה נאום, אדוני היושב-ראש ---

היו"ר אחמד טיבי:

נא לא להפריע.

אופיר אקוניס (הליכוד):

האם זה נאום – – – זה לא נאום – – –

היו"ר אחמד טיבי:

נא לא להפריע. בבקשה, תמשיך.

אופיר אקוניס (הליכוד):

אני מודה לך. אבל מה היתה רבה היום התדהמה, חבר הכנסת מולה. בניגוד לתחזיות, זה לא יקרה בקרוב. ראיתי לפני כמה ימים את מר רמון, יושב-ראש מועצת קדימה, מכריז על תאריך הבחירות – יש לו תאריך – והגברת לבני מדברת על קיומן. אני מציע לכם, ידידי, להתאזר בסבלנות, הרבה מאוד סבלנות. בכלל, מה רע לכם באופוזיציה? גם את זה אתם לא יודעים לבצע בצורה יותר מדי פרלמנטרית, ובזמן שנותר עד למועד הבחירות, המועד החוקי של הבחירות ב-2013 – בנובמבר 2013 – תהיו באופוזיציה. תלמדו מהי אופוזיציה אחראית, ממלכתית, רצינית, ראויה – – –

נינו אבסדזה (קדימה):

בקצב כזה לא תישאר לכם קואליציה בעוד חודשיים.

אופיר אקוניס (הליכוד):

ואז תציגו את מיטב הספינים והשקרים שלכם לציבור, והוא ישפוט. אתם ממהרים, נורא ממהרים עכשיו. אגב, חבר הכנסת מולה, הוא גם ישפוט חלק מהאישים שרק לאחרונה הודיעו שהם מצטרפים אליכם. אני לא אדם אישי, בדרך כלל אני לא רוצה לגעת בכל אדם באופן אישי, אבל יש – אתה מכיר את מצלמות האח הגדול פה? הן רואות הכול. הן קוראות הכול, והציבור, הוא האח הגדול החשוב ביותר. והוא רואה הכול והוא קורא הכול והוא יודע הכול – עליכם ועל האנשים שצירפתם לאחרונה לקדימה, על כל המטען שהם נושאים על גבם, והוא מטען גדול.

שלמה מולה (קדימה):

מה יש לך נגד – – –

אופיר אקוניס (הליכוד):

וכל אחד יודע – יודע. כל אחד יודע על מי ועל מה מדובר.

שלמה מולה (קדימה):

אני רוצה – – –

היו"ר אחמד טיבי:

חבר הכנסת מולה, אתה מפריע. כל הזמן.

אופיר אקוניס (הליכוד):

אדוני, אני מבקש להוסיף לי דקה, כי הוא לקח לי דקה.

היו"ר אחמד טיבי:

אתה מפריע לו. תמשיך.

אופיר אקוניס (הליכוד):

תודה רבה. ואחרי כל זה, אני שומע את הגברת איציק מדברת היום בבניין הזה שתי קומות למטה – זה היה אולי בקומה הזאת – מדברת על הפילוג. אדוני היושב-ראש, שמעת את זה? הפילוג, היא אמרה, בעבודה – תקשיב טוב. זה אדיר; אתה תזכור את זה; היית חבר בכנסת הזאת – מגעיל ודוחה. אני מצטט. כך אמרה היום הגברת איציק. הגברת איציק, רק לפני פחות מחמש שנים, בעצמה, אדוני היושב-ראש, התפלגה מאותה מפלגה, ממפלגת העבודה. מגעיל ודוחה, היא אומרת על המהלך של היום.

רחל אדטו (קדימה):

היא התפטרה והלכה לבחירות.

נינו אבסדזה (קדימה):

היו"ר אחמד טיבי:

נא לא להפריע לו, למרות הדברים.

אופיר אקוניס (הליכוד):

אבל הגדילה לעשות, כהרגלה, יושבת-ראש האופוזיציה, הגברת לבני, שדיברה היום ברוב חוצפתה על קומבינה פוליטית. ואני שואל, אדוני היושב-ראש: מאיפה הבושה? מאיפה עזות המצח? כמה נמוך היא יכולה לרדת, ולומר: קומבינה פוליטית? הרי היא היתה השושבינה הראשית של הקומבינה הפוליטית הגדולה ביותר בתולדות הבית הזה. פילוג העבודה, פילוג הליכוד והקמת קדימה. את הגברת לבני – – –

רחל אדטו (קדימה):

הם התפטרו והלכו לבחירות. הם התפטרו.

היו"ר אחמד טיבי:

אתה כבר דקה מעבר לזמן. משפט סיום. משפט.

אופיר אקוניס (הליכוד):

את, הגברת לבני, עומדת בראש עם כל הקומבינות הפוליטיות, אז תפסיקי עם הצביעות שלך וחוסר הזיכרון.

אני מסיים, אדוני היושב-ראש. בשבוע שעבר עמדה פה הגברת לבני וסיימה את נאומה בצייטוט של זאב ז'בוטינסקי, שבכלל לאחרונה זוכה לעדנה מחודשת. היא צייטה אותו.

אורית זוארץ (קדימה):

נתניהו לקח את ברק לגן העצמאות. לאן הוא לקח אותו?

אופיר אקוניס (הליכוד):

סליחה, גברתי, כאשר מצטטים את תורתו של זאב ז'בוטינסקי כדאי גם ללמוד אותה, ואם אינני טועה, אם אינני טועה, חברת הכנסת זוארץ, את לא מתלמידותיו – וזה בסדר, אגב. זה בסדר גמור, את לא חייבת – – – אבל צריך להיות מתלמידיו של ז'בוטינסקי כמוני, כמו אחרים בסיעתך, כמו היושב-ראש שהתחלף עכשיו – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

נא לסיים.

אופיר אקוניס (הליכוד):

אני מסיים, אדוני.

נינו אבסדזה (קדימה):

מה ז'בוטינסקי אומר? לפרק מפלגות של אחרים?

רחל אדטו (קדימה):

אם אתה רוצה לדייק, תגיד שהם התפטרו.

אופיר אקוניס (הליכוד):

סליחה, כולם – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

חברת הכנסת אדטו, את אולי לא שמת לב – – –

אופיר אקוניס (הליכוד):

אדוני, אתה ודאי תיהנה מזה שכולם – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

כבר עבר.

אופיר אקוניס (הליכוד):

כולם נאחזים עכשיו בזאב ז'בוטינסקי. וגם הוא – היא ציטטה את ז'בוטינסקי – מדבר על הממשלה שלנו. אבל כאשר זאב ז'בוטינסקי – – –

קריאה:

כבר 14 דקות אתה מדבר.

אופיר אקוניס (הליכוד):

אדוני, כאשר זאב ז'בוטינסקי כתב בשיר בית"ר: "מגוב ריקבון ועפר" – ריקבון, הוא התייחס אליכם.

קריאות:

איזו רמה. איזו רמה.

היו"ר ראובן ריבלין:

תודה רבה. כבוד השר ארדן יבוא וישיב בשם הממשלה.

חיים אורון (מרצ):

מה ז'בוטינסקי אמר? שריקבון – – – ריקבון? יש לו שיר על זה?

היו"ר ראובן ריבלין:

ודאי, בוודאי ובוודאי. פגישה, חצי פגישה. בבקשה.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, החל משעות הבוקר, כשנודע דבר המהלך הפוליטי של יושב-ראש מפלגת העצמאות וחברי הכנסת שהצטרפו למהלך שלו, הלכנו חשופים כולנו – –

שלמה מולה (קדימה):

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

– – למתקפה מתלהמת, מסיתה, צבועה, צינית, של חברי האופוזיציה ובראשם יושבת-ראש האופוזיציה הגברת לבני. וכך אמרה הגברת לבני, בלי בושה, כמוכן. הישירה מבט אל המצלמה, ואמרה כך: היום אנחנו רואים מי מוכר הכול בשביל כיסא, מי זונח את הדרך, את העבר ואת המורשת.

עכשיו, אני שוב, כמו מדי יום שני, שבו אני מפציר בחברי מהאופוזיציה חזור והפצר לא לזלזל באינטליגנציה ובזיכרון של הציבור. לא לזלזל. כי כאשר מותחים ביקורת, מטיפים מוסר, מלקים על מעשים, על אמירות, על דרך שהיא זהה בדיוק לדרך אותה עשיתם אתם ואותה עשתה יושבת-ראש האופוזיציה, אז הציבור באמת – כפי שאתם כל כך "חרדים" – עלול לאבד את האמון בפוליטיקה. כי הרי, ובואו נדבר קצת בסלנג של הציבור – מי המציא אתכם? מי המציא את קדימה? האם קדימה היא מפלגה אידיאולוגית שקיימת עשרות שנים ויצרה איזו אידיאולוגיה שאתה היא באה לציבור ואמרה: תנו לנו אמון? לא.

יוחנן פלסנר (קדימה):

אז קדימה, אז בוא – – – קדימה קמה, ומייד היו בחירות. אז בואו נחזור על הרעיון.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

קדימה – ואני נותן לכם קרדיט מאוד גדול עכשיו במה שאני אומר – כי אני לא הולך לייחס לכם רק רצון בג'ובים בממשלתו של שרון, כאשר הוא פרש מהליכוד והקים את קדימה, אז אני עושה "מערוף", אני שוכח את אותו לילה עם 17 סגני שרים ואת מינויי השרים שראש הממשלה לשעבר, שרון, לא הצליח להעביר, ואני מוותר על כל אותם ג'ובים שקיבלתם, חברי קדימה, כאשר נטשתם את הליכוד ואת דרכו. אבל כאשר מדברים על לזנוח דרך, לזנוח עבר, לזנוח מורשת – בחייכם, הגברת לבני, שהיא תגיד דבר כזה?

זה בוודאי לא תפקידי להזכיר לגברת לבני, ליושבת-ראש האופוזיציה, לא את דרכה, לא את ההופעות שלה בפני מייסדי הליכוד, לא את הדרך שלה, את העבר שלה, את המורשת שלה – אז מה קרה? מה הפניקה? מה ההיסטוריה? אז עוד מישהו עשה את ההחלטה שאת עשית, הגברת לבני.

דליה איציק (קדימה):

אתה נשמע מאוד היסטרי היום.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

אז הפעם – יושבת-ראש הכנסת לשעבר וחברת סיעת העבודה, מאיפה הגעת לקדימה? בוקר טוב. מה, רק אהוד ברק פרש ממפלגת העבודה? את עשית את זה הרבה לפניו, ולא חיכית – לא עשית את זה באמצע קדנציה, חיכית עד הרגע האחרון לפני הבחירות, וברגע הכי קשה – –

דליה איציק (קדימה):

--- למה ---

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

– – עזבתם את מפלגת העבודה, את וחיים רמון. נכון, עכשיו כבר הפלסטינים לא יאמינו לחיים רמון כשהוא יספר להם שהממשלה או-טו-טו נופלת ומכם הם יקבלו הרבה יותר ויתורים. נכון, עכשיו גם הפלסטינים – אני מקווה שיש להם כאלו שצופים ומנתחים את הסיטואציה הפוליטית – מבינים שזה או לעשות כפי שראש הממשלה מבקש, מתחנן, מפציר לחזור לשולחן המשא-ומתן, לנסות לפתור את המחלוקות – הם כבר לא יאמינו לכם שאו-טו-טו אתם חוזרים לשלטון ומכם הם יוכלו לקבל הרבה יותר.

ודרך אגב, אני שומע את כל ההערכות, האמירות, כאילו יש פה איזה הסכם, החלטה על חבירה בין אהוד ברק לחברי הכנסת של סיעת העצמאות לליכוד, אז אני אומר כאן בשמי – בשמי אני אומר, חבר הכנסת חסון – –

יואל חסון (קדימה):

אל תתחייב.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

– – בשמי אני אומר, חבר הכנסת חסון, יושב-ראש צעירי הליכוד, לשעבר, שבאופן מפתיע הפך להיות בקדימה בלי לפרוש מהליכוד.

יואל חסון (קדימה):

עד היום לא – – –

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

רק ברק פרש ואתם לא יודעים מה זה הגועל נפש הנמרא הזה.

יואל חסון (קדימה):

– – –

היו"ר ראובן ריבלין:

חבר הכנסת חסון, אני קורא אותך לסדר פעם ראשונה. שב.

יואל חסון (קדימה):

אבל הוא לא הכריז – – – כיושב-ראש – – –

היו"ר ראובן ריבלין:

שב, קודם כול.

יואל חסון (קדימה):

– – –

דליה איציק (קדימה):

עוד לא מצאת – – –

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

את החלל האדיר שהותרת אי-אפשר למלא.

יואל חסון (קדימה):

ידעתי שתגיד את המשפט הזה.

אורית זוארץ (קדימה):

יואל, איזה מזל שהחדר הזה גדול.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

בכל אופן, כולם מבינים שהצעד שעשה יושב-ראש מפלגת העבודה לשעבר, יושב-ראש סיעת העצמאות דהיום, הוא לא צעד מלאכותי; הוא צעד אמיתי, הוא צעד שמשקף בדיוק את התוצאה והסיטואציה שהיתה כאן, בכנסת, כמעט בכל הצבעה. כי מה לעשות, חברי הסיעה של מפלגת העבודה, רובם לרוב לא הצביעו עם הממשלה, וחברי הממשלה, חברי, וחלק מהם חברים שלי – חבר הכנסת ברוורמן, חבר הכנסת הרצוג – פיתחו שיטה חדשה, להיות בתוך הממשלה ולהרגיש בלי. זה חוכמה מאוד גדולה לשבת בממשלה, ליהנות מכל הסמכויות, התפקידים, השררה, ואז ביציאה מהממשלה לתת חיזוק לפלסטינים ולומר – אם ראש הממשלה לא יביא מייד תהליך מדיני, אנחנו או-טו-טו פורשים.

אז כפי שאמרתי, השיטה הזאת, ששרים מהממשלה מסבירים כל היום לראש הממשלה שישראל היא האשמה, אז קודם בפן המהותי, אני חושב – אני לא קובע בזה עובדות, אבל כמי שמסתכל נכוחה על המציאות, יכול מאוד להיות שגם הם תורמים בכך לעובדה שהפלסטינים מסרבים בשיטתיות לחזור למשא-ומתן, למרות כל הצעדים מרחיקי הלכת שראש הממשלה עשה כדי להחזיר אותם לשולחן המשא-ומתן.

אבל כאשר אנחנו רואים היום את פעילותה של יושבת-ראש האופוזיציה, נכון שיש גל אדיר של מצטרפים חדשים למפלגת קדימה, שנותנים תנופה אדירה למפלגה, וכנראה ידרשו גם הרבה מקומות תעסוקה במשטרת ישראל, כי בסך הכול רובם הם או נחקרים או אחרי סגירת תיק, או בדרך לתיק.

אז הגברת לבני, בלי למצמץ, שוב יושבת ומסבירה לכולנו שמה שהיא עשתה, כשהיה לה נוח – היא, וסליחה אם אני אדייק או לא אדייק במספר החודשים, אבל היא, כאשר כיהנה שבע שנים בממשלה, עברה שישה תיקים – שישה תיקים בממשלה בשבע שנים – זה לא קרה כי היא מיצתה כל פעם את התיק שבו היא כיהנה והיו לה הישגים אדירים והיא רצתה לעבור הלאה; זה קרה כי הגברת לבני, יושבת-ראש האופוזיציה, פעם אחר פעם, היתה שותפה לשינויים קואליציוניים שחייבו שינויים פרסונליים, שבכל אחד מהמקרים הללו, איש – ואני מתחייב על כך – איש מעולם לא שמע אותה מוחה, מטיפה מוסר, מסבירה לשינויים קואליציוניים הם דבר לא מוסרי או לא לגיטימי, וכפי שאמרתי, היא האחרונה שיכולה לדבר על כך שלזנוח דרך, לזנוח עבר ולזנוח מורשת, זה דבר פסול בעיני. מה שדרך אגב, אני בהחלט לא חשוב שזה מה – –

היו"ר ראובן ריבלין:

כבוד השר, אני מבין שיש לך תשובה ארוכה בגלל ריבוי המשתתפים בדיון, אבל אני אבקש מאדוני שלוש דקות אחרונות, כי יש גם גבול ליכולת של שר להחזיק את הכנסת, כי יש לנו סדר-יום. אני מבין את הצרכים הפוליטיים, אבל יש גם איזשהו גבול – אדוני רוצה שאני אכריז על הפסקה, אני מוכן.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

לא, אני פשוט רואה שיושבת-ראש האופוזיציה עדיין לא הגיעה, והייתי רוצה – –

היו"ר ראובן ריבלין:

לא, אל תדאג לה.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

– – הייתי רוצה שהיא תשמע אולי חלק מהדברים. יכול להיות שהיא שכחה.

היו"ר ראובן ריבלין:

אני מדבר אליך. בעוד שלוש דקות תהיה הצבעה. עוד שלוש דקות אני נותן לאדוני לדבר, אבל ברגע – –

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

בקיצור, אני אומר שוב את עיקרי הדברים; מצע קדימה ואתר האינטרנט שלה לימדו אותנו בעבר שיציבות ממשלית היא אחד הערכים אולי החשובים ביותר להצלחתה של מדינת ישראל, כי כך אפשר לתכנן לטווח ארוך פרויקטים כלכליים, פרויקטים חברתיים, וכפי שאמרתי, גם הנושא המדיני מאוד מאוד מושפע מיציבותה של הממשלה, כי כאשר חיים רמון, נשיא מועצת קדימה, ישב שוב בשמה של הגברת לבני ויבטיח לפלסטינים שאו-טו-טו הממשלה נופלת, וממנה ומקדימה יהיה אפשר לקבל הרבה יותר ויתורים ממה שתציע ממשלת הליכוד, אז גם הפלסטינים היום יבינו שיש כאן ממשלה יציבה, אולי סוף-סוף גם סיעת קדימה תפנים שהליכוד – שהעם, סליחה – בחר אותה לכהן באופוזיציה, ולא רק בסממאות מתלהמות מבית-מדרשם של יועצי התקשורת, הם יחזרו לשלטון.

תנו קרדיט לציבור שהוא לא שכח כל כך מהר את כל המחדלים שלכם, את כל אובדן הדרך, את כל הניצול לרעה של המנדט שקיבלתם גם מבוחרי הליכוד וגם מבוחרי העבודה – הרי סיעת קדימה הורכבה בסופו של דבר על בסיס פרישה מהליכוד ומהעבודה. ולכן גם המשכיל, אבל גם מי שיש לו איזושהי יושרה, היום צריך לדום. תודה.

היו"ר ראובן ריבלין:

תודה רבה. נא לשבת, רבותי.

דברי יושב-ראש הכנסת לזכרו של חבר הכנסת לשעבר דוד קורן, זיכרונו לברכה**היו"ר ראובן ריבלין:**

חברות וחברי הכנסת, אדוני ראש הממשלה ושרי הממשלה, בשבוע שעבר הלך לעולמו, בשיבה טובה, חבר הכנסת לשעבר מטעם סיעת המערך, דוד קורן, והוא בן 94. נכבד את זכרו בקימה.

(חברי הכנסת מכבדים בקימה את זכרו של המנוח.)

היו"ר ראובן ריבלין:

נא לשבת.

רבתי, סיפור חייו של דוד קורן משתרע כמעט על מאה שלמה, והוא בבואה נאמנה לקורות חיי העם היהודי והתנועה הציונית בדורות האחרונים.

דוד נולד בירושלים עוד במהלך מלחמת העולם הראשונה, והיה בוגר הגימנסיה העברית. קורות חייו גדושים ומלאי עשייה למען החברה והמדינה. הוא הצטרף לתנועה החלוצית "מחנות העולים" והיה ממייסדי קיבוץ בית-הערבה. הוא נעצר על-ידי הבריטים בלטרון, היה ממקימי קיבוץ גשר-הזיו ושימש גם מזכירו. זה היה ביתו עד יומו האחרון, ושם גם נטמן אתמול.

עוד בטרם נבחר לכנסת שימש דוד קורן בשורה של תפקידים ציבוריים: הוא מונה על-ידי בן-גוריון לראש מחלקת כוח-האדם בחיל האוויר, והיה ראש אגף הנוער והנח"ל במשרד הביטחון. בשנים 1969–1977 כיהן כחבר בכנסות השמינית והתשיעית, והיה בין היתר חבר בוועדת הכספים, ועדת החינוך וועדת הפנים.

דוד קורן ראה את ייעודו כמשרת ציבור, וככזה, גם לאחר שפרש מן הכנסת מילא תפקידי מפתח באזור מגוריו בגליל. הוא הקים וניהל את בית-הספר "סולם-צור", ובמשך שנים עמד בראש המועצה שתחילה היתה מועצת סולם-צור ובהמשך המועצה האזורית מטה-אשר, שבה היה סגן ראש המועצה. תרומתו לפיתוח הגליל מצאה את ביטויה גם בעת כהונתו כראש האגודה לפיתוח הגליל המערבי, וכמובן כשהקים את מכללת הגליל המערבי ששנים ארוכות היה היושב-ראש שלה. הוא עמד גם בראש עמותת ידידי בית-החולים בנהרייה.

בכל תחנה בדרכו הארוכה הטביע דוד קורן את חותמו על הסובב אותו, שימש השראה לרבים בדבר טיבה של המסירות למען הכלל והיה מודל לעוסק בצרכי ציבור באמונה ללא שיור וסייג.

אנו שולחים מכאן תנחומים למשפחתו.

יהיה זכרו של איש רב-פעלים זה ברוך.

הצעות סיעות קדימה ורע"ם-תע"ל-חד"ש-בל"ד להביע אי-אמון בממשלה בשל:

1. נתניהו מבודד את ישראל בסדרת פעולות ומחדלים מדיניים;

2. מערך התכנון והבנייה ביישובים הערביים

היו"ר ראובן ריבלין:

רבתי חברי הכנסת, אנחנו חוזרים לסדר-היום, ואנחנו עוברים להצבעות. הוגשו שתי הצעות אי-אמון; אחת על-ידי סיעת קדימה והשנייה על-ידי רע"ם-תע"ל, חד"ש ובל"ד – להביע אי-אמון

בממשלה. ואנחנו מתחילים בהצבעה על הצעת סיעת קדימה, שכותרתה: נתניהו מבודד את ישראל בסדרת פעולות ומחדלים מדיניים, שנמקה על-ידי חבר הכנסת ד"ר נחמן שי. מי בעד? מי נגד? מי נמנע? נא להצביע.

הצבעה מס' 1

בעד הצעת סיעת קדימה להביע אי-אמון בממשלה – 34

נגד – 52

נמנעים – 1

הצעת סיעת קדימה להביע אי-אמון בממשלה לא נתקבלה.

היו"ר ראובן ריבלין:

34 בעד, 52 נגד, אחד נמנע. אני קובע שהצעת האי-אמון לא נתקבלה.

חברת הכנסת גילה גמליאל אומרת שהיא טעתה בהצבעתה, אבל אני לא משנה את ההצבעה. תודה רבה.

רבתי חברי הכנסת, אנחנו עוברים להצעה מטעם סיעות רע"ם-תע"ל חד"ש ובל"ד, בנושא מערך התכנון והבנייה ביישובים הערביים, שנמקה על-ידי חבר הכנסת שיח' אברהים צרצור. רבותי, מי בעד? מי נגד? מי נמנע? נא להצביע.

הצבעה מס' 2

בעד הצעת סיעות רע"ם-תע"ל-ל-חד"ש-בל"ד להביע אי-אמון בממשלה – 29

נגד – 54

נמנעים – אין

הצעת סיעות רע"ם-תע"ל-ל-חד"ש-בל"ד להביע אי-אמון בממשלה לא נתקבלה.

היו"ר ראובן ריבלין:

29 בעד, 54 נגד, אין נמנעים. אני קובע שגם הצעת סיעות רע"ם-תע"ל, חד"ש ובל"ד לא נתקבלה. תודה רבה.

הצעת חוק שירות ביטחון (הוראת שעה) (הצבת יוצאי צבא בשירות בתי-הסוהר)**(תיקון מס' 5), התשע"א-2011**

[מס' מ/553; "דברי הכנסת", חוב' י"א, עמ' 14680; נספחות.]

(קריאה שנייה וקריאה שלישית)**היו"ר ראובן ריבלין:**

אנחנו עוברים להמשך סדר-היום. על סדר-היום הצעת חוק שירות ביטחון (הוראת שעה) (הצבת יוצאי צבא בשירות בתי-הסוהר). יציג את ההצעה יושב-ראש ועדת החוץ והביטחון חבר הכנסת שאול מופז. אדוני, בבקשה. מדובר כמובן בתיקון מס' 5.

שאול מופז (יו"ר ועדת החוץ והביטחון):

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, אני מתכבד להביא בפני הכנסת לקריאה שנייה ולקריאה שלישית את הצעת חוק שירות ביטחון (הוראת שעה) (הצבת יוצאי צבא בשירות בתי-הסוהר) (תיקון מס' 5), התשע"א-2011, שיזמה הממשלה.

בשנת 2005 החליטה הממשלה להעביר את האחריות לבתי-הכלא הביטחוניים "מגידו", "עופר" ו"קציעות" מצה"ל לשירות בתי-הסוהר. עם העברתם של שלושת בתי-הסוהר האלה לאחריות שירות בתי-הסוהר, לא היו בשירות די סוהרים כדי להפעיל גם אותם. על כן נקבע בזמנו בהוראת שעה כי יהיה אפשר להציב חיילים בשירות בתי-הסוהר בתפקידים של אבטחה וליווי אסירים בבתי-הסוהר הביטחוניים. בהמשך נקבע גם כי יהיה אפשר להציבם באגפים בבתי-הסוהר המשמשים להחזקת אסירים ביטחוניים בלבד – –

היו"ר ראובן ריבלין:

חבר הכנסת פלסנר, מסתכל עלי יושב-ראש ועדת החוץ והביטחון. באמת, כבוד השרים – כבוד השרים, יושב-ראש ועדת החוץ והביטחון מבקש להביא לידי חברי הכנסת ולידיעתם את פרטי החוק. אדוני שר התחבורה, אדוני שר התחבורה.

שאול מופז (יו"ר ועדת החוץ והביטחון):

– – וכן בתפקידים של שירותי מינהלה הנוגעים בארגון כוח-אדם וטיפול בפרט המיועדים לחיילים המשרתים בבתי-הסוהר בלבד. עוד נקבע בהוראת השעה כי מספר החיילים שישרתו

בשירות בתי-הסוהר ייקבע בידי שר הביטחון, בהסכמת השר לביטחון הפנים, באישור הממשלה וועדת החוץ והביטחון של הכנסת. כן נקבע כי לחיילים המשרתים במסגרת זו יש מעמד זהה לחיילי צה"ל בכל עניין, לרבות בכל הנוגע לחוקים הנוגעים לחיילים משוחררים ולחוקי השיקום.

נושא הצבת חיילים ביחידות שירות בתי-הסוהר נבחן על-ידי ועדה בין-משרדית שהקים שר הביטחון לבחינה כוללת של הצבת חיילים מחוץ לסד"כ – לסדר הכוחות של צה"ל. המלצות הוועדה שאושרו עקרונית על-ידי הממשלה קבעו, בין היתר, כי יש להמשיך להציב חיילים ביחידות שירות בתי-הסוהר בחמש השנים הקרובות. עם זאת, הממשלה ביקשה להאריך את הוראת השעה בשנתיים כדי לדון שוב בנושא לקראת סוף תקופה זו.

בדיון שנערך בוועדה החליטה ועדת החוץ והביטחון להאריך את הוראת השעה בשנה נוספת, ולא בשנתיים, כפי שהציעה הממשלה, עד יום ה' בטבת תשע"ב, 31 בדצמבר 2011, בשל העובדה שרוב חברי הוועדה ביקשו לבחון את נושא הצבת החיילים מחוץ לסדר הכוחות של צה"ל בכללותו במהלך השנה הקרובה.

מעבר לכך, בכונתי כיושב-ראש הוועדה לבחון לעומק במהלך השנה את מודל השירות בצה"ל, כאשר הצבת חיילים מחוץ לסדר כוחות צה"ל היא מרכיב אחד מתוך המכלול השלם.

להצעת חוק זו לא הוגשו הסתייגויות. אבקש מחברי הכנסת לאשר את הצעת החוק בקריאה שנייה ובקריאה שלישית.

היו"ר ראובן ריבלין:

תודה ליושב-ראש ועדת החוץ והביטחון שאול מופז. רבותי, נא לשבת.

ובכן, אנחנו מביאים להצבעה בקריאה שנייה את הצעת חוק שירות ביטחון (הוראת שעה) (הצבת יוצאי צבא בשירות בתי-הסוהר) (תיקון מס' 5), התשע"א-2010. לא היו הסתייגויות, לכן אנחנו מצביעים בקריאה שנייה על כל החוק, מקשה אחת, כהצעת הוועדה. נא להצביע. מי בעד? מי נמנע? מי נגד?

קריאות:

היו"ר ראובן ריבלין:

יש עוד קריאה שלישית, רבותי.

הצבעה מס' 3

בעד סעיפים 1-2-38

נגד – 3

נמנעים – אין

סעיפים 1-2 נתקבלו.

היו"ר ראובן ריבלין:

38 בעד, שלושה נגד, אין נמנעים. אני קובע שהצעת חוק שירות ביטחון (הוראת שעה) (תיקון מס' 5), עברה בקריאה שנייה.

אדוני יושב-ראש ועדת החוץ והביטחון, לקרוא קריאה שלישית? תודה רבה.

ובכן, אנחנו מצביעים בקריאה שלישית על הצעת חוק שירות ביטחון (הוראת שעה) (הצבת יוצאי צבא בשירות בתי-הסוהר) (תיקון מס' 5), התשע"א-2011. נא להצביע. מי בעד? מי נגד? מי נמנע? נא להצביע.

הצבעה מס' 4

בעד החוק – 39

נגד – 2

נמנעים – אין

חוק שירות ביטחון (הוראת שעה) (הצבת יוצאי צבא בשירות בתי-הסוהר) (תיקון מס' 5), התשע"א-2011, נתקבל.

היו"ר ראובן ריבלין:

39 בעד, שניים נגד, אין נמנעים. אני קובע שחוק שירות ביטחון (הוראת שעה) (תיקון מס' 5), התשע"א-2011, עבר בקריאה שלישית וייכנס לספר החוקים של מדינת ישראל.

רבותי חברי הכנסת, אנחנו עוברים להצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 182), התשע"א-2011. יציג אותו יושב-ראש ועדת הכספים. להצעת חוק זו גם כן אין הסתייגויות. רגע, אדוני. אז למה זה – סליחה, הבנתי. החליפו לי את הסדר, אני מתנצל, אדוני יושב-ראש ועדת הכספים.

הצעת חוק שירות ביטחון (תיקון מס' 7 והוראת שעה) (שירות במשטרה ושירות**מוכר) (תיקון מס' 12), התשע"א-2011**

[מס' מ/553; "דברי הכנסת", חוב' י"ד, עמ' 14680; נספחות.]

(קריאה שנייה וקריאה שלישית)**היו"ר ראובן ריבלין:**

אני מזמין את יושב-ראש ועדת החוץ והביטחון להציג לקריאה שנייה ושלישית את הצעת חוק שירות ביטחון (תיקון מס' 7 והוראת שעה) (שירות במשטרה ושירות מוכר) (תיקון מס' 12), התשע"א-2011. אדוני יושב-ראש ועדת החוץ והביטחון, בבקשה. גם לחוק זה אין הסתייגויות.

שאול מופז (יו"ר ועדת החוץ והביטחון):

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, אני מתכבד להביא בפני הכנסת לקריאה שנייה ולקריאה שלישית את הצעת חוק שירות ביטחון (תיקון מס' 7 והוראת שעה) (שירות במשטרה ושירות מוכר) (תיקון מס' 12), התשע"א-2011, שיזמה הממשלה.

סעיף 24 לחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986, מאפשר את הצבתם של חיילי חובה לשירות סדיר ביחידות של משטרת ישראל שעיקר תפקידן הוא ביטחון המדינה ותושביה. העיקרון העומד מאחורי הסדר זה נובע מכך שבמשך השנים הוטלו על משטרת ישראל משימות ביטחוניות ותפקידים הקשורים לביטחון הפנים, וזאת מבלי שהוקצה לה כוח-האדם הדרוש לשם משימות ותפקידים אלה.

הצבת יוצא צבא במשטרת ישראל טעונה את הסכמתו. כמו כן, ליוצאי צבא המשרתים במסגרת זו יש מעמד זהה לחיילי צה"ל בכל עניין, לרבות בכל הנוגע לחוקים הנוגעים לחיילים משוחררים ולחוקי השיקום.

הסעיף נקבע כהוראת שעה בשנת 1995, נוכח המצב הביטחוני שדרש מהמשטרה מאמצים מיוחדים לסיכול פיגועים לשם שמירה על ביטחון הפנים של המדינה. מאז הוארכה הוראת השעה כמה וכמה פעמים.

נושא הצבת יוצאי צבא במשטרת ישראל נבחן על-ידי ועדה בין-משרדית שהקים שר הביטחון לבחינה כוללת של הצבת חיילים מחוץ לסד"כ. המלצות הוועדה אושרו עקרונית על-ידי הממשלה, למעט בנושא זה. ההמלצות היו כי אין מקום להמשיך הצבתם של חיילי חובה במשטרת ישראל, מכיוון שהחיילים המוצבים במשטרה אינם באים לידי מיצוי בתפקידיהם, ועיקר תרומתם הוא במילוי שורות עקב מחסור בכוח-אדם מקצועי במשטרה. מעבר לזאת, הוועדה סברה כי לא נכון שחיילים ישרתו במשימות שיטור ואכיפת חוק מול אזרחים, כפי שמבוצע היום. עם זאת, הממשלה החליטה בעניין זה כי הוראת השעה תוארך בחצי שנה, עד ליום כ"ח בסיוון התשע"א, 30 ביוני 2011, על מנת לאפשר למשרדי הממשלה לבחון את הנושא בשנית.

בדיון שהתקיים בוועדת החוץ והביטחון הביעו רוב חברי הוועדה את אי-שביעות רצונם מההסדר ומהימשכותה של הוראת השעה, מהטעמים שהעלתה הוועדה הבין-משרדית. עם זאת, כדי שלא להעמיד את המשטרה בפני שוקת שבורה, ומתוך הבנה כי המשטרה נשענת על כוח-אדם זה, אישרה הוועדה את הצעת הממשלה להאריך את הוראת השעה בחצי שנה בלבד, עד סוף יוני 2011. כמו כן, כפי שציינתי בנוגע להצבת חיילים בשירות בתי-הסוהר, הוועדה בראשותי, ועדת החוץ והביטחון, הציבה לעצמה יעד לבחון לעומק במהלך השנה הקרובה את מודל השירות, ובכללו הצבת חיילים מחוץ לסדר כוחות הצבא. במידת הצורך אף תציע הוועדה שינויים בסוגיה זו.

להצעת חוק זו לא הוגשו הסתייגויות. אבקש מחברי הכנסת לאשר את הצעת החוק בקריאה השנייה ובקריאה השלישית.

היו"ר ראובן ריבלין:

תודה ליושב-ראש ועדת החוץ והביטחון. אדוני השר לביטחון פנים, אדוני ער לכך שהכנסת, על-פי המלצת ועדת החוץ והביטחון, מאריכה את ההסדר לחצי שנה, ובאותה חצי שנה צריכה הממשלה, כמובן, להגיע לידי מצב שבו לא תהיה עוד הוראת שעה.

השר לביטחון פנים יצחק אהרונוביץ:

אדוני, אני ער לכך. אני פניתי ליושב-ראש וביקשתי לשנתיים, ולו רק אפילו לשנה. היושב-ראש לא קיבל את הצעתי, וזה חצי שנה על-פי אישור הממשלה. ולכן אני נאלץ להצביע בעד.

היו"ר ראובן ריבלין:

אדוני יושב-ראש הוועדה הנכבד, אתם יודעים, אם אנחנו נקבע חצי שנה, ואחרי חצי שנה הם לא יספיקו ונעשה עוד חצי שנה, אנחנו הופכים את עצמנו לחוכא ואטלולא. אבל אנחנו, כמובן, נצביע. זה המצב. כדאי שאדוני יוציא מייד לאחר מכן מכתב ברור לממשלה, שהיא צריכה להיכנס בעובי הקורה, על מנת להסדיר את ההסדר. אפילו אם יגישו את ההסדר הקבוע, שיהיה לפני החצי שנה, כדי שלא יהיה מצב שבו אנחנו נעמוד בפני שוקת שבורה פעם נוספת. אין זה ראוי, כי אנחנו אומרים "פעם אחרונה", וזו לא פעם אחרונה, זה כמו "זאבים, זאבים". תודה רבה. אני מאוד מודה ליושב-ראש ועדת חוץ וביטחון.

רבותי חברי הכנסת, הצעת חוק שירות ביטחון (תיקון מס' 7 והוראת שעה) (שירות במשטרה ושירות מוכר) (תיקון מס' 12), התשע"א–2011, קריאה שנייה, מקשה אחת – נא להצביע. מי בעד? מי נגד? מי נמנע? נא להצביע.

הצבעה מס' 5

בעד סעיפים 1–2–35

נגד – 1

נמנעים – אין

סעיפים 1–2 נתקבלו.

היו"ר ראובן ריבלין:

35 בעד, אחד נגד, אין נמנעים. אני קובע שהצעת חוק שירות ביטחון (תיקון מס' 7 והוראת שעה) (שירות במשטרה ושירות מוכר) (תיקון מס' 12) עברה בקריאה שנייה.

אדוני יושב-ראש ועדת החוץ והביטחון, האם לקרוא בקריאה שלישית?

שאל מופז (יו"ר ועדת החוץ והביטחון):

היו"ר ראובן ריבלין:

תודה רבה.

אנחנו עוברים להצבעה בקריאה שלישית, מקשה אחת. נא להצביע – מי בעד? מי נגד? מי נמנע? נא להצביע.

הצבעה מס' 6

בעד החוק – 31

נגד – 1

נמנעים – אין

חוק שירות ביטחון (תיקון מס' 7 והוראת שעה) (שירות במשטרה ושירות מוכר) (תיקון מס' 12), התשע"א–2011, נתקבל.

היו"ר ראובן ריבלין:

31 בעד, אחד נגד, אין נמנעים. אני קובע שחוק שירות ביטחון (תיקון מס' 7 והוראת שעה) (שירות במשטרה ושירות מוכר) (תיקון מס' 12), התשע"א–2011, עבר בקריאה שלישית וייכנס לספר החוקים של מדינת ישראל. תודה רבה. נא להביא לי לחתימה.

הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 182), התשע"א–2011

[מס' מ/541; "דברי הכנסת", חוב' ג', עמ' 12842, וחוב' ח', עמ' 13962; נספחות.]

(קריאה שנייה וקריאה שלישית)**היו"ר ראובן ריבלין:**

אנחנו עוברים להצעת חוק ייעול הליכי האכיפה ברשות ניירות ערך (תיקוני חקיקה).

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

לא, לא.

היו"ר ראובן ריבלין:

סליחה. אני מזמין את יושב-ראש ועדת הכספים, בשלב זה, להציג את הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 182). בבקשה.

רוני בר-און (קדימה):

מה זה "בשלב זה"? גם הוא מתחלף?

היו"ר ראובן ריבלין:

לא, כי בשלב הבא הוא – – –

רוני בר-און (קדימה):

אמרת "יושב-ראש ועדת הכספים בשלב זה".

היו"ר ראובן ריבלין:

לא, לא. אמרתי "בשלב זה להציג". בשלב הבא הוא יציג את חוק האכיפה.

רוני בר-און (קדימה):

לא. אמרת "יושב-ראש ועדת הכספים בשלב זה". משהו שאנחנו לא יודעים, משה?

היו"ר ראובן ריבלין:

חבר הכנסת בר-און, כולנו בשלב זה. כולנו.

רוני בר-און (קדימה):

זה נכון.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

כולנו זמניים כאן.

היו"ר ראובן ריבלין:

כל מי שחושב שהוא חתם פה קבע – –

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

נכון.

היו"ר ראובן ריבלין:

– – יש לי רק להצטער עליו. בבקשה, אדוני.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

אדוני היושב-ראש, רבותי חברי הכנסת, אני מתכבד להביא בפני הכנסת לקריאה שנייה ולקריאה שלישית את הצעת החוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 182), התשע"א–2011.

הצעת חוק זו, אדוני היושב-ראש, היא חלק מחוק ההסדרים. הצענו את החוק, סברנו – וזה היה בהסכמה גם עם סיעת קדימה – סברנו שאי-אפשר לדון על זה בתוך המכלול של חוק ההסדרים. אמרנו שנעשה את זה לאחר אישור החוק. כך נהגנו, ובסופו של דבר זה אושר פה-אחד.

הצעת החוק הזו היא תולדה של חקיקה פרטית שאני העברתי בוועדת הכספים, שפוטרת ממס מלגות של סטודנט או חוקר. בהצעת חוק המדיניות הכלכלית נתבקשנו לקבוע שהפטור יינתן רק למלגה שניתנה על-ידי מוסד הלימוד או המחקר. הוועדה פיצלה את הסעיף, כפי שאמרתי.

בדיונים הנפרדים שערכנו התברר שמטרת הסעיף היא למנוע מצב שבו מעביד ייתן שכר עבודה לסטודנט או לחוקר במסווה של מלגה, על מנת ליהנות מהפטור ממס שקבוע בפקודה. הוועדה סברה כי הנוסח שבהצעת החוק מצמצם את הפטור שקבוע היום למלגות ופוגע בסטודנטים המקבלים מלגות ממקור חיצוני, ולפיכך ביקשנו מכל הצדדים לנסות ולמצוא נוסח פחות פוגעני ומצמצם שבמקביל ימנע ניצול לרעה של הפטור.

בדין האחרון שקיימה הוועדה הוצג נוסח מוסכם ששינה את ההגדרה "תמורה", כפי שמיידי אפרט. הפטור בפקודת מס הכנסה קובע כי מלגה תהיה פטורה ממס אם לא ניתנה בעדה תמורה מצד הסטודנט או החוקר. בנוסח שבפניכם, "תמורה" מוגדרת ככוללת גם כל התחייבות של הסטודנט או החוקר למתן שירות לנותן המלגה ולא רק למוסד הלימוד והמחקר. כן נקבע כי תמורה לא תכלול התחייבות להקדיש את מירב מרצו ללימודים ולמחקר – רק אם המדובר בלימודים ומחקר במוסד הלימוד והמחקר. מכאן יוצא שככל שישנו קשר בין המלגה לבין התמורה שהסטודנט מעניק בשלה לנותן המלגה – נותן המלגה לא יהיה זכאי לפטור ממס עבור המלגה משום שהיא משמשת מסוה לשכר בעד עבודה. אנחנו הדגשנו את העניין הזה. אנחנו גם שינינו לגמרי את הנוסח מבלי לפגוע בפטור ממס שהעברנו בוועדה על מלגות לסטודנטים, כדי שזה לא ינוצל לרעה – אבל רק על הנקודה הזאת.

אנו סבורים כי הנוסח המוצע מאזן בין הרצון להעניק הטבות לאוכלוסיית הסטודנטים והחוקרים ולפטור את המלגות שהם מקבלים ממס, לבין הרצון למנוע שימוש לרעה בפטור תוך ניסיון להתחמק מתשלום מס במצב של יחסי עובד ומעביד.

להצעת חוק זו אין הסתייגויות. לפיכך אבקשכם לאשר את ההצעה בקריאה שנייה ושלישית. תודה רבה.

היו"ר ראובן ריבלין:

אתה יכול להישאר על הבמה.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

אני אלך להצביע.

היו"ר ראובן ריבלין:

בבקשה.

אנחנו עוברים להצביע על הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 182), התשע"א – 2011, בקריאה שנייה – מקשה אחת כהצעת הוועדה. נא להצביע. מי בעד? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה מס' 7

בעד סעיף 1 – 20

נגד – אין

נמנעים – אין

סעיף 1 נתקבל

היו"ר ראובן ריבלין:

20 בעד, אין מתנגדים, אין נמנעים. אני קובע שהצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 182), התשע"א–2011, עברה בקריאה שנייה.

אדוני יושב-ראש ועדת הכספים, האם לקרוא קריאה שלישית? תודה רבה.

רבותי, בקריאה שלישית, נא להצביע. מי בעד? מי נגד? מי נמנע? נא להצביע.

הצבעה מס' 8

בעד החוק – 20

נגד – אין

נמנעים – אין

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 182), התשע"א–2011, נתקבל.

היו"ר ראובן ריבלין:

20 בעד, אין מתנגדים, אין נמנעים. אני קובע שחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 182), התשע"א–2011, עבר בקריאה שלישית וייכנס לספר החוקים של מדינת ישראל.

תודה רבה לאנשי הוועדה וליועצת המשפטית הנכבדה של הוועדה. אני לא מדבר על העתיד,

אבל בשלב זה – של הוועדה.

הצעת חוק ייעול הליכי האכיפה ברשות ניירות ערך (תיקוני חקיקה), התשע"א–**2011**

[מס' מ/489; "דברי הכנסת", מושב שני, חוב' כ"ב, עמ' 8520; נספחות.]

(קריאה שנייה וקריאה שלישית)**היו"ר ראובן ריבלין:**

רבתי חברי הכנסת, אני מזמין את יושב-ראש ועדת הכספים לבוא ולהציג – כראשון המציגים – את הצעת חוק ייעול הליכי האכיפה ברשות ניירות ערך (תיקוני חקיקה). בהתאם לבקשתו של יושב-ראש הוועדה, יפרט לפני חברי הכנסת גם חבר הכנסת חיים אורון שישב בישיבות רבות כיושב-ראש הוועדה – גם הוא יציג בפני חברי הוועדה את הבעייתיות, וגם את הפתרונות. ראשון ידבר יושב-ראש הוועדה, ולאחר מכן, על-פי בקשתו, גם חבר ועדת הכספים ומי שעמד בראש הוועדה בישיבות רבות.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

השתתף בכל הישיבות.

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, אנחנו מדברים על חוק – אני מבקש שתשים לב לגודל שלו – הוא יותר גדול מכל חוק ההסדרים, גם בכמות וגם בתקדים שהוא יוצר. הוא לא קשור לחוק ההסדרים בכלל. 12 ישיבות אנחנו קיימנו על החוק הזה.

היו"ר ראובן ריבלין:

ישר כוח.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

יש בו גם הליך משפטי, שכפי שקיבלנו אותו, לדעתנו, הוא גם יצר קצת בעיה, אבל בסופו של דבר אנחנו הגענו לנוסח, בעזרת היועצות המשפטיות, שגית אפיק והחברות האחרות בלשכה המשפטית. היתה פה עבודה יסודית ורצינית מבחינת העניין הזה – – –

אמנון כהן (ש"ס):

מאוד.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

הנה אמנן כהן פה. חבר הכנסת חיים אורון ביקש להגיש הסתייגויות, ובאמת יש לו מה לומר בעניין הזה, אז אני מודה לך, אדוני היושב-ראש, שאתה הסכמת. אני אקצר בדברי כדי שהוא יוכל לדבר.

אני רוצה להגיד שזה גם נעשה בשיתוף פעולה עם פרופסור זוהר גושן, יושב-ראש הרשות לניירות ערך – – –

אמנון כהן (ש"ס):

ושוני אלבק.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

טוב שאתה אומר. עורך-הדין שוני אלבק, היועץ המשפטי של הרשות לניירות ערך, שנמצא כאן ביציע יחד עם בנו דניאל וכל החברים ברשות לניירות ערך. באמת אנחנו עושים פה שינוי גדול.

הצעת חוק זו, אדוני היושב-ראש, היא הצעה חשובה ומשמעותית שגם יוצרת שינוי של ממש לגבי אכיפת דיני ניירות וגם יוצרת תקדים במשפט הישראלי לגבי אכיפה מינהלית. מכיוון שמדובר בתקדים שהוועדה ידעה שיאומץ בהמשך בחוקים שונים, הקפדנו מאוד בהליך החקיקה של הצעת החוק הזאת, ובסופו של דבר קבענו את המנגנון שנראה לנו המתאים ביותר לשוק ניירות ערך, שהוא שוק ייחודי.

לפי החקיקה הקיימת, מנגנוני האכיפה של דיני ניירות ערך הם המנגנון הפלילי, והמנגנון של הטלת עיצום כספי. המנגנון הפלילי מטבעו הוא מנגנון מורכב שמתאים לעבירות חמורות ולרוב הוא אורך זמן רב. הטלת עיצום כספי, לעומת זאת, היא מנגנון קל. הסכומים של העיצום אינם משמעותיים, ולכן אין בכך הרתעה מביצוע עבירות חמורות. במצב דברים זה נוצר מצב שלא תמיד יש לרשות לניירות ערך הכלים להתמודד עם מגוון ההפרות.

במסגרת ההצעה שבפניכם מוצע להוסיף שני מנגנוני אכיפה מינהליים חדשים שאמורים לתת את המענה לכך. המנגנון האחד הוא הליך האכיפה המינהלי. במסגרת זו תוקם ברשות ניירות ערך ועדת אכיפה מינהלית שתדון בהפרות שנקבעו בחוק ותחליט על אחת משתי סנקציות: עיצום כספי בשיעור משמעותי או הרחקה מעיסוק. המנגנון השני שמוצע הוא מנגנון הימנעות מנקיטת הליכים. על-פי ההסדר המוצע תהיה ליושב-ראש הרשות סמכות להתחייב בהסדר להימנע מנקיטת

הליכים או מלהמשיך בהליכים, אם החשוד יסכים כי יוטל עליו אמצעי מאמצעי האכיפה שהיה אפשר להטיל עליו בשל ההפרה. סמכות מקבילה דומה ניתנה גם לפרקליט המחוז לגבי עבירות פליליות.

אני רוצה לומר לכנסת, אדוני היושב-ראש, אנחנו מאוד התלבטנו בשאלה הזאת, מכיוון שעל-פי ההצעה המקורית יושב-ראש הרשות הוא בעצם היה זה שתובע, זה ששופט, זה שמוציא לפועל. לכן בהסכמתו אנחנו שינינו את כל התהליך הזה, שתהיינה רשויות שונות שידונו ברגע שיש אדם שנכנס למסלול של אכיפה מינהלית.

ועדת הכספים קיימה בהצעת החוק ישיבות רבות, ובמסגרתן היא שמעה את הערות כל הגופים הנוגעים בדבר. הוועדה הבינה את הצורך בהגברת אמצעי האכיפה ברשות לניירות ערך, אך ביקשה גם לשמור על זכויות המפירים ועל תקינות ההליך שיתנהל.

הוועדה חששה ממתן כוח מופרז לרשות ניירות ערך ולעומד בראשה. כדי ליצור איזונים ובלמים שונתה ההצעה בכמה נקודות משמעותיות לעומת ההצעה שהביאה הרשות לניירות ערך. בנוסח הצעת החוק שהובאה בפני הוועדה הוצע כי יושב-ראש ועדת האכיפה יהיה יושב-ראש הרשות לניירות ערך. מכיוון שלפי הצעת החוק יושב-ראש הרשות גם קובע את גורלו של מסלול האכיפה – פלילי, מינהלי או עיצום כספי – הוועדה סברה שיש ליצור הפרדה ולנטרל את יושב-ראש הרשות מלעמוד בראש ועדת האכיפה. לפיכך נקבע שיהיו שני מותבי אכיפה – כל אחד מהם יהיה בראשות עובד הרשות לניירות ערך. כך יימנע מצב שבו יושב-ראש הרשות הוא גם המחליט על מסלול האכיפה וגם משמש השופט במסלול זה. נוסף על כך, כדי ליצור ודאות ושקיפות בכל הקשור להחלטת יושב-ראש הרשות, אם לפתוח נגד חשוד בחקירה פלילית או מינהלית, קבענו את אמות המידה להחלטה זו בחקיקה עצמה. אני מקצר, אדוני היושב-ראש, אני רוצה שחבר הכנסת חיים אורון ימשיך.

מכיוון שהליך האכיפה המינהלית עלול לשמש תחליף להליך הפלילי, עמדה הוועדה על כך שהפרוטוקולים של ההליך יהיו שקופים וגלויים, וגם סדרי-הדין של הוועדה יפורסמו. כמו כן, בנוסח שהובא לפני הוועדה סכומי העיצומים הכספיים שהיתה הרשות יכולה להטיל היו גבוהים מאוד, וכן נקבעו סכומים גבוהים מאוד לעיצום הכספי שיוטל במסגרת הליך האכיפה המינהלי. הוועדה סברה כי מדובר בסכומים מופרזים, ולפיכך הפחתנו את הסכומים. כך, למשל, הופחת סכום העיצום שאפשר להטיל על תאגיד בהליך מינהלי של הפרה לפי חלק ב' לתוספת מ-5 מיליון ש"ח ל-3 מיליון ש"ח; ביחס ליחיד שאינו נושא משרה – וכאן זה ממש אדם פרטי שיכול להיקנס – במקום 400,000 ש"ח שהיה בתחילה בהצעת החוק, הפחתנו את זה ל-25,000 ש"ח.

נוסף על כך קבענו הליך מיוחד, שליושב-ראש סמכות כמעט מוחלטת להורות על חיסיון של מידע שיוצג בפני המותב אך לא ייעשה בו שימוש לצורך ההכרעה בהליך. הוועדה סברה כי ההליך המוצע מעניק כוח רב מדי, וכן יש בו כדי לעורר חשש לתקינות ההליך. לפיכך החליטה הוועדה לבטל לחלוטין את ההסדר שהוצע ולהחיל את דיני הראיות בעניין זה – זה דבר חדש שהוועדה הוסיפה.

הוראה חשובה נוספת היא הוראה שאוסרת ביטוח ושיפוי של הליך האכיפה המינהלי. אנחנו בגלל זה, עם הארגונים ועם איגוד החברות הציבוריות, שדי התנגד לעניין הזה – אנחנו הגענו אתם להסדרים בנושאים אחרים.

בנוסח הצעת החוק שהובא בפני הוועדה לא נקבעה הוראה מפורשת המעניקה זכות ערעור למפר שהורשע בהליך אכיפה מינהלי. הוועדה סברה כי יש לעגן את זכות הערעור בצורה מפורשת וכן לקבוע את הדרך שבה יהיה אפשר לערער על החלטת המותב, ולפיכך נוספה הוראה שלפיה על החלטת מותב יהיה אפשר להגיש עתירה מינהלית.

השינויים שמניתי בפניכם הם רק חלק קטן מהשינויים שהוכנסו על-ידי ועדת הכספים בהצעת החוק. מדובר בהצעה ארוכה במיוחד, שמתקנת כמה חוקים. הנוסח המובא בפניכם כיום שונה מאוד מהנוסח שהובא בפני הוועדה לפני כמה חודשים. אני סבור כי ההצעה חשובה ומאפשרת לרשות לניירות ערך לאכוף את הדינים החשובים שחלים בתחום פעילותה בדרך חדשה מהדרכים הקיימות.

אני מקווה שהרשות לניירות ערך תפעיל את הליך האכיפה המינהלי החדש מתוך תשומת לב לזכויות המפירים ובשקיפות. בסיום דיוני הוועדה הבטיחה הרשות לניירות ערך שהפרות זניחות ייפתרו בתהליך של עיצומים כספיים, וכי השימוש במסלולי האכיפה השונים ייעשה על-ידי הרשות באופן אחיד ומתוך שיקול דעת זהיר.

אני מבקש לאשר את הצעת החוק הזאת.

אני מבקש מחבר הכנסת חיים אורון, שהשתתף בכל הדיונים, תרם תרומה רבה, להשלים תודה רבה.

היו"ר ראובן ריבלין:

תודה ויישר כוח ליושב-ראש ועדת הכספים. אני מזמין את חבר הכנסת חיים אורון לומר את דבריו לחוק זה. לאחר מכן נעבור להצבעה בקריאה שנייה ושלישית.

חיים אורון (מרצ):

אדוני היושב-ראש, אני לא אאריך בדברי. אני רוצה להעיר שתי הערות עקרוניות, ואחת כאילו טכנית. ההערה העקרונית הראשונה, שגם ידידי חבר הכנסת גפני עמד עליה, זה החשש הגדול, שהוא מאוד עורר אותנו, ואנחנו היינו, חברי הוועדה, שותפים לו – איך אנחנו לא עוברים גבול

מסוים ברגע שאנחנו נותנים אכיפה מינהלית בנושאים שיש סכנה שתהיה בהם פגיעה בזכויות יסוד של האזרח, והאיזון שאני מקווה שבסופו של דבר מצאנו אותו בחקיקה הזאת בין הרצון לתת בידי הרשות יותר כלים כדי להתמודד במערכת שנעשית יותר מסובכת ומורכבת, ובעיקרה חלק גדול מהונו של הציבור נמצא שם, ובין אי-פגיעה בזכויות יסוד, שהן בחוק הזה. ואני חושב שנמצא האיזון הנכון.

הנקודה השנייה היא הנקודה שבה – איך לא ליצור מצב שהמסלול הפלילי והמסלול המינהלי ישחקו בהם לתועלתו של מי שאוכף, הסמכות בידי, באופן שעוד פעם זה יהפוך לאיזה שני כלים שמשתמשים בהם בהתאם לנוחיות. ואני שמח שגם חברי הוועדה וגם אנשי הרשות שיושבים פה – הגענו לאותו איזון שאפשר לנו בסופו של דבר להצביע על החוק הזה פה-אחד.

היו"ר ראובן ריבלין:

כמו חוק התכנון והבנייה בעניין צו מינהלי וצו שיפוטי?

חיים אורון (מרצ):

כן, אבל פה זה הרבה יותר מרחיק לכת מאשר בחוק התכנון והבנייה. נכון, הנושא הזה עלה יותר מפעם אחת – שהוא כבר קיים בכמה מקומות. כאן גם היקפי הענישה הם בסדרי גודל, מיליונים וכו', וגם יש פה סנקציה של ביטול עיסוק, ועוד דברים, אני לא רוצה להרחיב.

אני דווקא רוצה להעיר הערה כאילו טכנית. אני יודע שיש סטטיסטיקות ויש פרסומים, כמה הצעות חוק פרטיות הגיש חבר כנסת. אין סטטיסטיקה, ואולי טוב שכך, מה קורה לחוק כזה, שמגיע מהממשלה, ואיך הוא יוצא מהכנסת, ואיזו עבודה עושים חברי כנסת בשיתוף הארגונים השונים, האינטרסים השונים, ומוציאים מתחת ידם מלאכה שהם יכולים להיות גאים בה. זאת פעולה שמתנהלת מתחת לרדאר; לא הרדאר התקשורת, לא הרדאר הציבורי.

היו"ר ראובן ריבלין:

אין על זה כותרות בעיתונים.

חיים אורון (מרצ):

אין על זה כותרות, ואין על זה שום בונוס. ואדוני היושב-ראש, אתה מכיר את המציאות, שיושבים שניים-שלושה חברי כנסת עוד ישיבה ועוד ישיבה, שעשויה להיראות משעממת, אבל בסופו של דבר עושים חקיקה מאוד משמעותית, מבלי לזלזל באף חקיקה פרטית, לא של עצמי – גם אני משתמש בזה רבות – ולא של חברי. חוסר ההבנה שזה התחום הכי מהותי, ובו מושקעות התשומות

הכי גדולות וגם האפקט הכי גדול מבחינת החקיקה, אולי יותר מאשר תיקון לחוק כזה או אחר, שכולנו רוצים להתגאות בו.

ואני רוצה לסיים ולומר שאני באמת חושב שהיושב-ראש – אגב, כבר לפחות בעוד שני חוקים, כמו חוק בנק ישראל וכמו חוק ההפקעות, שלושה חוקים מאוד גדולים, שאילו היו מופיעים בחוק ההסדרים, היו מתפצלים ופה היינו שוחטים אחד את השני, וההליך הזה גם גורם למצב שבסוף שלושת החוקים שמנתי פה, והם כולם גדולים מאוד – בעצם ההפקעות לא, אבל חוק בנק ישראל והחוק הזה עברו גם פה-אחד, ואני חושב שזה חשוב.

היו"ר ראובן ריבלין:

תודה רבה. השר פלד.

רבותי, הואיל ואין הסתייגויות, אנחנו עוברים להצבעה – מקשה אחת – בקריאה שנייה על הצעת חוק ייעול הליכי האכיפה ברשות ניירות ערך (תיקוני חקיקה), התשע"א–2011. קריאה שנייה. נא להצביע – מי בעד? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה מס' 9

בעד סעיפים 1–8 – 26

נגד – אין

נמנעים – אין

סעיפים 1–8 נתקבלו.

היו"ר ראובן ריבלין:

26 בעד, אין מתנגדים, אין נמנעים. אני קובע שהצעת חוק ייעול הליכי האכיפה ברשות ניירות ערך (תיקוני חקיקה), התשע"א–2011, עברה בקריאה שנייה.

אדוני יושב-ראש ועדת הכספים משה גפני מבקש ממני להצביע בקריאה שלישית, ולכן אני מצביע בקריאה שלישית, על-פי הצעת הוועדה. נא להצביע – מי בעד? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה מס' 10

בעד החוק – 27

נגד – אין

נמנעים – אין

חוק ייעול הליכי האכיפה ברשות ניירות ערך (תיקוני חקיקה), התשע"א-2011, נתקבל.

היו"ר ראובן ריבלין:

27 בעד, אין מתנגדים, אין נמנעים. אני קובע שהצעת החוק עברה בקריאה שלישית, ומברך את כל העושים במלאכה – יישר כוח לכולם. בבקשה.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

אדוני היושב-ראש, לא כולם יודעים את העבודה המושקעת בהצעת חוק מהסוג הזה, חוק כל כך גדול, ושצריך להגיע בו להרבה מאוד פתרונות ולהגיע לפשרות. העבודה שעשה צוות הוועדה ראוייה לציון, ואני מבקש להודות ליועצת המשפטית של הוועדה, עורכת-הדין שגית אפיק, לעורכת-הדין ענת מימון, לעורכת-הדין מירב תורג'מן, למתמחה רעות בן-נועם, למנהל הוועדה טמיר כהן, לצוות הוועדה – נעשתה פה עבודה רבה. חבר הכנסת אמנון כהן, היית שותף להליך החקיקה הזה –

--

אמנון כהן (ש"ס):

תודה רבה. ---

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

על הברכות. ואני מודה להם. תודה, אדוני היושב-ראש.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת גפני, יושב-ראש ועדת הכספים.

הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התוכנית הכלכלית**לשנים 2009 ו-2010) (תיקון מס' 6), התשע"א-2011**

[מס' מ/548; "דברי הכנסת", חוב' י', עמ' 14404; נספחות.]

(קריאה שנייה וקריאה שלישית)**היו"ר מגלי והבה:**

אנחנו ממשיכים בסדר-היום, חברי חברי הכנסת. הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התוכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010) (תיקון מס' 6), התשע"א-2011 – קריאה שנייה וקריאה שלישית. יציג לנו את החוק חבר הכנסת חיים כץ, יושב-ראש ועדת העבודה, הרווחה והבריאות. בבקשה.

חיים כץ (יו"ר ועדת העבודה, הרווחה והבריאות):

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, אני מתכבד להביא בפני הכנסת את הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התוכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010) (תיקון מס' 6), התשע"א-2011, שהוגשה על-ידי הממשלה.

במסגרת חוק ההסדרים – רובי, אתה אוהב את זה – במסגרת חוק ההסדרים לשנים 2009 ו-2010 ביקשה הממשלה להגביל חברות מנהלות לנהל לכל היותר קופת גמל אחת מכל סוג, זאת כדי להתמודד עם מצב שבו חברה מנהלת מציעה לציבור לבחור בין מספר קופות גמל שבניהולה, למרות שאין ביניהן הבדל משמעותי – לאור הזהות במדיניות ההשקעה ובחברה המנהלת.

ריבוי קופות הגמל מאותו סוג אצל חברה מנהלת אחת נבע מהעברת קופות גמל מהבנקים אל חברות מנהלות, שכבר ניהלו קופות גמל מאותם סוגים, במסגרת רפורמת בכר.

תחילתה של הצעת החוק בחוק ההסדרים נקבעה ל-1 בינואר 2011.

אבל ראה מה הפלא – באותו חוק הסדרים של 2009 ו-2010 נקבע בחקיקה מזורזת שהחברות המנהלות יוכלו לנהל רק קופת גמל אחת, והנה הגיע ינואר 2011, כשנה וחצי אחרי, ובאה ממשלת ישראל ואומרת: תאריך לנו את התקופה בעוד שנה. אמרתי: למה? אם הבאתם את זה לחוק ההסדרים, וכל כך רציתם את זה, למה לדחות בעוד שנה?

יחד עם זה, בכל זאת אנחנו הסכמנו להאריך את הצעת החוק בחצי שנה. הצעת החוק המונחת בפניכם דוחה במקום בשנה, בשישה חודשים בלבד, ליום 1 ביולי 2011, במקום דחייה של

12 חודש, כפי שביקשה הצעת החוק מלכתחילה, כדי להבטיח מעקב אחר התקדמות הביצוע הדרוש להכנה למיזוג קופות הגמל. תחילתו של תיקון הוראות התחילה היא מ-1 בינואר 2011.

אני מבקש מכם, חברי הכנסת, לאשר את הצעת החוק הזאת בקריאה שנייה ובקריאה שלישית. תודה רבה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה. לחוק הזה כמובן אין הסתייגויות, ועל כן נצביע עליו גם בקריאה שנייה וגם בקריאה שלישית.

אנו עוברים להצבעה בקריאה שנייה על הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התוכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010) (תיקון מס' 6), התשע"א-2011.

הצבעה מס' 11

בעד סעיפים 1-2 – 26

נגד – אין

נמנעים – אין

סעיפים 1-2 נתקבלו.

היו"ר מגלי והבה:

בעד – 26, אין מתנגדים ואין נמנעים. אני קובע שהצעת החוק עברה בקריאה שנייה.

יושב-ראש הוועדה מרשה לי להצביע, כיוון שאין התנגדויות?

חיים כץ (יו"ר ועדת העבודה, הרווחה והבריאות):

אני אפילו מבקש ממך.

היו"ר מגלי והבה:

תודה.

אנחנו עוברים להצבעה בקריאה שלישית.

הצבעה מס' 12

בעד החוק – 24

נגד – אין

נמנעים – אין

חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התוכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010) (תיקון מס' 6), התשע"א–2011, נתקבל.

היו"ר מגלי והבה:

בעד – 24, אין מתנגדים ואין נמנעים. אני קובע שהצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התוכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010) (תיקון מס' 6) עברה גם בקריאה שלישית, ותופיע בספר החוקים.

הודעת הממשלה על העברת סמכויות משר לשר

היו"ר מגלי והבה:

חברי חברי הכנסת, אנחנו עוברים לסעיף הבא בסדר-היום: דיון והצבעה על בקשת הממשלה בהתאם לסעיף 31(ב) לחוק-יסוד: הממשלה, להעביר משר הפנים לשר לביטחון הפנים את הסמכויות על-פי החוקים שלהלן: 1. חוק שירות הכבאות, התשי"ט–1959 (להלן: חוק הכבאות), למעט סעיף 16 לחוק הכבאות, ואולם הסמכויות הנתונות לשר הפנים על-פי הסיפא של סעיף 16(ג) לחוק הכבאות – המתייחסות לאישור השר לאומדן ההוצאות לשירותי כבאות של כלל רשויות הכבאות, לרבות מקומות שהם מחוץ לתחומה של רשות מקומית ושהשר החליט שיש לקיים בהם שירותי כבאות – יועברו לשר לביטחון הפנים; 2. חוק איגודי ערים, התשט"ו–1955, לעניין איגודי ערים לכבאות בלבד. ואולם לא יפעיל השר לביטחון הפנים את סמכותו לפי סעיף 12 לחוק איגודי ערים, התשט"ו–1955, אלא בהסכמת שר הפנים. בהיעדר הסכמה יכריע ראש הממשלה. הסמכויות ביחס לאיגודי ערים לעניינים אחרים ייוותרו בידי שר הפנים; 3. סעיף 9 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח–1968; 4. סעיף 19(ב) לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ח–1965; 5. סעיף 2(א)(2) לחוק הבטיחות במקומות ציבוריים, התשכ"ג–1962.

ימסור את ההודעה השר לביטחון הפנים יצחק אהרונוביץ. כמובן, יש רשימת דוברים, ומי שרוצה להירשם – הרשימה פתוחה. לאחר מכן אני מתכונן לסגור אותה. בבקשה, אדוני.

השר לביטחון פנים יצחק אהרונוביץ:

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, אני מתכבד להודיע לכנסת כי הממשלה החליטה כדלקמן:

א. בהתאם לסמכות הממשלה לפי סעיף 31(ד) לחוק-יסוד: הממשלה, להעביר את שטח הפעולה של נציבות הכבאות וההצלה ממשרד הפנים למשרד לביטחון הפנים.

בהתאם לסעיף 9(א)(11) לחוק הממשלה, התשס"א-2001, אני מבקש להביא את דבר החלטת הממשלה בעניין העברת שטחי הפעולה לידיעתה של הכנסת.

סעיף קטן זה ייכנס לתוקפו לאחר קבלת אישור הכנסת לאמור בסעיף ב שלהלן, שעניינו העברת סמכויות על-פי דין משר הפנים לשר לביטחון הפנים.

ב. בהתאם לסעיף 31(ב) לחוק-יסוד: הממשלה, להעביר משר הפנים לשר לביטחון הפנים את הסמכויות על-פי החוקים שלהלן: 1. חוק שירות הכבאות, התשי"ט-1959 (להלן: חוק הכבאות), למעט סעיף 16 לחוק הכבאות, ואולם הסמכויות הנתונות לשר הפנים על-פי הסיפא של סעיף 16(ג) לחוק הכבאות והמתייחסות לאישור השר לאומדן ההוצאות לשירותי כבאות של כלל רשויות הכבאות, לרבות מקומות שהם מחוץ לתחומה של רשות מקומית ושהשר החליט שיש לקיים בהם שירותי כבאות, יועברו לשר לביטחון הפנים; 2. חוק איגודי ערים, התשט"ו-1955, לעניין איגודי ערים לכבאות בלבד, ואולם לא יפעיל השר לביטחון הפנים את סמכותו לפי סעיף 12 לחוק איגודי ערים, התשט"ו-1955, אלא בהסכמת שר הפנים. בהיעדר הסכמה יכריע ראש הממשלה. הסמכויות ביחס לאיגודי ערים לעניינים אחרים ייוותרו בידי שר הפנים; 3. סעיף 9 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968; 4. סעיף 19(ב) לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965; 5. סעיף 2(א)(2) לחוק הבטיחות במקומות ציבוריים, התשכ"ג-1962.

בהתאם לסעיף 31(ב) לחוק-יסוד: הממשלה, אני מבקש, בשם הממשלה, את אישורה של הכנסת להחליטה זו. תודה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לשר לביטחון הפנים. נרשמו כמובן כמה מחברי הכנסת להתדיין על החוק. אחרי שאני מזמין את דב חנין, אני מתכונן לסגור את הרשימה. בבקשה, חבר הכנסת דב חנין.

דב חנין (חד"ש):

אדוני היושב-ראש, רבותי השרים, עמיתי חברי הכנסת, אני עליתי לדוכן הזה כדי להתריע על מגמה שנראית לי חמורה ומסוכנת בכל הקשור לשירותי הכבאות, והיא המגמה של הפיכתם משירות אזרחי – חשוב, חיוני, מרכזי, שצריך לזכות בהרבה מאוד חיזוק ותגבור – לסוג של נספח נוסף של מערכת ביטחון. לדבר הזה, עמיתי חברי הכנסת, יש השלכות רבות, למשל השלכה מאוד קשה על זכויותיהם ומעמדם של הכבאים.

הכבאים האלה, שעשו את העבודה המופלאה, חירפו את נפשם למוות, התגייסו, באמת, באמצעים דלים, אבל באומץ אישי מאוד גדול, כדי לכבות את שרפת הענק בכרמל; הכבאים האלה, אדוני היושב-ראש, עלולים להיות אלה שישלמו את המחיר הגדול על מה שקרה בכרמל, וזה, עמיתי חברי הכנסת, לא רק לא צודק, זה גם מאוד-מאוד לא חכם, כי כבאים שיש להם זכויות, שיש להם מעמד, שיש להם יכולת התארגנות, שהם אזרחים עם כבוד ועם אחריות, יכולים לעשות את עבודתם הרבה יותר טוב מאשר ברגים בתוך מערכת שבאופן מלאכותי מסופחת למערכת המשטרה או למערכת הצבא או למערכת פיקוד העורף או לכל מערכת אחרת, שלא משרתים בה אזרחים ולא עובדים בה אזרחים.

עמיתי חברי הכנסת, סביב הפרשה של השרפה בכרמל היו – – –

היו"ר מגלי והבה:

חבר הכנסת כץ, אל תפריע לשר האוצר. חברים, אי-אפשר לבקש עוד פעם ועוד פעם.

דב חנין (חד"ש):

אדוני היושב-ראש, סביב השרפה בכרמל היו לא מעט ספינים והאשמות והדבקות תוויות, וכבר החליטו איזה שר אחראי לעניין, ואפילו ראש הממשלה, כך אני מבין, בלויאליות האופיינית לו, לא התגייס להגנתו של אותו שר. טוב, זה לא מפתיע, זה מאפיין את מר נתניהו בהתייחסות לשותפים שלו, אבל זה עניין פנימי של השותפים. אתה יודע, יש אנשים שאוהבים שיוקרים עליהם וגם חושבים שזה גשם. זה עניין פנימי בין שרי הממשלה ומפלגות הקואליציה, ואני בוודאי לא הולך להציע להם איך לנהוג בינם לבין עצמם. הם לא יודעים לנהוג בינם לבין עצמם בלויאליות ובאיזשהו מינימום של קולגיאליות, זה באמת עניינם.

אבל באותה הזדמנות גם ייפגעו אותם כבאים, אותם אנשים שזכאים להמשיך לעבוד עם זכויות, עם מעמד, עם ועד עובדים, עם יכולת התארגנות, עם זכות התארגנות; שגם זה ייפול קורבן

לאותה מערכת של ספינים ואנטי-ספינים שכל כך מאפיינת את הקואליציה הזו, עמיתי חברי הכנסת, זה יהיה חבל, זה יהיה מסוכן, זה יהיה מזיק, ואת זה אני מציע לכנסת לא לעשות.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת דב חנין. אני מזמין את חבר הכנסת שלמה מולה.

נסים זאב (ש"ס):

את המהלך הזה יזם שטרית בזמנו, לפני מספר שנים. זה לא קשור בכלל לאירוע.

היו"ר מגלי והבה:

מה קרה, חבר הכנסת נסים זאב? אתה עולה אחר כך לדבר.

שלמה מולה (קדימה):

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, צריך להגיד בהגינות וביישר, בעת השרפה ההיא שבה נספו 44 אנשים, מי שתפקד היטב הוא השר לביטחון פנים. אין חולקים על תפקודו לגבי הדברים הטובים שהוא עשה. השאלה היא, אדוני היושב-ראש, האם זאת צריכה להיות התשובה של הממשלה – במקום שהממשלה תקים ועדת חקירה ממלכתית לבדוק את כל המשרדים, את תפקודם, תיתן תשובות ברורות לאותם אנשים, בני המשפחות, ולעם ישראל באמצעות הקמת ועדת חקירה ממלכתית.

ראש הממשלה, כדרכו, בורח מאחריות ועוד פעם מוצא את הפתרון בלגלגל את האחריות בין שר לשר. אדוני היושב-ראש, הבעיה איננה העברת הסמכויות לשר לביטחון פנים. נניח מעבירים את הסמכויות לשר לביטחון פנים. לא בכדי הסמכויות לא הועברו בעבר לשר לביטחון פנים. הסמכויות לא הועברו, כי קודם כול רצו להבטיח את זכויותיהם של אותם כבאים.

אדוני היושב-ראש, אני חושש, כפי שאמר ידידי הטוב דב חנין, במקום שבו לא שומרים על זכויותיו של האדם, אין לו את חופש ההתאגדות וההתארגנות, המסדרון מאוד חלקלק כשמביאים את האנשים באמצעות פקודות. כשאתה מביא את האנשים, אזרחים, לפעול באמצעות פקודות ואתה לא נותן את הזכות הבסיסית שלהם – שכר הוגן וזכויות סוציאליות הוגנות – אתה פוגע באנשים.

אני הייתי רוצה, אדוני היושב-ראש, שקודם כול, לפני שמעבירים את הסמכויות, יגידו לנו מה הן הזכויות של הכבאים, מה השכר שלהם, איך מבטיחים את היכולת הסוציאלית שלהם כדי שיוכלו

לעבוד בצורה נאותה. האם שכרם יהיה כמו שכר אנשי הביטחון? האם הזכויות הסוציאליות יהיו כמו של אנשי הביטחון? ואז, יכול להיות, יש טעם לדון בעניין.

אבל אתם הבאתם את ההחלטה הזאת בצורה כזאת שהיא פוטרת למעשה, מגלגלת את האחריות. כל שלושה שבועות, כל יומיים-שלושה מתכנסים, מקיימים דיונים כאלה ואחרים, כדי להשכיח את אותה השרפה הקשה, את אותו המחדל שבו קיפחו את חייהם 44 אנשים, אדוני היושב-ראש.

לכן, אני הייתי מצפה, אדוני השר לביטחון פנים – אתה תיתן לנו תשובות ברורות לפני שאנחנו מצביעים. מה זה אומר לגבי הכבאים? זכות ההתארגנות שלהם, חופש ההתאגדות שלהם, השכר שלהם, השכר הסוציאלי שלהם? זאת אומרת, אם אתה בא ואומר: היחס יהיה כך, כמו השוטרים הבכירים, אולי אנחנו נשקול. מדובר פה באנשים שבאמת הולכים לעבוד קשה ולסכן את חייהם, אבל בצד זה עד עכשיו היתה להם זכות ההתאגדות, ואת זה אתם אולי לא מבטיחים. אני יודע שבמשטרה אסור להפגין, במשטרה אסור לשבות; זה גם נכון שלא תהיה שביתה במשטרה. אבל מה קורה לגבי האנשים האלה? אנשים אזרחים הם, הם לא שוטרים. לכן, התשובה לא ברורה. לכן אנחנו היינו מצפים מהממשלה, במקום להעביר – יש הרבה שב"תים, שרים בלי תיק. תאמין לי, יכלו להעביר את זה לשם, להעביר לפה, אבל זה לא קרה והעבירו אליך. אבל אנחנו מצפים לקבל תשובות יותר ברורות. תודה רבה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת שלמה מולה. אני מזמין את חבר הכנסת מאיר שטרית. אחריו – אילן גילאון.

מאיר שטרית (קדימה):

אדוני היושב-ראש, רבותי חברי הכנסת, אדוני השר, כמי שהיה שר הפנים עד כהונתה של הממשלה הזו אני פעלתי נמרצות מאוד כדי לעשות את הרפורמה בכיבוי אש. לצערי, לפני כניסתי לכהונה לא ראיתי אף שר פנים לפני שעסק בכך בכלל. אני חשבת שבמצב של כיבוי האש, שהוא מצב די חמור בעיני, אין תשובה למדינת ישראל כאשר נהיה בשעת חירום, ושהדרך היחידה להשיג את התשובה הזו היתה לעשות רפורמה מוחלטת על-פי דוח-גינסור, ולכן פעלתי כדי ליישם זאת.

עשיתי שלושה מהלכים, אדוני השר. אני פשוט מעדכן אותך, כי זה יעבור לאחריותך על-פי ההצעה פה.

1. העברתי החלטת ממשלה בשנת 2007, והממשלה קבעה שיש להקים רשות כיבוי אש ארצית במשרד הפנים. הממשלה אישרה את זה פה אחד.

2. אנחנו התחלנו משא-ומתן עם איגוד הכבאים ועם האוצר, אגף השכר באוצר, נציבות שירות המדינה וכל האנשים הרלוונטיים לעניין, מתוך מגמה להגיע להסכם עם הכבאים. לא לעשות בעל כורחם אלא בהסכמה אתם. זה היה הליך, אגב, ארוך ביותר, לקח כמעט שנה של משא-ומתן עם הרבה מאוד ישיבות עם אנשי רשות הכיבוי וועד העובדים והנציגים שלהם כדי לנסות להגיע להסכמה.

לקראת סוף השנה הזאת אכן הגענו להסכמה – היא כתובה – לגבי היקף המשמרות, מספר העובדים, אופן העבודה, זכות השביתה, אפילו בזה הגענו להסכמה; זאת היתה אחת מנקודות הוויכוח הקשות ביותר. הפשרה היתה שיהיה מותר להם לעשות עיצומים מינהליים, ויהיה אסור להם לעשות שביתה במלחמה באש. זאת אומרת, כיבוי אש – בזה לא תהיה שביתה. עיצומים מינהליים נגד ההנהלה, ונגד זה – מותר להם. זאת היתה הפשרה שהסכמתי לה, אבל לא מתחת לזאת. אני לא יודע כיצד תנהג המשטרה.

אני ממליץ בפניך, אדוני היושב-ראש – אני, אגב, אמרתי בסוף הדרך שהמטרה שלי היא לא שתהיה עוד יחידה במשרד הפנים. המטרה שלי לפתור את הבעיה למדינה, ואני לא עומד על כך שרשות הכיבוי תישאר במשרד הפנים. אם מישהו חושב שיותר טוב לשים אותה במשרד אחר, אני לא אתנגד. אמרתי את זה גם למבקר המדינה כשהוא הכין את הדוח, אמרתי את זה בזמנו בממשלה. זאת אומרת, זה לא עניין של מלחמה אישית לקבל עוד יחידה.

בעולם כולו, במקומות שאני בדקתי, גם בארצות-הברית, למשל בניו-יורק, שהיא עיר קצת יותר גדולה ממדינת ישראל, פי-שניים, שם כיבוי האש עובד כיחידה אחת, מינהלית אחת. יש בעל בית אחד, יש מפקד אחד, יש סדר, יש מטה, יש הייררכיה, יש סדר בעבודה, יודעים מי נגד מי, אם קורה משהו יכולים להזעיק את כולם או את חלקם. העסק מאורגן למופת. ביקרתי שם, נפגשתי עם נציב הכבאות, ראיתי איך הם עובדים שם, באיזה צורה, וניסיתי ללמוד מהם כי אנחנו לא צריכים להמציא את הגלגל בכל דבר.

לדעתי, בעבודה שנעשתה עם ארגון הכבאים יש הישגים גדולים שהם הסכימו להם. אני ממליץ בפניך, אדוני השר, להשתמש בעבודה הזו שעשינו.

אם משרד הפנים יגיד לך שאין לו חומרים, אני אתן לך את החומרים, כי אני בכל זאת דאגתי לכך שיהיה עותק של החומרים הללו, של הישיבות ושל הסיכומים שהיו אתם.

אני מציע לך, אדוני השר, להכניס לתמונה בהתארגנות לעניין הזה את צוות – את איגוד העובדים, מה שנקרא ועד העובדים שלהם. דבר אתם; לשמוע מה יש להם להגיד. לדעתי, אי-אפשר

לכפות על עובדים, על כורחם – ואני הייתי אתם, אגב, במאבק מאוד חריף בזמנו, אבל אי-אפשר לאכוף על עובדים, על כורחם, שינוי מסגרת ומעבר ליחידה חדשה ולמשרד חדש בלי לתאם אתם. אני מאמין גם שאנשי המשרד שיעסקו בכך ילמדו מהם הרבה, כי הם חיים את השטח. הם יודעים מי נגד מי, מה קורה, מה צריך. שווה מאוד לשמוע אותם, ובעיקר שעשינו זאת. יש חומר כתוב שמסכם את הסיכומים שהיו אתם.

צריך לעשות – להקל את המעבר, כדי שזה יצליח, כי המטרה הרי ליצור איגוד כיבוי אש, רשות כיבוי אש – –

היו"ר מגלי והבה:

חברי הכנסת.

מאיר שטרית (קדימה):

– – שתיתן תשובה למדינת ישראל בעתות שלום ובשעת חירום, מסודרת, ולא בבלגן שעומד היום. היום, לצערי, כשיש כל כך הרבה איגודים שלכל אחד יש יושב-ראש, וגזבר, ומזכיר, ופוליטיקה שלמה, והנהלה, זה בלגן אחד מוחלט; אם לרשויות אין כסף, הכבאים לא מקבלים משכורת. זה מצב שצריך להיפסק, ולכן גם פעלתי בעניין. אני מאחל לך הצלחה במהלך.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת מאיר שטרית. השר ארדן, אני מבקש – אני שומע אותך עד פה. אני יכול להגיד לך גם על מה אתה מנחה. אי-אפשר. גם כאן, חברי הכנסת. חבר הכנסת חסון, תודה לכם. אתם מפריעים. מי שנואם פה שומע אתכם. חבר הכנסת אילן גילאון, אני מקווה שלא יפריעו, כי אנחנו שומעים את הדברים – – –

אילן גילאון (מרצ):

לא, לא, אין סיכוי, אדוני.

היו"ר מגלי והבה:

בבקשה.

אילן גילאון (מרצ):

אדוני היושב-ראש, אדוני השר, זה מזכיר ככה קצת את הסיפורים של "הגשש החיוור", שאמרו שאם יהיה שר למלחמה לא תהיה מלחמה; אולי אם יהיה שר לשרפות לא תהיינה שרפות. לצערי הרב, אדוני היושב-ראש, אם פעם היינו יכולים לכנות את ממשלות ישראל "מכבות שרפות", אז את התואר הזה אי-אפשר להעניק להן היום.

אני באמת חושב שזאת הזדמנות להצדיע לכבאים. אני חושב שבכל הזדמנות צריך להצדיע לכבאים על מה שהם עשו באירוע האחרון, באסון בכרמל, אבל גם על מה שהם עושים כל השנה, כל הזמן.

הבעיה המרכזית, אדוני, היא לא לאיזו סמכות של איזה שר הדבר הזה ייכנס, אלא אולי הסיפא של חבר הכנסת שטרית, שנאמרה בסוף – הרעיון המרכזי הוא קודם כול לקחת את הכבאים לתוך המשטרה, ואולי את התנאים של השוטרים קודם כול צריך להשוות לצבא. אולי ב-shift הזה צריך לעשות את זה ב"שוק" ובמעבר אחד.

הבעיה המרכזית בכבאות, מבחינת היכולת שלנו להקים רשות, אף אחד לא יחשוד בי שאני מהמעריצים של השר אלי ישי, אבל במקרה הזה זה קצת נראה לי יותר מדי כאילו שאנחנו צריכים לעשות "וי" על משהו שאנחנו מסיקים מסקנות, כי הבעיה היא לא באיזו אחריות מיניסטריאלית התיק הזה יהיה, אלא שתהיה קודם כול אחריות מיניסטריאלית.

שתי הבעיות הכי גדולות שיש – ולכן יש להקים את הרשות, ומדברים על כך הרבה מאוד זמן. האחת זה באמת הכושר והכוח לתפקד כמערכת שיכולה לתפקד עם כלים חדשים ועם אמצעים ומכשירים ומטוסים ודברים אחרים, במקום שהקונספציה הביטחונית היתה, אדוני, שמטוסים יכולים רק להדליק שרפות, ולא לכבות אותן. לכן צריך להיות איזשהו כוח וארגון חזק, שיכול לתת מענה לדבר הזה.

הדבר השני באמת זה להגן על הזכויות של העובדים האלה כתאגיד של עובדים, ולכן צריך להקים את האיגוד הארצי. הבעיה השלישית, ואולי החמורה מכולן: התאגידים היום הם מובלעות, אדוני, לשחיתות, לסיפורים, לבעיות מבעיות שונות, כאשר אנחנו ממנים שם כל מיני כוחות באנשים, ואנחנו לא אחת שומעים את מבקר המדינה, בזמן האחרון, מתייחס לאיגודי הכבאות ששייכים לרשויות.

אגב, לחלק את הנושא הזה, שהוא בביטחונה של מדינת ישראל בצורה הזאת, זה גם סוג מסוים של כסת"ח, כי תמיד אפשר להטיל את האחריות על מישהו אחר. ולכן, החשיבות אולי שזה יעבור למשרד לביטחון פנים, לגמרי לא. זה יכול להישאר במקום שלו, איפה שזה נמצא היום, ובלבד שתקום הרשות הארצית הזאת, ובלבד שכבאים יהיו צמודים מבחינת מערכת יחסי העבודה לצבא,

לדוגמה – יותר טוב מאשר למשטרה – ואחת ולתמיד להפסיק את האיגודים של איגודי הערים לכבאות, משום שזאת רעה חולה.

זאת מכבסה ענקית של שחיתות, ואני, אדוני, מידע אישי ובאופן אישי מטפל היום במקרים שאתה לא מאמין איך כל מיני גורמים מושחתים שמתקדמים בתוך המערכת מסיעים בכבאות שלהם, הישנות, כל מיני מצרכים וחומרים לחנויות שלהם, שהם מקיימים באופן עצמאי במקביל לזמן שעות העבודה, והשר יודע על מה אני מדבר. תודה רבה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת אילן גילאון. חבר הכנסת נסים זאב, אחרון המתדיינים בסוגיה הזאת. חבר הכנסת נפאע גם כן.

נסים זאב (ש"ס):

אדוני היושב-ראש, כבוד השר, אני לא יודע אם זה נכון וחכם להעביר את זה למשרד לביטחון פנים כקבלת אחריות, כי אני לא חושב שזה משנה איפה שזה יהיה. זה יכול להיות במשרד הפנים. אם הבעיה היא הסמכות, זה לא הבעיה. הבעיה היא התקציב. כאשר ב-2002 אני הייתי בין החברים פה שהתריעו על מערך כיבוי מוטס – טייסת כיבוי שצריכה להיות בעקבות הביטול של ה"יסעורים", שהיו במערך הכיבוי, בזמנו, לאחר שצה"ל החליט שלא לעשות בהם שימוש של כבאות. אני זוכר שהעליתי את זה פה, בכנסת, היה פה דיון רציני, וההחלטה היתה שסגן השר דוד אזולאי, שהיה סגן שר הפנים, שדיבר בזמנו עם שר הפנים, והיתה החלטת הממשלה שאין צורך במערך כיבוי מוטס. אני חושב שזאת היתה אחת הטעויות של הממשלה, ובמשך שנים אף אחד לא חשב, עד שהאסון הזה קרה.

דבר נוסף – אני חושב שכל הנושא של איגוד הכבאות של 24 איגודי ערים – אני לא חושב שהרשויות המקומיות ששות לעניין הזה, וגם העובדים לא כל כך מרוצים מהרעיון הזה. לכן אני חושב שהדבר הזה חייב להיות בתיאום מלא לפני שמקבלים החלטה סופית; צריך לקיים ישיבות ודיונים רציניים כדי שחלילה וחס הנושא הזה לא יביא לאיזשהו מצב של, הייתי אומר – מרירות, ואחר כך, הייתי אומר – מחאה מיותרת.

בוודאי אני חושב ששר הפנים הנוכחי, וגם השר הקודם, השר שטרית, הם בנו את המהלך הזה, חשבו שזה נכון שזה יהיה אצל השר לביטחון פנים, אבל אני אומר שוב, בלי תקציב רציני שיגבה את כל המערך הזה, הדבר הזה יהיה מיותר.

מאיר שטרית (קדימה):

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת נסים זאב. אני מזמין את חבר הכנסת סעיד נפאע. לאחר מכן, עוברים להצבעה.

היו"ר ראובן ריבלין:

אדוני היושב-ראש, יש פה איזו מסורת שחבר הכנסת נסים זאב הוא האחרון – – –

היו"ר מגלי והבה:

חבר הכנסת נסים זאב לפעמים לא מקפיד על התורה הזאת. בבקשה.

סעיד נפאע (בל"ד):

כבוד היושב-ראש, תודה רבה, כבוד השר, ביום שישי האחרון היתה עצרת רבת משתתפים בדאלית-אל-כרמל בנוכחות שני ראשי המועצה, אומנם בנושא אחר לגמרי, אבל אין ספק שהשרפה בכרמל עלתה, ועלתה בכוח שם. לאחר כל מה שהיה – כבוד השר יודע מה שהיה בזמן השרפה, וכל מה שדובר לגבי אותם נערים, וההתמרמרות שהיתה בכפרים האלה.

כבוד היושב-ראש הוא בן כפרי. אנחנו נמצאים בתוך שמורת טבע, והתחנה הכי קרובה זה "כרמל". לא מזמן היתה שרפה בבית בבית-ג'ן, והיית צריך לראות את המשאית של כיבוי האש מקרטעת בעליות בין ראמה לבין בית-ג'ן. אותי לא מדאיגה ההעברה ממשד הפנים למשרד לביטחון הפנים. מה שמדאיג באמת – האם בסופו של דבר זעקתם של כפרי הכרמל תיפול על אוזניים קשובות בנושא של תחנת כיבוי אש בכרמל, והאם בסופו של דבר אכן – לא בבית-ג'ן ספציפית, אבל לפחות בכפרים האלה, ואתה יודע שיש שם גוש של כפרים בתוך שמורת הטבע, אכן הפעולה הזאת תתרום במשהו כדי שהמצב הזה ישתפר. תודה רבה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת סעיד נפאע. חברי חברי הכנסת, מי שרוצה להצביע, לשבת במקומו. אנחנו עוברים להצבעה. דיון והצבעה על בקשת הממשלה בהתאם לסעיף 31(ב) לחוק-יסוד:

הממשלה, להעביר משר הפנים לשר לביטחון הפנים את הסמכויות על-פי החוקים שהקראתי קודם.
חבר הכנסת אקוניס, נא לשבת אם אתה רוצה להצביע.

אופיר אקוניס (הליכוד):

היו"ר מגלי והבה:

ק.

עוברים להצבעה.

הצבעה מס' 13

בעד הודעת הממשלה – 29

נגד – 4

נמנעים – אין

הודעת הממשלה בדבר העברת סמכויות משר הפנים לשר לביטחון פנים נתקבלה.

היו"ר מגלי והבה:

בעד – 29, נגד – 4. אם כן, אני קובע שכמובן, בקשת הממשלה אושרה.

בקשת הממשלה להאריך בצו את תוקפו של חוק האזרחות והכניסה לישראל

(הוראת שעה), התשס"ג-2003

היו"ר מגלי והבה:

אנחנו ממשיכים בסדר-היום: בקשת הממשלה להאריך בצו את תוקף חוק האזרחות – חבר הכנסת אלקין. רגע, אני לא מבין, תאמינו לי שזה לא התנהלות מכובדת.

אופיר אקוניס (הליכוד):

היו"ר מגלי והבה:

אבל כל הזמן אתה מפריע.

אופיר אקוניס (הליכוד):

אני הולך.

היו"ר מגלי והבה:

אתה יכול ללכת. אי-אפשר ככה.

דב חנין (חד"ש):

אדוני היושב-ראש, הערה לסדר.

היו"ר מגלי והבה:

אנחנו עוברים לבקשת הממשלה להאריך בצו את תוקפו של חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003. יציג את הבקשה השר גלעד ארדן, בבקשה. לאחר מכן יש הצעה לסדר. בבקשה. רק רגע, השר ארדן.

דב חנין (חד"ש):

אדוני היושב-ראש, אדוני השר, משהו מאוד לא תקין קורה בכנסת כאשר מבקשים מאתנו להאריך בעצם בצו חוק שאיננו מונח על שולחנם של חברי הכנסת, חברי הכנסת אפילו לא יודעים לדעתי, לצערי, מה הם מתבקשים להאריך, מהן משמעויות ההארכה הזאת. הדבר הזה הוא לא תקין, הוא לא נכון –

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

אז אני אסביר.

דב חנין (חד"ש):

– – הוא לא סביר, גם אם הוא פורמלית מתיישב עם התקנון, גם בזה יש לי ספק גדול. אני חושב, אדוני היושב-ראש, שראוי לקבל בעניין הזה חוות-דעת גם של הייעוץ המשפטי בכנסת, אבל ראוי שלפני שיתחיל הדיון בסעיף הזה, החוק הזה יונח על שולחנם של חברי הכנסת כדי שידעו בדיוק מה אנחנו מתבקשים להאריך עכשיו.

היו"ר מגלי והבה:

חבר הכנסת דב חנין, אתה מעלה סוגיה חשובה, אבל מציג לי סגן המזכיר שהונח מכתב ועליו מצורף הצו.

דב חנין (חד"ש):

לא ניתן לחברי הכנסת – – –

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

בהתאם למה שהחוק מאפשר.

דב חנין (חד"ש):

אי-אפשר לקבל אותו מאף אחד פה במליאה – לא את המכתב ולא את הצו, ולא את הנספח. אי-אפשר. ולכן, אי-אפשר לקיים על זה דיון.

אופיר אקוניס (הליכוד):

חיפשנו אותך, פתאום אנחנו רואים אותך שם – – –

מירי רגב (הליכוד):

חיפשנו אותך – – –

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

אותי?

היו"ר מגלי והבה:

אולי אתה רוצה להפוך את המליאה לפינת השיחות שלך, חבר הכנסת אקוניס?

אופיר אקוניס (הליכוד):

היו"ר מגלי והבה:

אני אומר לך, אני אוציא אותך מהאולם. זה מקום מספיק מכובד בשביל לא לעשות את הצחוקים האלה.

אופיר אקוניס (הליכוד):

הכול מצולם.

היו"ר מגלי והבה:

לאחר בדיקה, חבר הכנסת דב חנין, גם היועץ המשפטי של ועדת הפנים והגנת הסביבה אישר שהחוק הונח, וההליך התבצע בהתאם.

דב חנין (חד"ש):

איפה הוא? לא נמצא. מישהו יכול -- --

היו"ר מגלי והבה:

לא, אני מדבר על לפני זה.

דב חנין (חד"ש):

לא קיים.

קריאה:

מה לא קיים?

היו"ר מגלי והבה:

תודה, חבר הכנסת דב חנין. אנחנו נמשיך בסדר-היום. בבקשה, השר ארדן.

דב חנין (חד"ש):

יש רק כותרת ואין צו. אני לא מאמין שיש צו, כי אף אחד לא הראה לי אותו. אני פשוט לא מאמין – – –

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

אני יכול להתחיל, אדוני היושב-ראש?

היו"ר מגלי והבה:

חבר הכנסת דב חנין מעלה סוגיה חשובה.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

היא חשובה, מצוין, אבל בקשת הממשלה עברה את הייעוץ המשפטי של הכנסת ונקבע שמה שהממשלה כרגע מבקשת הוא בהתאם למה שהחוק מאפשר.

דב חנין (חד"ש):

אבל חייבים להביא את זה בפנינו. אני לא מאמין שיש צו. מישהו צריך להוכיח לי.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

אז אתה תשמע עכשיו שיש בקשה.

דב חנין (חד"ש):

זה צריך להיות כתוב.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

דרך אגב, הבקשה היא להארכת מועדים.

דב חנין (חד"ש):

אני לא מאמין שהיא ישנה, אני רוצה לראות אותה כתובה.

חיים אורון (מרצ):

למה, מזכירות הכנסת, לא מניחים מסמכים בפני חברי הכנסת?

דב חנין (חד"ש):

מה קורה פה?

היו"ר מגלי והבה:

נטען שהמזכירות הניחה את המכתב עם הסעיף הרלוונטי להארכה. היועץ המשפטי של ועדת הפנים והגנת הסביבה – – –

עפו אגבאריה (חד"ש):

זה לא היה אצל אף אחד.

דב חנין (חד"ש):

הם לא הניחו את זה.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

כנראה אולי לא צריך. לא יודע. אנחנו לא אומרים – – –

היו"ר מגלי והבה:

השר ארדן, אני מציע לך, אל תענה במקום הכנסת ולא במקום היושב-ראש.

דב חנין (חד"ש):

אדוני, אני חושב שיש חובת הנחה ואני חושב שלא הניחו. אני לא – – – איפה הניחו את זה?

אברהם מיכאלי (ש"ס):

שאלה שאלתית.

היו"ר מגלי והבה:

נחה דעתי לגבי התשובה שקיבלתי ממזכירות הכנסת. אנחנו נמשיך את הדיון. זה בהתאם לנהלים, לפי היועץ המשפטי של ועדת – – –

דב חנין (חד"ש):

אין לנו את הצו – – –

היו"ר מגלי והבה:

אבל, אדוני, תסתכל בניירות שלך אם אין לך את הצו – – –

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

אז אולי לא צריך שיהיה.

קריאות:

– – –

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

אז לכו תשאלו את היועץ המשפטי של ועדת הפנים.

שלמה מולה (קדימה):

מה זה קשור?

דב חנין (חד"ש):

על מה אתה רוצה שנדון אם – – –

היו"ר מגלי והבה:

השר ארדן, שוב, אני לא רוצה להעיר לך. אתה מתערב בנושאים לא שלך, עם כל הכבוד.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

אדוני, אתה מחזיק אותי על הדוכן. אז אדוני יקרא לי כאשר הוא יחליט אם הוא רוצה לנהל את הדין או לא – –

היו"ר מגלי והבה:

נכון. השר ארדן, תודה.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

– – או שאדוני יחליט, או שהוא ימשיך לנהל דו-שיח עם חבר הכנסת.

היו"ר מגלי והבה:

אנחנו ננהל, אז תחכה עד שנקרא לך.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

מאה אחוז.

היו"ר מגלי והבה:

חכה עד שנקרא לך.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

תנצל את סמכותך – – –

היו"ר מגלי והבה:

לפחות אני מנצל את סמכותי בהגינות וברשות.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

תעצור את הדיון ותקרא ליועץ המשפטי של ועדת הפנים. כתבתם בסדר-היום משהו, אז תעמוד בו.

היו"ר מגלי והבה:

אוקיי. אנחנו עושים הפסקה של חמש דקות.

(הישיבה נפסקה בשעה 19:48 ונתחדשה בשעה 19:52).

היו"ר מגלי והבה:

חברי חברי הכנסת, אנחנו מחדשים את הישיבה. נא לשבת.

היו"ר ראובן ריבלין:

אדוני היושב-ראש, אדוני השר, ארדן, אנחנו גם התלבטנו אתמול בשאלה, האם כאשר אנחנו מבקשים הארכת תוקפו של חוק, צריך להניח את החוק בפני חברי הכנסת. וקיבלנו הנחיה כזו מהיועץ המשפטי של הכנסת, לאמור: כאשר הכנסת מאריכה תוקף חוק שכבר אושר על-ידה, צריך להודיע לסיעות – ואכן כך עשינו, כאשר הודענו אתמול לסיעות והנחנו בפניהן גם את הבקשה של הממשלה. ולפי הנחיית היועץ המשפטי, אין צורך בהנחת החוק עצמו, שהוא חוק שכבר הונח על

שולחן הכנסת וכבר אושר על-ידה. אז יש חזקה משפטית כפי שהסבירו לי, שחברי הכנסת יודעים את החוק.

אני מוכרח לומר שטענתו של חבר הכנסת דב חנין היא מאוד מלומדת ומאוד בעייתית, ואנחנו גם, אתמול, התלבטנו בנושא זה, יחד עם המשנה למזכירת הכנסת ומזכירת הכנסת, כולנו יחד, עם הייעוץ המשפטי. ולכן, אני חושב שמבחינת ההליך, ייתכן שבאמת אנחנו נצטרך לבוא ובוועדת פרשנות לראות, שגם כאשר מבקשים להביא חוק צריך להניח את החוק, אם כי אין חובת הנחה במובן זה, שהיא החובה המוטלת עלינו על-פי התקנות.

לכן, אפשר להמשיך את הישיבה ולאפשר לשר להציג את עמדתו. על כל פנים, כל מה שאני רוצה לומר זה מה שעשינו אתמול, וזאת ההנחיה שקיבלנו על-ידי הייעוץ המשפטי. תודה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה ליושב-ראש שהשכיל אותנו וגם הודיע למליאה על מה שהיה בנושא הייעוץ המשפטי בסוגיה שהעלה חבר הכנסת דב חנין.

אבל אני רוצה לחזור לשר ארדן: ההערות שלך הן מיותרות, ואני לא מקבל אותן כיושב-ראש. אז ככה, כמו שאנחנו לא מתערבים לך בעבודת הממשלה שלך, אנא ממך, להבא, אל תתערב – ואני אומר את זה לפרוטוקול – בעבודתך, לא היושב-ראש ולא עבודת הנשיאות לכנסת. עכשיו אני מזמין את חבר הכנסת ארדן, השר ארדן, להציג. בבקשה. נא לשבת, חברים, לכבד את השר ארדן.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

תודה.

אדוני היושב-ראש, קודם כול אני מבקש להתנצל בשם שר הפנים, השר ישי, שהיה אמור להציג את הארכת תוקף חוק האזרחות בפני הכנסת, אך כיוון שהוא משתתף היום ביום האזכרה, יום ה-30 – – –

היו"ר מגלי והבה:

רק רגע, השר ארדן. שר האוצר, אני מניח שאתה צריך לשבת פה בשביל להבין כמה אתם מפריעים לדובר ולאלה שיושבים פה. ואחר כך השר ארדן אומר לי: למה אתה מעיר לשרים. בבקשה.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

אז אני ממשיך את ההתנצלות שלי בשם שר הפנים, חבר כנסת אלי ישי, שמשתתף כרגע באזכרה, ביום ה-30 לפטירתו, מותו, של הכבאי דני חייט, זיכרונו לברכה, ולכן נאלץ לבקש ממני להציג את הארכת מועדי החוק.

הרקע להחלטת הממשלה הראשונה, ולאחר מכן לחקיקת החוק שאנו עוסקים בו היום, חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003 – הארכת תוקף, הרקע היה בחינת המציאות הביטחונית מאז פרוץ העימות המזוין בין ישראל לפלסטינים, אשר הראתה מעורבות גוברת והולכת של פלסטינים תושבי האזור, אשר ניצלו את מעמדם בישראל, שנתקבל בעקבות הליכי איחוד משפחות עם ישראלים, לשם מעורבות בפעילות טרור, ובכלל זה סיוע לביצוע פיגועי התאבדות. תעודות הזהות הישראליות, אשר ניתנו לתושבי האזור לשעבר, אפשרו להם תנועה חופשית בין שטחי הרשות לישראל, והפכו אותם לאוכלוסייה מועדפת על ארגוני הטרור לביצוע פעילות עוינת בכלל ובשטח ישראל בפרט.

תוקפו של החוק נקבע לשנה אחת, ועם סיומה הוארך תוקפו עוד מספר פעמים.

הצורך בהארכת תוקף החוק בשישה חודשים נובע מהחלטת הממשלה מס' 1379 מיום 14 בפברואר 2010, אשר בהתאם לה הוקם צוות בראשות ראש הממשלה, לשם גיבוש תזכיר חוק בנושאים הקשורים בהגירה לישראל. בהתאם להחלטת הממשלה: "המדיניות שתגובש בתזכיר החוק תאפשר למדינת ישראל להגשים את האינטרסים הלאומיים שלה, את ערכיה כמדינה יהודית ודמוקרטית ואת האתגרים הניצבים בפניה, תוך שמירה על זכויות האדם. כמו כן, בגיבוש תזכיר החוק תהיה התייחסות, בין היתר, לנושאים הבאים: הגירת בני משפחה, כניסת עובדים, כניסתם של מסתננים, פליטים ומבקשי מקלט לישראל ומתן מעמד לאלו שהוכרו כפליטים".

בהתאם להחלטת הממשלה מס' 2137 מיום 25 ביולי 2010, יכלול תזכיר החוק שיגובש פרק שנועד להתמודד עם בקשות לכניסה והשתקעות בישראל של נתינים זרים ממדינות אויב, או מאזורים שכניסת נתיניהם לישראל טומנת בחובה פוטנציאל סיכון, או מאזורים המצויים בעימות מתמשך עם מדינת ישראל, לרבות בהיבטי הביטחון הלאומי של מדינת ישראל.

בחודשים האחרונים – מאז החלטת הממשלה, להזכירכם: פברואר 2010 – קיים הצוות מספר רב של דיונים, לרבות דיונים בראשות המועצה לביטחון לאומי ואף בקבינט המדיני-ביטחוני. בדיון האחרון שנערך בקבינט המדיני-ביטחוני ביום 2 בינואר 2011, הנחה הקבינט את שר המשפטים לגבש נוסח חקיקה, על-פי מתווה שאותו אישר הקבינט על-פי המלצת שר המשפטים ובהתאם להחלטת הממשלה כאמור, המתבסס, בין היתר, על שיקולי ביטחון לאומי. גיבוש תזכיר החוק עומד ממש לפני סיום, אך יידרש פרק זמן נוסף עד להפצתו ועד לסיום הליכי החקיקה.

בינתיים, עד לסיום הליכי החקיקה, הנחה הקבינט המדיני את שר הפנים להאריך את הוראת השעה המסדירה את נושא איחוד המשפחות מתחומי הרשות הפלסטינית ומרצועת-עזה עד חצי שנה נוספת. אני מדגיש: עד חצי שנה נוספת. הטעם להארכת הוראת השעה הוא, כי חרף הירידה בהיקפי הטרור מתחומי איו"ש, קיים עדיין פוטנציאל מוגבר לסיכון ביטחוני מאוכלוסיית מבקשי איחוד המשפחות מקרב תושבי איו"ש. זאת, בשל האפשרות המוכחת להסתייע בנמנים עם אוכלוסייה זו לשם ביצוע פיגועי טרור, לאור נגישותם העדיפה ליעדים בישראל.

בעניין רצועת-עזה, ביום 19 בספטמבר 2007 קבע הקבינט המדיני-ביטחוני כי "ארגון ה'חמאס' הוא ארגון טרור שהשתלט על רצועת-עזה והפך אותה לשטח עוין. ארגון זה נוקט פעילות עוינת נגד מדינת ישראל ואזרחיה, ומהווה את הכתובת האחראית לפעילות זו. לאור זאת הוחלט לאמץ את ההמלצות שהציגה מערכת הביטחון, ובכלל זה המשך הפעילות הצבאית והסיכולית נגד ארגוני הטרור. נוסף על כך יוטלו הגבלות נוספות על שלטון ה'חמאס' ותוטל מגבלה על תנועת אנשים מן הרצועה ואליה".

לדעת גורמי הביטחון, האיום מפני כניסת תושבי רצועת-עזה לישראל התגבר משמעותית מאז יציאת צה"ל מרצועת-עזה, ולנוכח שליטת ה"חמאס" המלאה והאפקטיבית ברצועה כולה. לנוכח האמור, הנחתה הממשלה החל ביולי 2008 את שר הפנים ומי שהסמיך לכך להימנע מאישור בקשות לכניסה וישיבה בישראל של תושבי רצועת-עזה המוגשות לפי סעיפים 3 ו-3א(2) לחוק, ובהתאם לכך הורה שר הפנים כאמור.

עמדתם העדכנית של גורמי הביטחון בעניין רצועת-עזה היא כי לא חל שינוי במצב הביטחוני ברצועה בהקשר האמור, כפי שמתואר לעיל.

לנוכח כל האמור מוצע לקבוע כי רצועת-עזה עודנה אזור שבו מתבצעת פעילות העלולה לסכן את ביטחון מדינת ישראל ואזרחיה, ולפיכך להנחות את שר הפנים בהתאם לאמור בסעיף 3ד לחוק.

ולסיכום, אדוני היושב-ראש, הכנסת מתבקשת – – –

חיים אורון (מרצ):

זה חל רק על עזה?

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

לא. הסברתי קודם את איו"ש, ובסוף הסברתי את עזה.

חיים אורון (מרצ):

— — —

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

לא הקשבת, אז.

חיים אורון (מרצ):

תאמין לי שהקשבת. אם לא הייתי מקשיב לא הייתי יודע לשאול את השאלה הזאת. הסברתם שבעזה יש "חמאס" וזה. מה יש בגדה?

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

אתה רוצה שאני אקריא לך מה שהקראתי?

חיים אורון (מרצ):

לא לא, תודה.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

הטעם להארכת הוראת השעה הוא כי חרף הירידה בהיקפי הטרור מתחומי איו"ש קיים עדיין פוטנציאל מוגבר לסיכון ביטחוני מאוכלוסיית מבקשי איחוד המשפחות מקרב תושבי איו"ש, בשל האפשרות המוכחת להסתייע בנמנים עם אוכלוסייה זו לשם ביצוע פיגועי טרור לאור נגישותם העדיפה ליעדים בישראל. ואז עברתי – היתה מלה שמפנה – בעניין רצועת-עזה – אוקיי? זה בנוסף – נימוקים נוספים.

לכן, מכל הטעמים הללו, הכנסת מתבקשת לאשר את תוקפו של חוק האזרחות לתקופה שעד חצי שנה. תודה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לשר ארדן. נרשמו להתדיינות על החוק הזה רבים מחברי הכנסת שנמצאים כאן. מי שרוצה להירשם, אחרי חבר הכנסת הראשון שאני מזמין אני סוגר את הרשימה. אני מזמין את חבר הכנסת חיים אורון, ואחריו – חבר הכנסת דב חנין.

היו"ר ראובן ריבלין:

כמה נרשמו?

היו"ר מגלי והבה:

נרשמו כעשרה חברי כנסת.

אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):

אלה שממהרים יכולים ללכת הביתה, למה להתעכב עד שעה כזאת?

היו"ר מגלי והבה:

אפשר לסגור, לפי ההפרעות של היום.

אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):

אנחנו נשארים.

היו"ר מגלי והבה:

בואו לא נפריע לחבר הכנסת אורון.

חיים אורון (מרצ):

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, כמה אקרובטיקה, כמה העמדת פנים – אפשר להביא נייר לשר הממונה או לשר המקשר ולהקריא אותו על הדוכן. לא שאלתי במקרה אם זה חל רק על עזה. אגב, אני מתנגד גם לגבי עזה, אבל לפחות בעזה אפשר להגיד: יש שלטון "חמאס" שיורה עלינו טילים, שמתנגד לנו. אני לא מקבל את זה, אבל נגיד היה נימוק ביטחוני. עד 2003, אדוני השר, 36 שנה לא היה חוק כזה. אגב, בתוכן היו שנים קשות מאוד. וראה זה פלא, ממשלת ישראל, שמדברת כל הזמן על זה שהיא רוצה לקיים יחסים עם תושבי השטחים, ומי שאין בו טרור יראה מה שקורה – לא אני אומר, אותם מוסדות ביטחון שמופיעים פה, בנייר הזה, אומרים שהשנתיים האחרונות היו הכי טובות מאז 1967. אז מה בדיוק הנימוק?

אדוני היושב-ראש, אני רוצה לומר באופן הברור ביותר והקשה ביותר: הנימוק הוא לא ביטחוני, הנימוק הוא דמוגרפי. חלק מחברי הממשלה אומרים את זה בגלוי. חלק מחברי הממשלה מתכסים מאחורי מלים. מה משמעות הנימוק הדמוגרפי? שאנחנו נמנע זכות אזרח בסיסית, של איחוד משפחות, של נישואים, על הבסיס של חשד למעשה טרור. לא שיש חשד כלפי מישהו מסוים, וחשד כלפיו הוכח בהליך משפטי, ואז זכותה של המדינה להגן על עצמה. אלא עצם העובדה שאתה גר בחברון, ואתה נישא למישהו ברהט – עצם העובדה הזאת אומרת: אתה לא יכול להיכנס. אגב, אם נולדת בחברון וגרת בניו-יורק וקיבלת ויזה אמריקנית, אין בעיה. איך קוראים לזה בדיוק, אדוני היושב-ראש? אז הקריאו לנו פה טקסטים שמישהו הכתיב אותם, על ביטחון פה ועל ביטחון שם. מה זה שייך אחד לשני?

אתי אין מחלוקת; אם מישהו יודע שמישהו מועד למעשה טרור, טפלו בו באמצעות החוקים הקיימים. אבל מה עושים? פעם אחת, מתוך השבע שנים, מ-2003 עד 2011, מתוך שמונה השנים, האריכו בשנה אחת. ועל-פי המתמטיקה הקטנה שאני למדתי, זה 14 פעמים נוספות בחצי שנה. ואגב, תמיד מבטיחים לנו שאחרי חצי השנה הזאת נציע הצעת חוק שלמה.

אגב, למה בתוך כל החוק הזה, שאתם כל הזמן מדברים עליו, שתפתרו בו את כל הבעיות על מסתננים ומסתנני עבודה ופליטים ועל זרים וכו' וכו', להכניס את הדבר הפשוט הזה? חוץ מגישה גזענית פשוטה, שיכולה לקחת את הזכויות הכי בסיסיות מאזרח – הזכות להחליט לחיות עם מי שהוא בחר לחיות אתו. אבל אני יודע פה כמה חברי כנסת, ברשימה שפחות או יותר חוזרת על עצמה מדי חצי שנה, יעלו לדוכן, ימרקו את מצפונם. הרוב יגיע עוד מעט, יעבור לעוד חצי שנה, ואז בדברי ההסבר – זה יהיה לפרוטוקול, אני כבר לא אהיה פה – יבוא השר ויגיד: אומנם אמרנו חצי שנה, אבל תזכיר החוק עדיין לא מוכן, כי איזה אגף באיזה משרד וכו' וכו'. והתהליך יימשך, והתהליך יימשך.

אין מה לעשות, אדוני היושב-ראש, זה חלק מאותו מסלול קשה שאנחנו נמצאים בו, שזכויות אדם בסיסיות נרמסות. לא צריכים להקים על זה שום ועדת חקירה, לא צריך לבדוק מאיפה מקורות המימון. אני כבר אומר פה: הנאום הזה נישא במימון משכורתי, חבר הכנסת. אף אחד שלא ידאג. אבל הזוועה קיימת.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת חיים אורון. אני מזמין את חבר הכנסת דב חנין. אחריו ברשימה – חבר הכנסת עפו אגבאריה.

דב חנין (חד"ש):

אדוני היושב-ראש, אדוני ממלא-מקום ראש הממשלה, אדוני יושב-ראש הכנסת, ההערה שלי היום היתה בעלת היבט מהותי, לא רק היבט פורמלי. יש אמירה מאוד חשובה ונכונה של הסופר ס.א.ס. לואיס, שכתב פעם על הדרך לגיהנום. הוא אמר שהדרך לגיהנום היא מין משעול מתון כזה, שיפוע רך, מתאים להליכה, מאוד נעים ללכת בו, ובסוף אתה מוצא את עצמך בגיהנום. וכותב ס.א.ס. לואיס: כמה חסרים לנו במדרון הזה כמה שלטים בולטים שיגידו "עצור".

וכשאני ביקשתי שהחוק הזה יונח על שולחנם של חברי הכנסת, אני רציתי שתהיה להם ההזדמנות לקרוא, להתרשם, ואולי לחשוב שזה תמרור שמסמן "עצור". כי החוק הזה, עמיתי חברי הכנסת, הוא ממש דוגמה – וגם צורת הדיון שלנו פה בכנסת, לצערי, היא דוגמה – של אותו מדרון חלקלק, שבו אנחנו יורדים, ויורדים, ויורדים, אל המקום הלא-דמוקרטי.

והרי כשהחוק הזה נולד בשנת 2003 הוא עורר מהומת אלוהים. עורר מהומת אלוהים בכנסת. מה לא היה? אפילו הלכו לבג"ץ. ודרך אגב, אדוני היושב-ראש, בג"ץ ישב בתיק הזה בהרכב של 11 שופטים. 11 שופטים ישבו בתיק הזה – בג"ץ 7052/03. ומתוך 11 שופטים, שישה שופטים בבית-המשפט העליון בירושלים, לא בית-הדין הבין-לאומי בהאג, שישה שופטים בבית-המשפט העליון בירושלים קבעו שהחוק הזה שאנחנו היום מתבקשים לאשר הוא לא חוקתי. והסיבה היחידה שהם לא פסלו את החוק הזה היתה שהשופט אדמונד לוי, שהיה אחד משופטי הרוב, אמר: אומנם זה חוק בלתי חוקתי, אבל ממילא מדובר פה רק בהוראת שעה. זה זמן קצר, ממילא היא תסתיים, ולמה לנו לפסול את החוק? אם השופט אדמונד לוי היה יודע שבשנת 2011, בתחילת 2011, חבר הכנסת דב חנין, וחבר הכנסת חיים אורון, וחבר הכנסת עפו אגבאריה וחבר הכנסת אחמד טיבי, ועוד חברי כנסת כאלה, יצטרכו לעמוד פה על הדוכן ועוד להמשיך להתווכח על הארכת תוקפו של החוק הזה, הוא לא היה מתייחס לזה כחוק זמני. הוא היה מבין שהזמני הזה הפך לקבוע לחלוטין.

עמיתי חברי הכנסת, מה החוק הזה בעצם עושה? החוק הזה הוא חוק נורא מוזר אם קוראים אותו. כי החוק הזה בעצם אוסר על שר הפנים לתת אזרחות ורשיון ישיבה לפלסטינים שגרים בשטחים לחיות במדינת ישראל. הוא אוסר עליהם לעשות את זה. אפשר לחשוב שאלמלא החוק שר הפנים כל הזמן היה נותן לפלסטינים מהשטחים לגור בישראל. הרי גם זה לא קורה, וזה לא קרה, וזה לא יקרה, לפחות לא בשנים הקרובות. אבל החוק הזה לא סומך על שר הפנים, כי שר הפנים – אתם יודעים – אולי הוא גם קשור לארגונים האלה – – –

היו"ר מגלי והבה:

— — —

דב חנין (חד"ש):

לא, לא. עוד שתי דקות. זה מאוד חשוב ועקרוני.

אני אומר: שר הפנים אולי הוא גם חשוד בהשפעתם של אותם ארגונים שמקבלים מימון ממדינות זרות, חס וחלילה. ולכן, לא סומכים על שר הפנים, ונותנים לו הוראה: אסור לך. אסור לך לתת אזרחות, אסור לך לתת רשיון ישיבה. דרך אגב, לא רק לשר הפנים נותנים הוראה כזו, גם למפקד הצבאי נותנים. אומרים: המפקד הצבאי, אסור לו לתת היתר שהייה בישראל. מה זה?

היו"ר מגלי והבה:

משפט סיכום, אדוני.

דב חנין (חד"ש):

אדוני היושב-ראש, החוק הזה הוא בלתי חוקתי כי הוא פוגע בזכות אדם בסיסית. הוא פוגע בזכות של אנשים להקים משפחה, לקיים משפחה, ולחיות עם בני-זוגם. ולכן, עמיתי חברי הכנסת, הוראת השעה הזו היא הוראה רעה, והיא הוראת שעה שהגיע הזמן שהכנסת תשים לה סוף, ותסיר את הכתם הזה מספר החוקים של ישראל.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת דב חנין. חבר הכנסת עפו אגבאריה. אחריו – חבר הכנסת גאלב מג'אדלה; לא נמצא כאן. חבר הכנסת הבא אחריו – השיח' אברהים צרצור. בבקשה.

עפו אגבאריה (חד"ש):

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, אומנם אני לא משפטן, ואני לא אדבר על הפן המשפטי, למרות שלא ראיתי את החוק הזה, ולא קראתי אותו. אבל ידוע שהחוק הזה בא כדי למנוע, וכפי שאמר השר ארדן, את זכות השיבה. ומה זה זכות השיבה? כשאנחנו מסתכלים על מה קורה, שזה בדיוק כזה חוק גזעני שהוצא רק נגד הפלסטינים. מאז ה"נכבה" ידוע שהרבה משפחות, נחצה גורלן. חצי גרים בשטחים הכבושים, וחצי, אולי פחות, נשארו בתוך גבולות מדינת ישראל של 1967. והקשרים המשפחתיים, הם לא יכולים להיגמר בגלל צו מסוים של מישהו שרצה לעשות את הבעיה, והיא הבעיה הדמוגרפית בעיקר. אז האנשים האלה מגיע להם להתחתן. כשמישהו מתחתן עם קרובת משפחה שלו, הנימוק שזה רק בגלל האפשרות שהם יעשו איזושהי מתקפת טרור על מדינת ישראל, רואים שזה דבר שהוא מצוץ מהאצבע, וזה דבר שהוא רק מופנה נגד הפלסטינים.

מה, אשה שיש לה ילדים היא פוטנציאל לעשות פיגועים, שהילדים שלה בתוך מדינת ישראל? אז הדברים האלה כאשר מדברים גם כן – וגם פה שמענו את ראש הממשלה שאמר: המצב בשטחים לאין ערוך הרבה יותר טוב, גם מבחינה כלכלית, וגם מבחינה ביטחונית. ועובדה, כשעושים שלום כלכלי – ככה הוא אמר – אז גם הביטחון עולה. אבל מצד שני, אנחנו רואים שכוחות הביטחון הישראליים יכולים להיכנס בכל רגע לכל מקום, אפילו אם זה שטח A, ושטח B, ושטח C, ושטח D, לא חשוב איזה שטח. אבל העיקר כדי רק לרמוס את הכבוד של הרשות הפלסטינית ולעמוד על כך שהם יכולים לסכל את מה שהם רוצים. ומצד שני, אומרים שנקרא למדינת ישראל, אז המצב הביטחוני, הם עושים אותו טוב, ועושים אותו די בסדר, שירותי הביטחון הפלסטיניים.

השאלה בשביל מה לעשות את החוק הזה, ולהגיד שמבחינה ביטחונית, אנחנו דוגלים ורוצים את החוק הזה. האם זה רק בשביל להקניט עוד יותר את הרשות הפלסטינית? והם מחפשים איזשהם תירוצים שהרשות הפלסטינית אינה רוצה לקדם את השלום, והם לא באים. ורק היום אמר את זה גם ראש הממשלה, שהוא מסתכל ומקווה מאוד שהרשות הפלסטינית תבוא ותעשה ותתחיל לבוא לשולחן. אז האם עוד נשארה איזושהי דרך שהממשלה הזאת מקניטה ומבזה את המנהיגות הפלסטינית כדי שהיא לא תבוא לשיחות השלום? אז הגיעה השעה, באמת הגיעה השעה, שהכתם השחור, שהכתמים השחורים שהממשלה הזו מביאה כל יום שני וחמישי – שייגמרו.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת אגבאריה. חבר הכנסת אברהים צרצור. ואחריו – חבר הכנסת אחמד

טיבי.

אברהים צרצור (רע"ם-תע"ל):

כבוד היושב-ראש, מכובדי השר, כנסת נכבדה, שבע שנים עברו מאז אושר החוק הזה. שבע שנים של סבל, של יגון, של עצב ושל עינוי דין. שבע שנים שבהן עברו, ממשיכים לעבור, אלפי משפחות שבעת מדורי גיהנום. אני אקדים ואומר שחוק גזעני זה יש למחוק מספר החוקים של מדינת ישראל. כך יבוא הקץ לאחד החוקים האפלים ביותר שידעה המדינה הזאת.

ברשותך, כבוד היושב-ראש, אני אתמקד בסעיף אחד, בתיקון אחד שנוסף לחוק הזה בשנת 2007, בניסיון לרכך את הביקורת הציבורית הקשה כנגד החוק. התיקון הזה שהוכנס בשנת 2007 מורה על הקמת ועדה הומניטרית אשר מתפקידה לבחון באופן פרטני בקשות לאיחוד משפחות בישראל – על בסיס נסיבות אישיות הומניטריות.

אין בחוק הזה, דרך אגב, כבוד היושב-ראש, מכובדי השר, כנסת נכבדה, אין הגדרה מדויקת למה שנקרא סעיף הומניטרי. הכול תלוי בשיקול דעתו של מאן דהוא במשרד הפנים, או בוועדה שהולכת לחרוץ את דינם של אלפי משפחות, אלפי אבות ואמהות וילדים ותינוקות שחיים מנותקים אחד מהשני.

לצערנו הרב, ולאור התנהלות הוועדה ההומניטרית הזאת, ניכר כי הוועדה הזו אינה מצליחה לספק פתרונות הגונים וממשיים לפגיעה הקשה בחייהם של נפגעי החוק. יתירה מכך, היא מפעילה חסמים משמעותיים המקשים לפנות אליה, ואני אמנה כמה מהחסמים האלה.

הוועדה מתנהלת במחשכים. היא אינה חושפת את זמני התכנסויותיה ואת פרוטוקול הדיונים לעיני הציבור ולעיני הפונים. הוועדה אינה מאפשרת זכות שימוע לפונים אליה. הוועדה אינה מתחשבת בבעיות הייחודיות של חסרי המעמד, ומציגה בפני הפונים אליה דרישות למסמכים אשר אין באפשרותם להשיג. למרות ששפת האם של רובם המוחלט של הפונים לוועדה הינה ערבית, הרי שזו דורשת מסמכים בעברית ובאנגלית בלבד כשהם מתורגמים וחתומים בידי נוטריון. הוועדה אינה מספקת לפונים מענה כנדרש בלוחות הזמנים ומעכבת תשובות עד יותר משנה. לבסוף, בוועדה אין כל נציגות למשרדים החברתיים, אין נציגות למשרד הבריאות, הרווחה או החינוך, אולם יש בוודאי נציגות לשב"כ או למשרד הביטחון.

מניסיונו מול הוועדה הזאת – ואנחנו ניסינו להתערב בפניות שונות של עשרות משפחות שפנו אלינו כדי לטפל אל מול הוועדה הזאת בבקשות שלהן – מניסיונו מול הוועדה ניכר כי זו משמשת עלה תאנה לעוולות שחוק האזרחות מייצר, ואין בה אלא ניסיון לספק כסות הומניטרית להפרה קשה של זכויות אדם.

היות שאני משוכנע, כבוד היושב-ראש – ובזה אני מסיים – שאין סיכוי שהחוק הזה יתבטל היום, אנחנו דורשים שעד שיתבטל החוק הזה, מן הראוי להגיע להסדר תושבות חברתית כולל, המכיל בהיקף ובתנאים שיקבעו שרי הבריאות והרווחה את חוק ביטוח בריאות ממלכתי וחוק ביטוח לאומי על נפגעי ונפגעות חוק האזרחות השוהים בישראל, מתוך תקווה שביום מן הימים הקרובים אנחנו נהיה עדים לכך שהחוק הזה מתאדה לא רק מהעולם הזה אלא מן העולם – מכל רחבי ישראל. תודה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת אברהים צרצור. בבקשה, חבר הכנסת אחמד טיבי. אחריו – חברת הכנסת חנין זועבי.

אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):

אדוני היושב-ראש, בזמנו, כאשר הפך הנושא הזה מהחלטת הממשלה לצו שעה, השר המקשר דאז – אני זוכר את זה כאילו זה קרה עכשיו – היה גדעון עזרא. גדעון עזרא עלה כאן והודה שהסיבה שעומדת מאחורי הצעת הממשלה לחוקק חוק צו שעה היא זכות שיבה. השר דאז, שר הפנים הנצחי אלי ישי, גם הוא אמר שהסיבה והמניע העיקרי של החוק הזה הם זכות השיבה.

וראה זה פלא, העמותות, וגם חברי כנסת – אני אחד מהם – פנו לבג"ץ. בבג"ץ שינתה המדינה את הטיעון העיקרי שמאחורי החוק, כי היא ידעה שההסבר הדמוגרפי, זכות שיבה, יפיל את התיק, ואז הם הציעו שהמניע יהיה ביטחוני, כי מצאו 26 מקרים. אז הופיע ראש השב"כ בפני ועדת הפנים, והציג דיאגרמה – ראש השב"כ היה אז אבי דיכטר – ואמר: אלה המקרים – נדמה לי 26 – שבעטיים אסרו איסור מוחלט על פלסטינים משני עברי "הקו הירוק" להינשא, באופן מעשי, ולהתגורר ביישובים – או בטייבה או בדיר-אל-אסד – שטח D, אמרת עפו אגבאריה, D – הם מתייחסים לדיר-אל-אסד כשטח D.

ולכן ההחלטה אז, ההכרעה, היתה שישה נגד חמישה, בהרכב של 11 שופטים בבית-המשפט העליון בשבתו כבג"ץ. השופט השישי, שהכריע את הכף, אמר שהוא נגד ביטול הצו, כי מדובר בצו זמני ואו-טו-טו ישנו אותו. מאז עברו שנים רבות, יש עתירה נוספת, שנדונה כעת בבית-המשפט העליון, וצר לי לומר שבית-המשפט העליון לא מכריע כמו שהוא צריך להכריע בחוק שהוא אנטי-חוקתי, ונותן לצו השעה הזה, שהוא אחד החוקים האפלים ביותר בספר החוקים, חוק אנטי-הומני שלמעשה קרע משפחות, הפריד אמא או אבא מהילדים, מנע מהאשה, בדרך כלל, או לעתים מהבעל, להתגורר יחד עם בן-הזוג, והארגומנט שעומד מאחורי החוק הזה הוא תיאוריית האהבה – קונספירציה; כאשר שני ערבים מתאהבים, הקונספירציה נגד הציונות, ונגד עצם קיומה של המדינה, היא מה שעומד מאחורי האהבה שמסתיימת בברית נישואים. ולכן כשערבים מתחתנים זה מיועד לקרקע את יסודותיה של מדינת ישראל. הנישואים של שני בני-זוג ערבים, אחד מטייבה ואחד מטול-כרם או ההיפך, יכולים לסכן את ביטחונה של מדינה שיש לה כור גרעיני בדימונה, יש לה חיל אוויר שמתהדרים בו, יש לה טנקים שרומסים בתים, ועוד ועוד ועוד.

מצד אחד יש כאן היעדר ביטחון עצמי שמתגלה בנושאים שונים, אבל יש כאן אטימות אנושית ועבירה על החוק הבין-לאומי, וחוק שהוא שחור משחור. תודה רבה, אדוני.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת אחמד טיבי. חברת הכנסת חנין זועבי. אחריה – חבר הכנסת סעיד נפאע. ויסיים חבר הכנסת נסים זאב.

חנין זועבי (בל"ד):

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, אין צורך להדגיש כמה אנטי-הומנית הצעה הזאת למניעת איחוד משפחות, ועכשיו נשכח מהאידיאולוגיה. עד כמה אפשר להיות אכזריים בשביל שחבר פרלמנט יצביע בעד חוק נגד משפחה, חוק נגד אהבה, חוק בעד הרחקת בני-זוג אחד מהשני – זה חוק נגד אהבה, לא? זה חוק נגד משפחה – –

אנסטסיה מיכאלי (ישראל ביתנו):

יש לך – – –

חנין זועבי (בל"ד):

– – חוק בעד הרחקת בני-זוג אחד מהשני, האם מהבן שלה, האב מהבת שלו.

אנסטסיה מיכאלי (ישראל ביתנו):

את טרוריסטית, את הורגת משפחות שלנו, יהודיות. חוצפנית. משפחה.

היו"ר מגלי והבה:

שמענו אותך. תודה.

אנסטסיה מיכאלי (ישראל ביתנו):

גזענית.

קריאה:

– – –

היו"ר מגלי והבה:

חברת הכנסת אנסטסיה, אני קורא אותך לסדר פעם ראשונה. תבררי את המלים שלך.

אנסטסיה מיכאלי (ישראל ביתנו):

--- מפחות, מה זה ילדים יהודים, מה זה החיים שלנו ---

קריאה:

היו"ר מגלי והבה:

חברת הכנסת אנסטסיה, אני קורא אותך לסדר פעם ראשונה.

חנין זועבי (בל"ד):

זה מה שהיא יודעת לעשות, אז תניחו לה.

קריאה:

אנסטסיה מיכאלי (ישראל ביתנו):

חנין זועבי (בל"ד):

זה מה שהיא יודעת לעשות. תניחו לה.

אנסטסיה מיכאלי (ישראל ביתנו):

יריב לוין (הליכוד):

מה את יודעת לעשות?

היו"ר מגלי והבה:

חברת הכנסת אנסטסיה.

יריב לוין (הליכוד):

מה את יודעת לעשות?

חנין זועבי (בל"ד):

תנו לה לצעוק.

היו"ר מגלי והבה:

חברת הכנסת אנסטסיה. חברת הכנסת זועבי, רק רגע.

אנסטסיה מיכאלי (ישראל ביתנו):

--- ולגרום נזק למשפחות, לא רק למשפחות – למיליונים של משפחות.

היו"ר מגלי והבה:

סיימת?

חנין זועבי (בל"ד):

--- יש לך משהו חדש? אין לך. אז ---

אנסטסיה מיכאלי (ישראל ביתנו):

היו"ר מגלי והבה:

חברת הכנסת אנסטסיה, אני קורא אותך לסדר פעם שנייה. אני יודע שאת רוצה לצאת מפה, וזה מה שאת מתכננת, אז אני לא אתן לך את התענוג הזה. נא לאפשר לחברת הכנסת זועבי להגיד את דבריה.

נסים זאב (ש"ס):

גם לא יהיה מי שיוכל להוציא אותה.

היו"ר מגלי והבה:

בבקשה.

חנין זועבי (בל"ד):

כמה חוסר היגיון וחוסר מוסר אפשר לצבור כדי להצביע בעד חוק כזה.

הוראה זו היא בבירור הוראה דמוגרפית, עומד מאחוריה מניע דמוגרפי. היא גם הוראה לטרנספור, כשמונעים מבני משפחה לחיות יחד חיים נורמליים. זה כמובן חוק אנטי-אזרחי וחוק דמוגרפי. והוא חוק, דרך אגב, שיודע שהוא לא לגיטימי, הוא חוק שמודע לעצמו, הוא מודע שהוא לא יעמוד בבג"ץ, לכן הוא משלה אותנו, והוא מציג את עצמו כהוראת שעה, כחוק ארעי, כך שצריכים לאשר אותו כל פעם מחדש, כל שישה חודשים. החוק הזה משלה אותנו ומציג את עצמו כהוראת שעה שצריכים לבטלה. וכשמבטלים אותה אחרי כמה זמן – ואנחנו צריכים במהירות האפשרית לשנות אותה. מה שנעשה, כאשר מציגים אותו כל פעם מחדש, כל שישה חודשים מחדש, הוא שמנציחים אותו.

החוק הזה גם משלה אותנו כאשר הוא משתמש בכלי לא חוקי, כלי של ענישה קולקטיבית, כאשר הכלי היחידי במקרה של עבירה על ביטחון המדינה שהיא עבירה על החוק הוא להעמיד לדין את האדם הספציפי שעובר על החוק אחרי שהוא עובר על החוק. החוק הזה בעצמו, כמו חוקים אחרים כמוהו, הורס ומקעקע את הקונספט של עבירה על החוק, מקונספט שמתייחס לאינדיבידואל

לקונספט שמתייחס לקולקטיבי; מקונספט שמתייחס לענישה לאחר מעשה, לקונספט שמתייחס לענישה או לעבירה לפני המעשה.

כאשר העונש הוא קולקטיבי, כאשר העונש הוא לא אינדיבידואלי ומטילים אותו לא אחרי העבירה, אלא לפני העבירה, אז אנחנו מול חוק פוליטי שהמטרה שלו היא פוליטית ולא נוגעת לעניין שלשמו החוק נחקק. צריכים להגיד שזה לא רק סיפורו של החוק הזה – זה הסיפור של כמה חוקים שנחקקו בקדנציה הזאת.

החוק הזה משלה אותנו, כמו שנאמר על הבמה הזאת, כאשר הוא מציג את עצמו בצורה של הוראת שעה ולא של חוק, והסיבה היחידה שלא היה רוב בבג"ץ נגד החוק הוא שמדובר בהוראת שעה שתיכף תשתנה.

ולמה מדברים על שישה חודשים, ומתי השישה חודשים האלה מסתיימים? הרי בנו גדר אפרטהייד אחרי אישור החוק, וכל יום מעידים על הבמה הזאת על ירידה בהיקפי המאבק נגד הכיבוש; כל יום מדברים על שקט בחזית עם הגדה. ושמו מיליון וחצי אנשים במצור, משוללי חופש תנועה. איך הפלסטינים מעזה יפגשו אנשים מנצרת או מחיפה על מנת להתאהב ולהחליט להקים משפחה? שמים אנשים אחרי גדר ובתוך גדרות על מנת שגם כן פה יהיה שקט. אפשר גם כן לכבוש וגם כן לשים אנשים בתוך מצור, וגם כן מבקשים שקט.

החוק הזה משלה אותנו כאשר הוא מורה על הקמת ועדה מקצועית שמייצעת לשר הפנים בטיפול במקרים הומניטריים אחרים. מה יותר הומניטרי מאהבה? מזוג שרוצה לחיות ביחד? מבנות ובנים שרוצים לחיות עם ההורים שלהם? ואיך בדיוק חוק לא הומניטרי יתחשב במקרים הומניטריים? איך חוק שמתערב בענייני אהבה וזוגיות והקמת משפחה ומוציא אותם מלכתחילה מחוץ לתחום האנושי, יתחשב במקרים אנושיים?

אנחנו גם כן לא יודעים על העבודה של הוועדה הזאת, איך לפנות אליה, והוועדה הזאת היא רק עוד אפשרות לדחות את בקשות איחוד המשפחות. החוק הוא דמוגרפי, מונע איחוד משפחות מהפלסטינים, והוא החוק הראשון שמאחד בתוכו את הגורל של הפלסטינים משני צדי "הקו הירוק". הוא לא רק מונע אזרחות מהאזרחים מהגדה המערבית, מהשטחים הכבושים, הוא גם כן מונע ממני להקים משפחה ודורש ממני לעזוב אם אני בוחרת בן-זוג מרמאללה או מחברון או משכם.

כולם פה מבינים שהחוק הוא חוק דמוגרפי. כולם מבינים, אני חושבת, שהחוק הוא חוק גזעני, אנטי-הומני, דמוגרפי, אבל יש חברי כנסת שהם יותר כנים, שאומרים – ובזה אני מסיימת – למה אנחנו כל כך דואגים לדמוקרטיה פתאום, נכון? למה אנחנו כל כך דואגים לדמוקרטיה? בשם הדמוקרטיה אנחנו יכולים גם להתאבד, המדינה הזאת יכולה גם להתאבד. אל תתאבדו, חברי הכנסת, פשוט רק תמחקו את המלה "דמוקרטיה" מההגדרה של המדינה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחברת הכנסת חנין זועבי. אני מזמין את חבר הכנסת סעיד נפאע. יסיים את הדיון חבר הכנסת נסים זאב.

סעיד נפאע (בל"ד):

כבוד היושב-ראש, ראשית אני מאחל לך שתוכל לישון הלילה, כי על-פי הכתובית בערוץ הכנסת אחרי ההפסקה נאמר: השר ארדן גער ביושב-ראש הכנסת – –

אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):

– – –

סעיד נפאע (בל"ד):

– – וכנראה הגערה הזו הבהילה אותך, כך שהכרזת על הפסקה.

קריאה:

– – –

סעיד נפאע (בל"ד):

בכל אופן, לגבי החוק הספציפי, אם מישהו מחפש ראייה, מה מטרתו של החוק הזה, הוא יכול למצוא את זה בקלי קלות בתוך הוראות החוק.

החוק הזה, אחרי שתוקן, כבוד היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, נאמר בו שכאשר מדובר באיחוד משפחה פלסטינית לא תהווה העובדה הזאת כשלעצמה טעם הומניטרי מיוחד. אבל כשמדברים על איחוד משפחה מרמת-הגולן רשאי שר הפנים לראות בכך טעם הומניטרי מיוחד. היעלה על הדעת שבתוך החוק ישנן שתי הוראות, אחת אחרי השנייה, כל כך סותרות?

השאלה הנוספת: על-פי התיקון שהתייחס אליו חבר הכנסת השיח' צרצור מ-2007, על-פי התיקון הזה השר הממונה היה אמור להקים ועדה תוך 54 יום; התיקון הזה היה ב-28 במרס 2007. נפל בחלקי לטפל באיזשהו סטודנט מרמת-הגולן שלמד בסוריה והתאהב בדמשק, הקים משפחה

שם, נולדו לו בנים שם, והוא חזר לכאן. ואני בסוף שנת 2007 פונה לשר הפנים, היות שהאדם הזה הגיש את בקשתו עוד טרום הערכאה הזו והקמת הוועדה. מה שר הפנים השיב? שעדיין לא הוקמה ועדה. שמונה חודשים אחרי הארכת הוראת השעה לא הוקמה ועדה, וזו רק ראייה והוכחה מה בכלל מטרתו של החוק הזה. עצם העובדה ששמונה חודשים אחרי הארכה לא מקימים ועדה, לא משאירה כל ספק לגבי סוג החוק הרע הזה. תודה רבה, כבוד היושב-ראש.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת סעיד נפאע. אני רק יכול להרגיע אותך שאני ישן טוב, ולא השר ארדן ולא ראש ממשלת ישראל יכולים לגעור ביושב-ראש הכנסת. יושב לידי חבר ותיק שישב פה פעם בכיסא הזה. אחרון הדוברים, ואחר כך הצבעה.

נסים זאב (ש"ס):

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, שמעתי פה את חברי הכנסת – כולם מדברים על אותה אהבה נכזבת של זוג שרוצה להתחתן, רוצה להיפגש, ואנחנו לא מאפשרים לו. חשבתי שאני פה באיזה סרט טורקי בכלל – –

עפו אגבאריה (חד"ש):

כי אתה לא יודע.

נסים זאב (ש"ס):

– – "כי עזה כמוות אהבה". תגידו לי, מה, אנחנו עד כדי כך מטומטמים? מדינה מתאבדת? שכחנו מדוע החוק הזה בא? אני רוצה להזכיר לכולם – –

עפו אגבאריה (חד"ש):

נסים זאב (ש"ס):

– – בעיצומה של האינתיפאדה ב-2002, כאשר באו גדודים מתאבדים לתחומי מדינת ישראל ורצחו פה אנשים ונשים וטף, סוף-סוף הפיוז של המדינה הזאת, של הממשלה הזאת ירד להם

היו"ר מגלי והבה:

למה אתה – – –

נסים זאב (ש"ס):

אני צועק כי הם לא שומעים, הם לא מבינים. אתה מדבר פה עם אנשים אטומים. מדברים לי פה על "חוק אהבה".

היו"ר מגלי והבה:

חבר הכנסת נסים זאב, א. יש אנשים ששומעים ומקשיבים, ואל תגיד "אטומים" לחברי הכנסת. הם חברים שלך, קולגות שלך.

נסים זאב (ש"ס):

אף אחד לא נפגע ממני, אני יכול לומר לך, אדוני היושב-ראש.

אדוני היושב-ראש, אני לא מכיר מדינה בעולם שמוכנה לתת לאויבים שלה או לאזרחי מדינה עוינת שלה אזרחות. תגידו לי, איזו מדינה? אתה מכיר מדינה כזאת, אחמד טיבי? בארצות-הברית אתה יכול לראות שיבוא איזשהו תייר ויבוא להינשא וייתנו לו אזרחות? גם בארצות-הברית, אדוני היושב-ראש, אנשים שנשבעים אמונים למדינה שלהם – – –

עפו אגבאריה (חד"ש):

אבל הוא נולד פה.

נסים זאב (ש"ס):

אתה, סעיד, אם תרצה להיות אזרח אמריקני ייקח לך עשרים שנה – – –

עפו אגבאריה (חד"ש):

לא רוצה להיות.

נסים זאב (ש"ס):

אתה לא רוצה, גם לא רוצים אותך שם. אז זה בסדר.

עפו אגבאריה (חד"ש):

אל תטעה, אני פה.

חנין זועבי (בל"ד):

אתה מכיר כיבוש אחר בעולם?

נסים זאב (ש"ס):

אני לא מכיר שחברת כנסת הולכת עם משט טורקי, יחד עם אויבי ישראל, כטרוריסטית, ויושבת פה על הבמה הזאת ומטיפה לנו פה מוסר. אין דבר כזה בעולם – –

חנין זועבי (בל"ד):

אתה מכיר – – –

נסים זאב (ש"ס):

– – רק במדינה מטומטמת כמו שלנו יכולים לאפשר לחברת כנסת כמוך לשבת פה.

קריאה:

הוא צודק.

נסים זאב (ש"ס):

אבל מה לעשות, אנחנו מדינה דמוקרטית. אבל גם למדינה דמוקרטית יש גבול, יש גבול גם להפקרות שלנו. אנחנו לא יכולים להפקיר את דמנו, את בנינו, את נשינו ואת ילדינו.

ואני רוצה לומר לך, אדוני היושב-ראש, שלא נשלה את עצמנו, כל בדואי היום לוקח ארבע עזתיות, וכל בדואי יש לו כמה וכמה נשים ואולי 20 ו-30 ילדים, ובאים ליהודה ושומרון וכאילו אנחנו צריכים לשחק את המשחק ההומני. והמטרה שלהם – – –

עפו אגבאריה (חד"ש):

תלך לראש-העין, ייתנו לך עוד כמה נשים.

נסים זאב (ש"ס):

המטרה שלהם היא ברורה וחד-משמעית, לשנות את הדמוגרפיה פה. הם רוצים להחזיר פה את זכות השיבה בצורה כזאת שלא תהיה לנו שליטה – אנחנו נעשה את זה לאט-לאט.

ולכן הסיבה האמיתית שהרשות הפלסטינית – וצודק אבו מאזן שאומר: אני לא רוצה להקים מדינה יהודית. למה? כי על זכות השיבה הוא לא מוותר. אנחנו לא יכולים להיות עיוורים וסומים, אדוני היושב-ראש, ולכן החוק הזה צריך להיות לא לשישה חודשים וכל שישה חודשים שוב אנחנו מחזירים את הנושא הזה לדיון. צריך להאריך לפחות בשנתיים-שלוש. כל עוד מדינת ישראל נמצאת תחת איום ותחת הטרוריסטים שסובבים אותנו, אנחנו לא יכולים לאפשר דרך נישואים ודרך אהבה, כפי שכולם פה מדברים ומקשקשים, להרוס ולהחריב את מדינת ישראל.

הי"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת נסים זאב. חבר הכנסת אחמד טיבי, בבקשה.

אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):

תודה רבה, אדוני. לפי סעיף 44, אדוני היושב-ראש, אני מבקש לראות בבקשת הממשלה הזאת הצעת אי-אמון בממשלה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה. אם כך, נא לשבת – – –

אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):

בשם כל הסיעות כמובן.

היו"ר מגלי והבה:

כן. בבקשה, השר ארדן.

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן:

כדי שההצבעה לא תידחה, הממשלה מבקשת לראות בהצעה כהצעת אמון ולהצביע היום.

היו"ר מגלי והבה:

תודה. אם כך, נא לשבת כל אחד במקומו. אנחנו עוברים להצבעה על הצו. כמובן לפי בקשת השר וגם חבר הכנסת טיבי לראות בזה הצבעת אי-אמון ואמון.

חברי חברי הכנסת, אם כך, אנחנו נצביע. מי שיצביע בעד הצו כמובן – בעד האמון זה יהיה גם בעד הצו. מי שיצביע נגד – זה יהיה בעד האי-אמון ונגד הצו. הנקודה ברורה?

זאב אלקין (הליכוד):

מי שבעד, הוא בעד הצו?

היו"ר מגלי והבה:

מי שבעד – הוא גם בעד הצו וגם בעד האמון. מי שנגד – הוא נגד הצו וגם נגד האמון בממשלה. עוברים להצבעה.

הצבעה מס' 14

בעד בקשת הממשלה – 28

נגד – 9

נמנעים – אין

בקשת הממשלה להאריך בצו את תוקפו של חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003, נתקבלה.

היו"ר מגלי והבה:

בעד – 28, נגד – 9. אם כן, אני קובע – –

אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל):

העצמאות לא הצביעו.

היו"ר מגלי והבה:

אל תפריע בשעת הצבעה, חבר הכנסת טיבי.

– – גם שהצו עבר וגם שהממשלה קיבלה את האמון.

הצעת חוק לתיקון פקודת בתי-הסוהר (מס' 39) (מניעת פגישת אסיר עם עורך-**דין מסוים), התשע"א-2011**

[רשומות (הצעות חוק, חוב' מ/558).]

(קריאה ראשונה)**היו"ר מגלי והבה:**

חברי חברי הכנסת, אנחנו ממשיכים בסדר-היום: הצעת חוק לתיקון פקודת בתי-הסוהר (מס' 39) (מניעת פגישת אסיר עם עורך-דין מסוים), התשע"א-2011 – קריאה ראשונה. יציג לנו את הצעת החוק השר לביטחון פנים, השר יצחק אהרונוביץ. בבקשה. בבקשה, אדוני.

השר לביטחון פנים יצחק אהרונוביץ:

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, אני מתכבד להציג בפניכם ולבקשכם לאשר בקריאה ראשונה את הצעת חוק לתיקון פקודת בתי-הסוהר (מניעת פגישת אסיר עם עורך-דין מסוים), התשע"א-2011.

עניינה של הצעת החוק שבפניכם הוא בהוספת עילה שתאפשר מניעת פגישה של עורך-דין מסוים עם אסיר, במקרה שבו קיים חשש ממשי כי תכליתה של הפגישה היא לצורך תיאום פעילות של ארגון טרור, והארכת פרקי הזמן הקבועים בסעיף 45א4 בהתייחס לכל רמה של ההחלטה.

זכותו של אסיר להיוועץ עם עורך-דין הינה זכות אשר אין מחלוקת על חשיבותה, אך כאשר זכות זו מנוצלת לרעה, בנסיבות שבהן מטרת הפגישה אינה קבלת שירות מקצועי והיא מאפשרת ביצוע עבירה, לא עומדת לאסיר הזכות לקיים פגישה עם עורך-דין בתנאי החיסיון.

בחוק לתיקון פקודת בתי-הסוהר (מס' 30) הוסף סעיף שהוראותיו מאפשרות למנוע או להפסיק פגישותיו של אסיר עם עורך-דינו בנסיבות שבהן יש חשד ממשי כי פגישת אסיר עם עורך-דין מסוים תאפשר ביצוע עבירה המסכנת את ביטחונו של אדם, את ביטחון הציבור, המדינה או את בית-הסוהר, או עבירה הפוגעת פגיעה ממשית במשמעת בבית-הסוהר העלולה להביא לשיבוש חמור בסדרי בית-הסוהר וניהולו.

בתקופה שעברה מאז חקיקת הסעיף הסתבר כי העילות למניעת הפגישה אינן משקפות את הסיכונים הקיימים ואינן מאפשרות לרשויות הביטחון למנוע מפגשים אשר קיים חשש ממשי שהם משמשים לצורך תכנון עבירות ופגיעה בביטחון המדינה על דרך העברת מסרים בין גורמים שונים בתוך בית-הסוהר ומחוצה לו. על-פי מידע מודיעיני ניתן להצביע על מקרים שבהם קיים חשש ממשי כי עורכי-דין מסוימים מנצלים את האפשרות הניתנת להם להיכנס לבית-הסוהר לשם מתן שירות משפטי לאסירים, לצורך ביצוע תיאום פעילות הקשורה לארגון טרור. בנוסף, הסעיף כיום אינו מאפשר למנוע פגישות מהעילה הזאת, ולכן נדרש תיקון החוק.

מטרת הצעת החוק הינה לתת כלים להתמודדות עם ניצול לרעה של כלי זה על-ידי הוספת עילה שתאפשר מניעת פגישה של עורך-דין מסוים עם אסיר, במקרה שבו קיים חשש ממשי כי תכלית הפגישה היא לצורך תיאום פעילות של ארגון טרור.

כולי תקווה שתיוון זה יסייע למנוע ניצול לרעה של הכניסה לבתי-סוהר לשם מתן שירות משפטי לאסירים לצורך ביצוע תיאום פעילות הקשורה לארגון טרור.

אבקשכם לאשר את החוק המוצע בקריאה ראשונה ולהניחו על שולחן ועדת הפנים לשם הכנתו לקריאה שנייה ושלישית. תודה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לשר לביטחון פנים, לשר אהרונוביץ. אנחנו מזמינים את ראשון המתדיינים שנרשמו – חבר הכנסת דב חנין, ואחריו – חבר הכנסת נסים זאב. מי שרוצה להירשם – עכשיו, ואם לא – אנחנו סוגרים את הרשימה.

אברהם מיכאלי (ש"ס):

כל כך שכנעת, אדוני השר – – –

השר לביטחון פנים יצחק אהרונוביץ:

גם אותו אני אשכנע.

היו"ר מגלי והבה:

בבקשה.

דב חנין (חד"ש):

אדוני היושב-ראש, אדוני השר, עמיתי חברי הכנסת, זה עוד חוק שהוא גם חמור וגם מסוכן שהממשלה מביאה לכנסת, ולא רק שאין בו צורך, אלא שיש בו נזק מאוד-מאוד כבד וגדול.

החוק, גבירתי ורבותי חברי הכנסת, עוסק באחת מזכויות היסוד הבסיסיות ביותר בעולמם של חשודים, של עצורים, של עצירים ושל אסירים, וזוהי הזכות להיפגש עם עורך-דין. זו אינה זכות יתר. זו אינה פריווילגיה; הזכות להיפגש עם עורך-דין היא חלק בלתי נפרד מהזכות של אסיר ועציר לקבל הגנה משפטית, ובלי הזכות לקבל הגנה משפטית אין מערכת משפט ואין מערכת צדק.

השר לביטחון פנים יצחק אהרונוביץ:

זה לא נכון.

דב חנין (חד"ש):

מה שהחוק הזה עושה, אדוני השר – הוא מאפשר תקופות ארוכות מאוד של מניעת פגישה עם עורך-דין. אני אתן לך, אדוני השר, דוגמה, אני פשוט קורא את מה שכתוב בחוק. למשל, גם היום נציב בתי-הסוהר, בהסכמת פרקליט המדינה או המשנה לפרקליט המדינה, יכול להורות על מניעת פגישה עם עורך-דין – היום זה חמישה ימים, את זה אתם רוצים להאריך ל-14 ימים. בית-המשפט המחוזי, שהיום יכול להורות על מניעת פגישה עם עורך-דין לתקופה של 21 יום, יכול, אדוני היושב-ראש, להורות על מניעת פגישה עם עורך-דין – אני קורא את מה שכתוב – לתקופה של חצי שנה. חצי שנה מניעת פגישה עם עורך-דין. גבירותי ורבותי, אתם יודעים על מה אנחנו מדברים פה?

השר לביטחון פנים יצחק אהרונוביץ:

בית-המשפט.

דב חנין (חד"ש):

אתם יודעים על מה אנחנו מדברים פה? כאשר אדם אינו יכול להיפגש עם עורך-דין חצי שנה, ואת התקופה הזאת, אגב, אפשר להאריך, אנחנו בעצם מדברים על כך שלאדם הזה לא תהיה הגנה משפטית.

עכשיו, על מי אנחנו מדברים? האם אנחנו מדברים על מניעת פגישה עם איזשהו גורם עברייני? אנחנו הרי מדברים על מניעת פגישה עם עורך-דין ישראלי, שיש לו רשיון ישראלי. אם, אגב, יש חשד נגד עורך-דין שהוא עברייני, או שהוא משתף פעולה עם טרור, או אני לא יודע מה – גונב, או עושה דברים אסורים, תיקחו ממנו את הרשיון. אני לא בעד עורכי-דין עבריינים. אם יש עורך-דין שעושה עבירה על החוק, אסור לו בכלל להיות עורך-דין.

אבל הזכות להיפגש עם עורך-דין היא זכות בסיסית. גם כשאנחנו מונעים 21 יום להיפגש עם עורך-דין, זו מניעה מרחיקת לכת – מה שקיים היום בחוק. כשאתם מציעים לנו להאריך את האפשרות הזאת לחצי שנה, ואחר כך עוד להאריך את זה – להאריך מעבר לחצי שנה, חצי שנה זה תקופה אחת, אני חושב, עמיתי חברי הכנסת, שאנחנו פשוט, באמת מוותרים על היכולת שלנו לקיים מערכת משפטית אמיתית.

אני מקווה שהמטרה איננה לחסל את מערכת המשפט ומערכת הדיון המשפטי. גם אנשים שעצורים בעבירות ביטחוניות אמורים לקבל הגנה משפטית – יכול להיות גם שהם לא אשמים; לא כל מי שנעצר בעבירות ביטחוניות הוא אשם וידוע מראש שהוא אשם. אתה צריך לאפשר – אנחנו צריכים לאפשר, החברה צריכה לאפשר – הגנה משפטית לאנשים, גם בעבירות ביטחוניות, ומה שנעשה

בחוק הזה, עמיתי חברי הכנסת, הוא פשוט שבירת כל הכללים של המשפט הפלילי, כפי שאני למדתי, וכפי שגם לימדתי אותם. אתם מייצרים פה משפט שאין בו הגנה, ובמשפט שאין בו הגנה אין גם משפט. תודה רבה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת דב חנין.

חברי חברי הכנסת, אנחנו עוברים להצבעה על הצעת חוק לתיקון פקודת בתי-הסוהר (מס' 39) (מניעת פגישת אסיר עם עורך-דין מסוים), התשע"א-2011, בקריאה ראשונה.

הצבעה מס' 15

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 16

נגד – 4

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק לתיקון פקודת בתי-הסוהר (מס' 39) (מניעת פגישת אסיר עם עורך-דין מסוים), התשע"א-2011, לוועדת הפנים והגנת הסביבה נתקבלה.

היו"ר מגלי והבה:

בעד – 16, נגד – 4. אם כך, אני קובע שהצעת החוק עברה בקריאה ראשונה, ותועבר לוועדת הפנים והגנת הסביבה להמשך הכנתה לקריאה שנייה ולקריאה שלישית.

הצעת חוק החוזים (חלק כללי) (תיקון מס' 2), התשע"א-2011

[מס' כ/335; "דברי הכנסת", מושב שני, חוב' י"ב, עמ' 6657; נספחות.]

(קריאה שנייה וקריאה שלישית)

היו"ר מגלי והבה:

אנחנו ממשיכים, חברי חברי הכנסת: הצעת חוק החוזים (חלק כללי) (תיקון מס' 2), התשע"א-2011, קריאה שנייה וקריאה שלישית. יציג את הצעת החוק יושב-ראש ועדת החוקה, חוק ומשפט, חבר הכנסת דוד רותם. בבקשה.

דוד רותם (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):

אדוני היושב-ראש, רבותי השרים, חברי חברי הכנסת, בשם ועדת החוקה, חוק ומשפט, אני מתכבד להביא לפניכם את הצעת חוק החוזים (חלק כללי) (תיקון מס' 2), התשע"א-2011.

מטרת הצעת החוק היא לנסח מחדש את כללי הפרשנות לחוזים באופן שיגביר את הוודאות המשפטית ויבטיח היצמדות מרבית להסכמות שהיו בין הצדדים בעת כריתת החוזה.

כלל הפרשנות הקבוע כיום בסעיף 25(א) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973, קובע כי חוזה יפורש לפי אומד דעת הצדדים כפי שהיא משתמעת מתוך החוזה ובמידה שאינה משתמעת ממנו מתוך הנסיבות. כלל הפרשנות הקיים, כפי שפורש על-ידי בית-המשפט העליון בפסק-דין בעניין "אפרופים", מעניק משקל שווה בפרשנות החוזה ללשון החוזה ולנסיבות כריתתו. פרשנות זו שניתנה לחוק בהלכת אפרופים יצרה חוסר ודאות משפטית ופתחה פתח לריבוי מחלוקות והתדיינויות, להתמשכותם של הליכים משפטיים ולהגברת העומס על מערכת המשפט. יתירה מזאת, המציאות המשפטית שנוצרה בשל פסק-הדין החלישה את עקרון היסוד העומד בבסיסו של כל חוזה – היותו ביטוי של הסכמה רצונית שהצדדים הגיעו אליה, כפי שהיא משתקפת בלשון החוזה.

נוכח האמור, מוצע לנסח מחדש את כלל הפרשנות באופן שיעניק משקל משמעותי ללשון של החוזה, מקום שבו דעתם של הצדדים משתמעת במפורש מלשון החוזה.

עוד מוצע לקבוע כי במקרה שבו יש כמה פירושים אפשריים, יעוגן בחוק הכלל שכבר אומץ בפסיקה בדבר פרשנות נגד המנסח. עיגון כלל זה צפוי לעודד הקפדה על עריכת חוזים ברורים ועל ניסוחים בהירים ולהביא לצמצום המחלוקות בפירושם, וגם לייעול של ממש באופן הדין וההכרעה במחלוקות המגיעות לפתחו של בית-המשפט.

להצעת החוק לא מצורפות הסתייגויות. אני מבקש מחברי הכנסת לאשר את הצעת החוק בקריאה שנייה ובקריאה שלישית בנוסח המוגש על-ידי הוועדה.

אני רוצה להודות, אדוני היושב-ראש, מראש, ליועצת המשפטית ולעוזרה, עורך-הדין – – –

קריאה:

דוד רותם (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):

וכן למנהלת הוועדה, וכן לחבר הכנסת יריב לוין, מי שהיה ממלא-מקום יושב-ראש לשכת עורכי-הדין, על הצעת חוק מופלאה שהוא הגיש. תודה רבה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת דוד רותם. נאפשר לך להגיע למקום ונעשה הצבעה על הצעת החוק גם בקריאה שנייה וגם בקריאה שלישית.

כיוון שלחוק אין הסתייגויות, אנחנו עוברים להצבעה בקריאה שנייה – הצעת חוק החוזים (חלק כללי) (תיקון מס' 2), התשע"א–2011, כהצעת הוועדה, בקריאה שנייה. בבקשה.

הצבעה מס' 16

בעד סעיף 1 – 10

נגד – אין

נמנעים – אין

סעיף 1 נתקבל.

היו"ר מגלי והבה:

בעד – 10, אין מתנגדים ואין נמנעים. אני קובע שהצעת חוק החוזים (חלק כללי) (תיקון מס' 2) עברה בקריאה שנייה.

יושב-ראש הוועדה אישר לי לעבור לקריאה שלישית.

אנו מצביעים על הצעת החוק בקריאה שלישית.

הצבעה מס' 17

בעד החוק – 10

נגד – אין

נמנעים – אין

חוק החוזים (חלק כללי) (תיקון מס' 2), התשע"א–2011, נתקבל.

היו"ר מגלי והבה:

בעד – 10, אין מתנגדים ואין נמנעים. אני קובע שחוק החוזים (חלק כללי) (תיקון מס' 2), התשע"א–2011, עבר בקריאה שלישית ויתוקן גם בספר החוקים של מדינת ישראל.

אתה רוצה להודות? בבקשה, חבר הכנסת לוי.

יריב לוי (הליכוד):

תודה רבה. אדוני היושב-ראש, כבוד השר, חברות וחברי הכנסת, אני מבקש להודות קודם כול ליושב-ראש ועדת החוקה, חוק ומשפט, חבר הכנסת דוד רותם, שבאמת מעבר לתפקידו כיושב-ראש הוועדה אני יכול לומר בחוק הזה – – –

דוד רותם (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):

רגע, סליחה, אפשר להגביר את הרמקולים, בבקשה?

יריב לוי (הליכוד):

אני אדבר יותר חזק, זה יפתור את הבעיה. – – – בחוק הזה באמת תרם גם תרומה מקצועית וגם תרומה עניינית מכרעת, שאפשרה את השלמתו באופן הזה. לשר המשפטים יעקב נאמן, לעוזרו גלעד סממה, לפני נויבאר ממשרד המשפטים והצוות שעבד אתה, לעורך-הדין ד"ר ליפא מאיר ולעורכת-הדין רונית פרל, שתרמו גם הם. אני רוצה להודות לצוות הוועדה בראשות מנהלת הוועדה דורית ואג ולייעוץ המשפטי של הוועדה. לעוזרים שלי, מיכל, לילך ורועי.

אני רוצה לומר, אדוני היושב-ראש, שעשינו כאן שני דברים חשובים מאוד. האחד – ביטלנו סוף-סוף את הלכת אפרופים שגרמה נזק עצום לחיי המסחר ולוודאות המשפטית, והכנסת, אדוני, וזה דבר לא פחות חשוב, הוכיחה היום שכאשר בית-המשפט העליון קובע הלכה או פוסק פסיקה שאינה במקומה, אנחנו יכולים להתערב, מסוגלים להתערב ויכולים לתקן, ויכולים בסופו של דבר לומר באופן הברור ביותר וגם לעשות. הכנסת, שמייצגת את רצון העם, אמונה על החקיקה, ובמקום שצריך, צריכה לחוקק גם כאשר הדברים באים כדי לשנות מהלכות פסוקות של בית-המשפט. אני חושב שהתקדים שעשינו היום בעניין הזה – אני מקווה שהוא סימן לבאות. תודה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה.

החלטת ועדת החוקה, חוק ומשפט בדבר תיקון טעות**בחוק אימוץ ילדים ילדים (תיקון מס' 8), התשע"א-2010**

[נספחות].

היו"ר מגלי והבה:

אנחנו עוברים להמשך סדר-היום: החלטת ועדת החוקה, חוק ומשפט בדבר תיקון טעות בחוק אימוץ ילדים (תיקון מס' 8), התשע"א-2010. יציג את ההחלטה יושב-ראש ועדת החוקה, חוק ומשפט, חבר הכנסת דוד רותם. חבר הכנסת מיכאלי, תודה.

דוד רותם (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):

אדוני היושב-ראש, חוק אימוץ ילדים (תיקון מס' 8), התשע"א-2010, התקבל בכנסת ביום 13 בדצמבר 2010, ו' בטבת התשע"א. בשל השמטה מקרית, ההוראה בסעיף 9 לחוק המתקן, אשר עניינה תיקון עקיף לחוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972, המרחיב את סמכות בית-המשפט למנות עורך-דין לייצוג הורה בהליכים מסוימים לפי חוק אימוץ ילדים, הופיעה בחוק המתקן כפי שהתקבל בכנסת בנוסח חלקי שאינו משקף את הנוסח המלא שאישרה ועדת החוקה, חוק ומשפט לקריאה שנייה ושלישית.

היום החליטה הוועדה כי נפלה טעות בנוסח, וביקשה שהנושא יתוקן בהתאם להוראות סעיף 10א לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948.

הנוסח הנכון הוא כדלהלן:

בסעיף 9 לחוק אימוץ ילדים (תיקון מס' 8), התשע"א-2010, (להלן: החוק), המתקן את חוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972, במקום פרט (5) המובא בו צריך להיות:

"(5) להורה לפי סעיף 24 לחוק אימוץ ילדים, התשמ"א-1981, בכל הנוגע –

(א) לייצוג בהליכים לפי סעיפים 10, 12(ג), 13 ו-13(א) לחוק האמור – וסעיפים 3 ו-4 לא

יחולו.

(ב) לייצוג בערעור על החלטה בהליכים לפי סעיפים 10, 12(ג), 13 ו-13א לחוק האמור –
וסעיף 3 לא יחול".

תחילתו של התיקון ביום תחילתו של החוק.

זבולון אורלב (הבית היהודי):

איזה חוק מתקנים בדיוק?

דוד רותם (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):

חוק אימוץ ילדים של חבר הכנסת זבולון אורלב.

אברהם מיכאלי (ש"ס):

תגיד את זה בקול רם.

דוד רותם (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):

חוק אימוץ ילדים (תיקון מס' 8), של חבר הכנסת זבולון אורלב – אחד התיקונים החשובים ביותר שנעשו בחוק הזה. אנחנו מאוד מודים לך גם על זה שהפנית את תשומת לבנו לטעות שנפלה.

אני רוצה להודות שוב למנהלת הוועדה, הגברת דורית ואג, ולעורך-הדין שטרן, יעצה המשפטי של הוועדה, שסייע בידנו רבות. תודה רבה.

אברהם מיכאלי (ש"ס):

יישר כוח גם ליושב-ראש הוועדה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה. הכול התקבל. בסדר. נאפשר ליושב-ראש ועדת החוקה, חוק ומשפט להגיע למקומו.

אנחנו עוברים להצבעה.

הצבעה מס' 18

בעד ההחלטה – 8

נגד – אין

נמנעים – אין

החלטת ועדת החוקה, חוק ומשפט בדבר תיקון טעות בחוק אימוץ ילדים (תיקון מס' 8),
התשע"א-2010, נתקבלה.

היו"ר מגלי והבה:

בעד – 8, אין מתנגדים ואין נמנעים. אם כן, אני קובע שהתיקון של החוק התקבל.

אדוני רוצה להודות?

דוד רותם (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):

לא. ---

היו"ר מגלי והבה:

לא.

קריאה:

היו"ר מגלי והבה:

אני יודע. זה – כי הוא ---

מסמכים שהונחו על שולחן הכנסת

היו"ר מגלי והבה:

הודעה למזכיר הכנסת, ולאחר מכן נזמין את חבר הכנסת אורלב.

שר האוצר יובל שטייניץ:

עשית רק הצבעה אחת?

היו"ר מגלי והבה:

לא צריך הצבעה שנייה ושלישית כי זה תיקון שמוגדר בחוק.

סגן מזכירת הכנסת נאזם בדר:

ברשות יושב-ראש הישיבה, הנני מתכבד להודיע, כי הונחה היום על שולחן הכנסת, לקריאה שנייה ולקריאה שלישית, הצעת חוק הספורט (תיקון מס' 6), התשע"א-2011, שהחזירה ועדת החינוך, התרבות והספורט. תודה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה למזכיר.

הצעת חוק לתיקון פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין) (מס' 19),**התשע"א-2011**

[מס' כ/357; "דברי הכנסת", חוב' י"א, עמ' 14705; נספחות.]

(קריאה שנייה וקריאה שלישית)**היו"ר מגלי והבה:**

אנחנו ממשיכים בסדר-היום: הצעת חוק לתיקון פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין) (מס' 19), התשע"א-2011, קריאה שנייה וקריאה שלישית. יציג במקום יושב-ראש ועדת הכספים חבר הכנסת זבולון אורלב, שגם הוא חבר ועדת הכספים.

זבולון אורלב (בשם ועדת הכספים):

אני בשם יושב-ראש ועדת הכספים.

היו"ר מגלי והבה:

ודאי, ודאי, אבל צריך להגיד את זה, שאתה חבר וחבר רצוי. בבקשה.

זבולון אורלב (בשם ועדת הכספים):

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, מכובדי שר האוצר, אני מתכבד להביא בפני הכנסת לקריאה השנייה ולקריאה השלישית את הצעת החוק לתיקון פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין) (מס' 19), התשע"א-2011.

הצעת חוק זו מקורה בהצעת חוק פרטית שהוגשה על-ידי חברי הכנסת זבולון אורלב, דוד אזולאי, דב חנין, יוחנן פלסנר, מרינה סולודקין, אריה ביבי, אריה אלדד, איתן כבל, עינת וילף, אורי מקלב ומשה גפני.

הצעת החוק מבקשת לקבוע בחוק הנחה בתשלום ארנונה לנכס שהוא בית-ספר שדה, בדומה להנחה הקבועה היום בחוק לאכסניות נוער. התנאים למתן הפטור לבית-ספר שדה הם: בית-הספר מוחזק על-ידי עמותה הפועלת שלא למטרת רווח, שבחזקתה לפחות שבעה בתי-ספר שדה, שמספר המיטות בהם לפחות 1,800 ולפחות מחציתם בנגב או בגליל. בנוסף נדרש כי בשנה שקדמה לשנה שבה מבוקשת ההנחה, 60% לפחות מהמתאכסנים בבית-הספר היו מתחת לגיל 21, שכן בידיעו בתי-ספר שדה משמשים בראש ובראשונה את מוסדות החינוך. מוצע גם כי תחילת החוק תהיה בתחילת שנת 2011.

להצעת החוק אין הסתייגויות. לפיכך, אבקש לאשר את הצעת החוק בקריאה השנייה ובקריאה השלישית.

אדוני היושב-ראש, הואיל ואני יוזם החוק, אז אני כבר אנצל את זה ואומר כבר את התודה וכך לא אצטרך לעלות שוב.

היו"ר מגלי והבה:

בבקשה.

זבולון אורלב (בשם ועדת הכספים):

ברשותך, אני מבקש בראש ובראשונה להודות ליושב-ראש הוועדה, הרב משה גפני, שגם עשה אותי שליח מצווה להציג את החוק בפני הכנסת, ליועצות המשפטיות של הוועדה, שעושות עבודה מצוינת, עורכת-הדין שגית אפיק, שנמצאת פה, ועורכת-הדין ענת מימון, שגם נמצאת פה. תודה לך. למנהל הוועדה, טמיר כהן, שלא נמצא כאן. כמו כן, אברך את נציגת החברה להגנת הטבע שסייעה בידי ליזום את החוק ולהגיש אותו, גיתית ויסבלום. וגם, כמובן, תודה קבועה לעוזרים שלי, שוקי זוהר, חני ברלינר, מוטי עובדיה, הדובר, וליועץ הסיעה שלנו לענייני חקיקה, גיל ברינגר.

אני רוצה לומר רק עוד מלה אחת. אני חושב שזאת זכות גדולה לסייע לחברה להגנת הטבע, שהיא תוצרת ישראלית מאוד-מאוד מקורית, הזרוע המרכזית החינוכית והתרבותית של מדינת ישראל לקרב את בני הנוער וגם את המבוגרים לערכי טבע, לאהבת העם, לאהבת הארץ, להכרתה, ובוודאי להיות מסורים לערכים ציוניים ותרבותיים. ועל כן כולם יבואו על הברכה; גם שר האוצר, שהתלבט אם להגיש ערר על ההחלטה של ועדת שרים, ואני מודה לך שנענית, שאפשרת להעביר את החוק הזה. זה סך הכול 940,000 שקל לעשרה בתי-ספר שדה; סכומים שיעזרו מאוד לפתח את המערכת החינוכית ולאפשר לבתי-ספר שדה שיטיילו עמם יותר ויותר תלמידים.

שר האוצר יובל שטייניץ:

אני מודה לאדוני ומתפלא על עצמי.

זבולון אורלב (הבית היהודי):

אז תודה רבה, ואני אשמח גם אם אדוני, שר האוצר, ילחץ על הכפתור ויצביע בעד החוק. תודה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה לחבר הכנסת זבולון אורלב.

אם כך, חברי חברי הכנסת, הצעת חוק לתיקון פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין) (מס' 19), התשע"א-2011 – בקריאה שנייה.

הצבעה מס' 19

בעד סעיפים 1-2 – 4
נגד – אין
נמנעים – אין
סעיפים 1-2 נתקבלו.

היו"ר מגלי והבה:

בעד – 4, אין מתנגדים ואין נמנעים. אני קובע שהצעת החוק עברה בקריאה שנייה.

אנחנו עוברים לקריאה שלישית.

הצבעה מס' 20

בעד החוק – 6
נגד – אין
נמנעים – אין
חוק לתיקון פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין) (מס' 19), התשע"א-2011,
נתקבל.

היו"ר מגלי והבה:

בעד – 6, אין מתנגדים ואין נמנעים. חוק לתיקון פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה
(פטורין) (מס' 19), התשע"א-2011, עבר, ויפורסם בספר החוקים של מדינת ישראל.

הודעת יושב-ראש ועדת הכנסת**היו"ר מגלי והבה:**

הודעה ליושב-ראש ועדת הכנסת, חבר הכנסת לוין.

יריב לוי (יו"ר ועדת הכנסת):

אדוני היושב-ראש, כבוד השר, חברות וחברי הכנסת, ועדת כנסת קבעה בישיבתה היום, כי הוועדה לקידום מעמד האשה תדון בהצעת חוק ייצוג הולם לנשים בוועדת חקירה ממלכתית ובוועדת בדיקה ממשלתית, התשע"א-2010, הצעת חברת הכנסת דליה איציק – פ/2651/18 – לשם הכנתה לקריאה ראשונה. תודה.

היו"ר מגלי והבה:

תודה ליושב-ראש ועדת הכנסת, חבר הכנסת לוי.

אנחנו ממשיכים בסדר-היום. חבר הכנסת כץ פה?

אברהם מיכאלי (ש"ס):

אני אציג.

היו"ר מגלי והבה:

יש לך את הנוסח לפניך?

אברהם מיכאלי (ש"ס):

הממשלה בעד או נגד?

היו"ר מגלי והבה:

יש לך את החומר לפניך?

אברהם מיכאלי (ש"ס):

– – אין לי את הנוסח שהם רוצים.

היו"ר מגלי והבה:

אנחנו דוחים את זה. היית, אדוני, יושב-ראש ועדה חרוץ, אז לא נעשה את העבודה במקום חברי ועדה, שבמקום שיהיו פה – אז חבל.

חברי חברי הכנסת, אם כך, תם סדר-היום. הישיבה הבאה תתקיים ביום שלישי, י"ג בשבט התשע"א, 18 בינואר 2011, בשעה 16:00. ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 21:13.